

MKP Kongresi ve dibe vuran tasfiyeciliğin son çırpınışı!

Uzun bir dönemdir Proletarya Partisi'ne yönelik "birlik" çağrısı yapan MKP darbeci-tasfiyeciliği, sürekli bir biçimde, aramızda "ilkesel düzeyde bir farklılık yok"; "birkaç önemsiz meselede farklılığımız var" gibi söylemlerle Proletarya Partisi'ni kendi tasfiyecidarbeci çizgisiyle aynı gösterme gaffetine düşmektedir. Hatta daha

da ileriye gidilerek; söylem düzeyinde de kalsa çeşitli kereler; "birlik" meselesinin Proletarya Partisi içerisinde "koltuk sevdalıları", "birkaç kişi" tarafından engellendiği dillendirilmektedir.

Proletarya Partisi'ne gönül vermiş, yüreği ve umudunu onunla birleştirmiş emekçi halkımızın, haklı ve meşru taleplerini

istismar eden bir yaklaşım olduğu açık olan bu politikanın sahipleri son yaptıkları kongre ile gerçek yüzlerini bir kez daha ilan etmiş ve kendilerinin Proletarya Partisi'yle hiçbir ortak yanlarının olmadığını birkez daha deklare etmişlerdir.

İşçiler, emekçiler; "İbo'nun Partisi'ne" gönül vermiş, umut

bağlamış emekçi halkımız, darbeci-tasfiyeciliğin etkisi altında bulunan Proletarya Partisi taraftarları; İşte bu yüzden Proletarya Partisi ile DABK-MKP darbeci-tasfiyeciliği arasında bir birlik söz konusu değildir. Proletarya Partisi ile MKP tasfiyeciliği arasında fark yok diyenler; tasfiyeciliğin kongre kararlarını iyi incele-

melidirler. MKP tasfiyeciliğinin kongre kararları, Proletarya Partisi ile tasfiyeciliğin uzlaşmayacağına bir kez daha ilan-
dır.

Proletarya Partisi taraftarlarının, bu çizgiye "İbo'nun Partisi'ne" gönül vermiş emekçi halkımızın da bu gerçeği gördüğünden eminiz. *Sayfa 12*

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA işçi-köylü

www.iscikoylu.org

Sayı: 2003-08

8

*Yıl:1 *9-22 Mayıs 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-9350

1 Mayıs'tan 18 Mayıs'a İSYANI BÜYÜTELİM!

Uluslararası proletaryanın birlik, mücadele ve dayanışma günü olan bir 1 Mayıs başta İstanbul olmak üzere tüm Türkiye'de yaygın ve kitlesel eylemlerle kutlandı.

İş gününe denk gelmesine rağmen kitlesel ve coşkulu bir şekilde kutlanan 1 Mayıs işçi sınıfı ve emekçi halkın kendiliğinden mücadelesinin belli bir ivme kazandığını ve kendi içinde öfke ve hoşnutsuzluk birikiminin arttığını gösteriyor.

Sendikasılaştırmaya, özelleştirme uygulamalarına, kölelik yasasına ve ABD'nin Irak özgülünde Ortadoğu halklarına yönelen saldırılarına karşı alanlara çıkan onbinler tepkilerini sloganları, dövizleri ve pankartları ile dile getirdiler.

DEVİRİM ATEŞİNİ KÖRÜKLE

Yakalanan bu ivmeyi daha da yukarıya taşımak için bıkmadan usanmadan, durmadan yorulmadan kitlelerin hoşnutsuzluğunu örgütlemeli, dev-

rim ateşini körüklemeliyiz.

Bizlere kölece bir yaşamı dayatanlara kendi gücümüzü göstermek için 1 Mayıs'ta yakalanan ivmeyi 18 Mayıs'a taşıyarak her günümüzü kavga günü ilan etmeliyiz.

Sayfa 16-17

İşçi-köylü'den

1 MAYIS 2003: BİR KEZ DAHA BIKMADAN USANMADAN, YORULMADAN DURMADAN KİTLE ÇALIŞMASINDA YOĞUNLAŞ, PARTİ İNŞASINDA DERİNLEŞ!

Sayfa 30

KATLEDİLİŞİNİN 30. YILINDA İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI ANMA GEÇESİNDE BULUŞALIM

Program

Edip Akbayram

Suavi ve Grubu

Grup Çığ

Mazlum Çimen

Ozan Siyamed ve Grubu

Partizan Sanat Topluluğu

Halk Oyunları

Sinevizyon

Uluslararası Delegasyonlar

Konuşmacılar

Tarih: 24 Mayıs 2003 Saat: 15:00

Adres: UNI-Halle Wuppertal

Albert-Einstein-Str. 20 • Wuppertal

Önce Tertip Komitesi

İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

*NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize faksınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.*

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Yüzsüzler konuşuyor halk ise acılarıyla birlikte kıvranıyor!

Şu açıktır ki; hırsızlar hırsızlardan hesap sormaz. Sadece ve sadece büyük hırsızlar halkın tepkilerini yatıştırmak için, göstermelik de olsa, bazı küçük hırsızları hırpalarlar hepsi o kadar.

Bingöl halkı otuz iki yıl sonra deprem gerçeğiyle yine yüzleşti. Yine acı, yine gözyaşı ve çaresizlik içinde haykıran, yıkık beton yığınları arasında yakınlarını arayan yaralı insanlar.

Ve yine en son konuşması gerekenler, en önce konuşuyorlar. Tıpkı papağan gibi, her deprem sonrasında tekrarladıkları o sahte vaatleri tekrarlayıp duruyorlar. **'Devletimiz büyüktür', 'Gereken önlemler en hızlı şekilde alınacaktır ve yaralar en kısa zamanda sarılacaktır.'**

Evet tam olarak söylenenler bunlardır. Ama Marmara depremi mağdurları, enkazın altında kalan o çapsiz ve beceriksiz devletin ne kadar büyük olduğunu, yaşadığı pratik tecrübeleriyle gördü. 17 Ağustos depreminin arkasından dört yıla yakın bir süre geçmesine rağmen, hala deprem mağduru barınmaktadırlar. Bunca acı tecrübe orta yerde dururken, yıllarca militarist güçlerin zulmüne maruz kalmış Bingöl halkının, Tayyip Erdoğan ve diğer hırsız takımının sahte vaatlerine ve gözyaşlarına inanması için herhangi bir neden var mıdır? Elbette ki yoktur ve olmadığına inanan acılı Kürt aileleri de tepkisini ortaya koymakta gecikmedi.

Ve yine her deprem sonrası değişmeyen iki olguyla yüz yüzeyiz: **birincisi**; yıkılan kamu binaları. **İkincisi**; bu binaları hangi müteahhit yaptı tartışması. Ve tabii ki, başta mevcut olan hükümetin başı olmak üzere tüm hırsız siyasetçilerin **'sorumlularından hesap sorulacaktır'** açıklamaları. Kim kimden hesap soruyor? Bu coğrafyada adı yolsuzluklara, hırsızlıklara, yakınlarına haksız kazançlar sağlamaya karışmayan kaç Başbakan ve Bakan vardır? Hatırlayın, bugün sorumlulardan hesap soracağını söyleyen Tayyip Erdoğan'ın Belediye Başkanı olduğu dönemde yakınlarına, yandaşlarına ihalelerde sağladığı haksız kazançları.

Şu açıktır ki; hırsızlar hırsızlardan hesap sormaz. Sadece ve sadece büyük hırsızlar halkın tepkilerini yatıştırmak için, göstermelik de olsa, bazı küçük hırsızları hırpalarlar hepsi o kadar. Bugüne kadar olan budur. Ve sömürücü zalimler iktidarda olduğu müddetçe de bu böyle devam eder gider.

Şöyle bir hafızamızı yoklayalım; Marmara depreminden bu

yana kaç hırsız yargılandı? Kaç hırsız tutuklandı? Bu inşaatlara ruhsat veren, özellikle devlet yapılarını yapan kaç müteahhit hakkında dava açıldı? Bu ihalelerin bu müteahhitlere hangi siyasetler tarafından verildiğini kim araştırdı? Elbette ki hiç kimse. Çünkü; **çarkı bozuk olan bu düzenin, başında sağında-solunda olan herkes halkın alınlarını-vergilerini çalmakla meşgul.** Ame-

rikan uşağı Turgut Özal boşuna demiyordu **'Benim memurum işini bilir'** (Sözü edilen sıradan memur olmadığı kesin). İşte onun işi biliyor dediği memur ya da vatandaş, bu hırsızlar ve hırsızlarla arkadaş olanlardır. Diğerleri ise deprem

kaderimiz değildir. Deprem tehlikesine karşı yerleşim alanlarını inşa eden Japonya vb. ülkelerde can kaybı riskinin ne kadar aza indirildiğini biliyoruz. Bingöl depremi şiddetinde bir deprem Japonya'da olmuş olsaydı, bırakalım can kaybını, Japonlar uyku düzenini dahi bozmazlardı. Gerçekler bu kadar açık ve nettir.

Hiç şüphe-

Eğer bu soruların cevabı pozitif olmuş olsaydı 1999 - 2000 eğitim öğretim yılında hizmete açılan Çeltiksuyu İlk Öğretim Okulu onlarca çocuğa mezar olmayacaktı. Depremde yaralananlar, hastane bahçesinde değil, hastane odalarında tedavi görecektirdi. Tüm bunlar bize 1 Mayıs'ta, Bingöl'de

yaşanan yıkımlar ve akan gözyaşlarının, bir sonunun değil, daha büyük felaketlerin habercisi olduğunu gösteriyor.

E v e t , deprem bir doğa olayıdır. Ve doğa olayları önlenemez, ama doğa olaylarına karşı tedbirler alınır, riskler en

aza indirilir. Ama tüm bunları yapabilmek için de,

enkazları altında can verenlerdir. Emekli maaş kuyruğunda ölenlerdir. Soğuktan korunmaları için kendilerine bir çadır dahi verilmeyenlerdir. Seslerini yükseltince de, müzik dinletir gibi kurşun sesi dinletilenlerdir.

Evet coğrafyamızda deprem riski oldukça yüksek. Dahası bazı doğa olaylarına karşı başarılı tedbirler almak da mümkün olmayabilir. Ama **beton yığınları altında peşe peşe can vermek bizim**

siz bizde de yaşanan her deprem sonrası, yapılaşma, yapılaşmanın önemi ve deprem gerçeğiyle birlikte yaşamayı öğrenmeye dair bir dizi nutuk çekilir, açıklama yapılır, ama sonuçta herşey unutulur. Mesela, hangi okul, hastane vb kamu kurumları depreme dayanıklılığı konusunda yani, mühendislik açısından bilimsel olarak elden geçirildi? Can güvenliğini tehdit eden kaç kamu binası yıkıldı. Ya da kaç tanesi güçlendirildi?

insan hayatına ve yaşamına değer vermek gerekir. Ama insan yaşamına ve hayatına değer vermeyen, dahası insan yaşamının bu kadar ucuz olduğu böylesi bir sistemde, depremde veya trafik kazalarında ölmek kaçınılmaz hale geliyor.

Ve yine bu gerçekler bize suçluların ve yargılanması gerekenlerin tek tek müteahhitlerden ibaret olmadığını gösteriyor. **Esas suçlu ve yargılanması gereken siste-**

min ta kendisidir. Sözü edilen müteahhitler de bu bozuk sistemin küçük birer dişlileridir. Asıl suçlular Bingöl halkının haklı istemlerine kurşunla yanıt veren zihniyet sahipleridir ve bu zihniyete yön veren de komprador-fodal güçler ve militarist odaklardır.

Olayları, olguları çarpıtma, ikiyüzlülük egemen sınıfların, silahlı ve silahsız tüm beklemlerinin en büyük "erdemleridir." Herkesin de çok iyi bildiği gibi, her deprem sonrasında tüm deprem mağdurlarının değişmeyen istemleri; beton yığınları altında kalan yakınlarının kurtarılması, başlarını altına koyabilecekleri bir çadır ve karınlarını doyurabilecekleri bir dilim ekmek.

Ve Bingöl'de de deprem mağdurlarının istemleri de esas olarak bunlardan ibarettir. Aradaki tek fark, halkın düzenbaz siyasetçilerin, emniyetin, valinin vurdum duymazlıklarına sessiz kalmaması, tepkilerini haklı olarak yüksek sesle dile getirilmesiydi. Bu tepkilere yanıt ise, tam da Kemalist diktatörlüğün gerçekliğine uygundu. Yine kurşunlar, yine kitlenin üzerine sürülen polis arabaları. Ve hükümetin başı tarafında yapılan 'provokasyon' açıklamaları. Bay vali, işi daha da ileri götürerek kalabalığın "burası Kürdistanı" diye slogan attığını ileri sürdü.

Eğer ortada provokasyon yaratmaya çalışan bir provokatör ya da provokatörler aranacaksa, bunların en başında, **deprem mağdurlarının haklı istemlerini yanıtsız bırakan siyasetler gelmektedir. Halka karşı şiddet kullanan emniyet ve validir.** Aslında göstermelik de olsa bu görevlilerden bazılarının açığa alınması, provokatörlerin kim olduğunun da belgesidir.

Bu saldırganlığın altında, sistemin ve militarist güçlerin genelde halka ve özeldi Kürt halkına karşı duyduğu düşmanlık duyguları ve sorunlar karşısındaki duyarsızlık yatıyor. Bay valinin 'Kürdistan' söylemi boşuna değildir. Çünkü; **sistem nezdinde, Kürt olmak, Kürtçe haykırmak, kurşunlara hedef olmayı hak etmek demektir.** Bu 'ulvi' görevi yapan her katil de 'vatan-severdir'. İşte bay vali de 'vatan-severleri' korumak için, olmayan şeyleri olmuş gibi gösteriyor. Diğer bir ifadeyle yalan söyleyerek, olayları çarpıtıyor.

Kâr eden şeker fabrikaları satılmasın

Şeker-İş Sendikası Genel Başkanı Ömer Çelik, hükümetin, şeker fabrikalarını zarar ettikleri gerekçesiyle özelleştirmek istemesine tepki gösterdi.

Şeker-İş Sendikası Genel Başkanı Ömer Çelik, hükümetin, şeker fabrikalarını zarar ettikleri gerekçesiyle özelleştirmek istemesine tepki göstererek Ortadoğu'da en çok şeker üreten ülkenin Türkiye olduğunu belirtti ve "şeker fabrikaları IMF istediği için özelleştiriliyor" dedi.

Türkiye genelinde kurulu şeker fabrikalarının zarar değil kâr ettiğini belirten Çelik, fabrikaların, Uluslararası Para Fonu'nun (IMF) talepleri doğrultusunda özelleştirmek istendiğini savundu.

Çelik, şeker fabrikalarının özelleştirme adı altında kapatılmasını istemediklerini ifade ederek, "Eğer satılacaksa fabrikalar çalışanlara ve pan-

car üreticilerine devredilsin" dedi.

Şeker fabrikalarının zarar ettiği yönündeki açıklamaların gerçeği yansıtmadığını söyleyen Çelik, "Fabrikalarda üretim ve kâr arttı. Buna rağmen şeker fabrikalarının özelleştirilmesini hükümet değil aslında IMF istiyor" dedi.

Türkiye çapında kurulu olan 27 şeker fabrikasında 25 bin 900 işçi ve 5 bin memur çalıştığını, bu fabrikaların 5'inin makine fabrikası, 4'ünün ispiro, 1 tanesinin elektromekanik aletler fabrikası olduğunu belirten Çelik sözlerini "bu fabrikalarda yılda 2 milyon 600 bin ton şeker üretiliyor" diyerek bitirdi.

(H. Merkezi)

Şeker fabrikalarının özelleştirilmesini hükümet değil aslında IMF istiyor.

TPAO işçilerinin açlık grevi devam ediyor

Türkiye Petrol Anonim Ortaklığı (TPAO) Batman Şubesi'nden 2002 Nisan ayında atılan 120 mevsimlik işçi, uzun süre işlerine geri dönmeyi bekledikten sonra 10 Nisan 2003'te dönüşümlü açlık grevine başlamıştı.

Aradan geçen süre içeri-

sinde yetkililerden hiçbir cevap alamayan işçiler sürdürdükleri birer günlük açlık grevi eylemini, ikişer günlük olarak sürdürme kararı aldılar. İşten atıldıkları için sigorta tazminatı alamayan işçiler, açlıkla boğuşurken TPAO yetkilileri işçileri görmezden gelmeye

Türkiye Petrol Anonim Ortaklığı (TPAO) Batman Şubesi'nden atılan 120 mevsimlik işçi, 10 Nisan 2003'te dönüşümlü açlık grevine başlamıştı.

devam ediyor. "Evimize ekmek götüremiyoruz" diyerek yaşadıklarını anlatan İbrahim Kutlu, CHP Batman Milletvekili Nezir Nasıroğlu ve AKP İl Başkanı ile yaptıkları görüşmelerin sonuçsuz kaldığını ve yetkililerin kendilerini dikkate alıp dinlemediklerini söyledi.

(Ankara)

Sınıfsal Bakış

İDEOLOJİK MÜCADELEDE KESKİN, KAVGADA KESİNTİSİZ OLMAK

ABD emperyalizmi, Irak işgalinin ardından, bir yandan Bağdat kukla yönetimini teşkilatlandırma ve petrol yağmasını planlama işlerini kotarıırken, diğer yandan da yeni müdahale ve/veya işgal hazırlıklarını sürdürmektedir. Aralıksız işletilmeye çalışılan bu programın kat ettiği her mesafe, solduğumuz atmosferi zehirlemekte, etrafımızdaki kuşatmayı kalınlaştırmakta, çekti-ri- len acıları katmerleştirmektedir.

Güney Irak kentlerindeki direnişlerin "beklenmediklik" olgusunun Bağdat'ta tekrarlanmaması gerçeğinin üzerindeki sis perdesi aralanırken, emperyalist haydutların elde ettiği sonucun "zafer" aldatmacası daha iyi okunabilmekte, halk düşmanlarından tutarlı bir direniş beklemeye hayallerinin suya düşme nedenleri ile kitlelerin direnme kapasitesinin önderlik ve örgütlülük unsurlarıyla doğru orantılılığı daha iyi anlaşılabilir.

Ancak bütün bu olgulardan ve bunların dayandığı maddi gerçeklik zemininden çok daha önemlisi, sürecin ortaya çıkardığı kitle potansiyelinin, süreklilik kazanan bir enerji boyuta evrilmesinin sağlanmasıdır. Bu gücün motivasyonunu diri tutmak adına yürütülecek çalışmaların elde edeceği sonuçlar; önümüzdeki dönemin yönünün belirlenmesinde, karşı-devrimci güçlerle girişilen hamle üstünlüğünü ele geçirme mücadelesinin geleceğinin tayin

edilmesinde, etkin bir rol oynayacaktır.

Tam da bu noktada; emperyalizme karşı yürütülen ideolojik mücadelenin önemi ortaya çıkmakta, diğer bir dizi unsurla birlikte bütün savaşımın harcı olarak bu mesele- nin bilince çıkarılması gerekmektedir. Zira iyi bilinmektedir ki, bütün cephelerde yaşanan kıyasıya çatışmaların kalıcı mevziler kazanabilmesi buna bağlıdır. Bu, öylesine ilişkili etkileşimi yaratmaktadır ki, itici güç ve hareket noktası açısından, motivasyon bu temelden ateşlenmektedir.

Çarpışmanın alevlendiği eksenini şekillendiren ideolojik mücadele, sınıfsal mücadelenin beslediği bir gövdeden güç almakta, bu yansımanın netliği oranında da üstünlük sağlama gayretinin sonucu belirlenmektedir. Nitekim, bütün muharebelerin arka planı gözlemlendiğinde, iç gerçeklikte yer alan faktörler irdelendiğinde, gün ışığına çıkarılabilen realite, ideolojik temelde ileriye sürülen görüşler ve tezlerin rolüne işaret etmektedir.

Yakın süreçte, emperyalizmin "ayakbağı" konumuna indirgeyerek devre dışı bıraktığı anlaşmalar, yasalar, kurullar, kurumlar ve kuruluşların listesinin giderek kabarması, güç biriktirme ve gücünü kullanma grafiğinin yükselmesi, ideolojik saldırıların öncülüğünde gerçekleştirilmektedir. Yaşanan bütün olaylar

ve gelişmeler bu eksene hizmet eden bir tarzda değerlendirilmekte, yönelim ihtiyaç oranında yeni ataklarla desteklenmektedir.

İnanma, ikna olma, harekete geçme, direnme, dayanma, savaşma gibi davranış ve tutumların işlerlik kazanabilmesi, ruh ve anlam bütünlüğü yakalayabilmesi, ideolojik mücadelenin kazanımlar elde edememesi ile doğrudan ilintilidir. Sınıfsal bilincin kuşanılması da bu sayede mümkün olabilmektedir. Yine ancak bu sayede her türden sapma ve yoldan çıkımlar, tasfiyecilik ve savrulmalar önlenilmekte ya da tesiri ve tezahürü düşük bir seviyeye çekilebilmektedir.

Bugün için başını çektiği, savunuculuğu ve himayeciliğini ağırlıklı olarak üstlendiği emperyalizmin ideolojik saldırılarının karargahı da doğallıkla ABD'dir. ABD emperyalizmi, saldırı ve tehditle yüklenirken, ideolojik plandaki ataklarını da yoğunlaştırmakta ve devrimci cephede tehdit yaratacak bir potansiyel birikimine izin vermemeye çalışmaktadır. Her türden propaganda yöntem ve araçlarıyla, depolitizasyon ve dezenformasyonla işleyen bu süreçte geliştirilen iddia ve söylemler, pratikteki hareket tarzı ile birlikte empoze edilmektedir.

Emperyalizmin günümüzdeki ideolojik saldırılarının ana eksenini, son çeyrek yüzyılda yoğunlaştığı üzere, ağırlıklı olarak; sınıfların ortadan kalktığı ve proletaryanın karakteristik özelliklerini yitirdiği; düzen/sistem değişikliğinin hem gereksiz hem de imkansız olduğu, bir başka anlatımla, devrimlerin temelsiz ve işlevsiz kaldığı; sosyalizm/komünizm ve ona yön veren Marksist ideolojinin iflas ettiği, diğer bir deyişle alternatif olmaktan

çıkarak geçerliliğini yitirdiği şeklinde ifade edilen "tez"ler oluşturmaktadır. Bu eksen çerçevesindeki söylemler; emperyalizmin insanlık için son durak olduğu, bunu temsil eden otoritenin yenilmez ve yıkılmaz bir statü elde ettiği, sınırları belli bir oyun çerçevesinde herkesin ancak bunu kabullenmek şartıyla yaşam şansı bulacağı tarzındaki mesajlarla bütünleştirilerek bilinçlere kazınmaya çalışılmaktadır.

Hayatın bütünüyle aksini kınıtladığı ve her geçen gün daha net örnekendirme ve verilerle bunu sergilediği koşullar; bu propagandanın etkisini kırmak, ideolojik mücadelede üstünlük sağlamak açısından emek cephesine elverişli olanaklar yaratmaktadır. Ancak ihmal edilmemesi gereken husus; bu yönlü propagandayı boşa çıkarma ve ideolojik savaşım kazanım sağlamada esas yönün, pratik tutumda yattığı gerçeğidir.

Daha açıklayıcı olmak adına; bu sonucu elde etmek, emperyalist sistemi temsil eden bütün güçlerle, yaşamın bütün alanlarında yürütülecek mücadelede etkin olmaktan geçiyor. Süreklilik kazanan, uzlaşmayan, gerilemeyen, azmini, kararlılığını ve direncini yitirmeyen bir mücadele çizgisi, ideolojik savaşımın geleceğini doğrudan etkileme yeteneğini gösteren yegane yol göstericidir.

Somutla birleşmeyen, yaşamda karşılık bulmayan, pratikte yansıması olmayan bir mücadele, olumlu sonuçlar elde etmek bir yana, düşmanı güçlendirmekten başka bir şeye yaramayacaktır. Bununla bağlantılı olarak, pratiğin yön verdiği tarzda maddi olayları yorumlamayı, ideolojik saldırıları çözümlenme ve yanıtlamayı başaramayanların da

uzun soluklu kalabilmesi ve hareketi ileriye doğru sürükleyebilmesi olanaklı değildir.

Çok yönlü saldırılarla yüz yüze olduğumuz koşullarda, emperyalizmin hamle ve hakimiyet üstünlüğünün getirdiği sonuçlar ile pekiştirdiği ideolojik kampanyasını bozguna uğratmanın yolu, savaşımı yerelde ve genelde kesintisiz bir hatta oturtmaktan, en geniş platformları örgütlemekten geçiyor. Emperyalist işgal ve saldırıların öncesi ve esnasındaki tansiyonun belli aşamalar geçildikten sonra düşmesi, özellikle de emperyalizmin göreceli "başarı"larının ertesine denk geldiğinde, tehlikeli bir iklim yaratmaktadır. Olumsuz etkilenime, pasifizm rüzgarlarının kuvvetli esmesine, reformist ve tasfiyecilik virüsünün daha rahat enjekte edilmesine uygun ortamlarda, mücadele bayrağının irtifa kaybetmesine izin vermemeliyiz.

Unutulmamalıdır ki, mücadele ve teşhir kampanyalarının duraksız bir rotaya oturtmanın sayısız vesilesi ve koşulunun olduğu, günümüz dünyasının bir başka gerçekliğidir. Emperyalist-kapitalist sistemin dışlilerinde öğütülen dünya halkları ve ezilen ulusların her geçen gün yoğunlaşan ve çeşitlenen sorunlarla yıkıma ve kıyıma uğratılması gerçeği, sürecin yön verici karakterlerinden biridir.

Sorun, bizim bu maddi olgulardan hareketle; içeriği, yönelimi ve süresi belirli kampanyalar aracılığıyla, her cephede halk savaşına göre biçimlenen pratiğimizde, mücadeleye örgütlü bir karakter kazandırmamızda, önderlik rolümüzü layıkıyla oynamak için politika üretme ve yönetme yeteneğimizi güçlendirmemizde, çözüm şansı bulacaktır.

TEKEL'in özelleştirilmesine tepkiler büyüyor

Hükümetin TEKEL'i özelleştirme girişimini protesto eden ve AK Parti Kartal İlçe Teşkilatı'na yürümek isteyen Tek Gıda-İş üyesi bir grup emekçi ile polis arasında gergin anlar yaşandı.

Kartal Meydanı'nda toplanan Tek Gıda-İş üyesi TEKEL işçileri ve çeşitli siyasi parti temsilcilerinden oluşan grup, "TEKEL özelleştirilemez, özelleştirilmeye hayır", "TEKEL bağımsızlık bayrağımızdır, satılmaz", "Özelleştirmeye hayır, TEKEL işçisi yalnız değildir" pankartları ve "Devlet malı bitince milleti satacaksınız", "Unakıtan değil, kana-kıtan" dövizleri açtı. Emekçiler, sık sık "Hükümet istifa", "İstifa istifa Unakıtan istifa", "AKP şaşırma sabri-

mızı taşıyırma", "Satılmış AKP, kahrolsun AKP" sloganları attı.

Grup adına basın açıklamasını okuyan Tek Gıda-İş Marmara ve Trakya Bölge Teşkilatı Sekreteri **Taşkın Gündoğdu**, sendika olarak hükümetin TEKEL'i özelleştirme yoluyla tasfiye girişimlerine karşı eylem sürecini başlattıklarını söyledi. Gündoğdu, "Halka ait en önemli kaynaklardan biri daha yabancıların denetimine girecektir. Biz hükümeti ve tüm yetkilileri asli görev ve sorumluluklarını yabancı şirketlerin değil kendi toplumunun çıkarları doğrultusunda kullanmaları için uyarıyoruz" dedi.

Açıklamanın ardından AKP Kartal İlçe Teşkilatı'na doğru yürümek için yolu trafiğe kapatan kitlenin yürü-

rüyüşüne polis izin vermezken, yürüyüşte ısrar eden sendika üyeleri ile polis arasında kısa süreli gerginlik yaşandı. Polis ekipleri sendika üyelerinin toplu halde AKP Teşkilatı'na gitmelerine izin verilmeyeceğini bildirince sendika temsilcileri kendi aralarından seçtiği bazı sendika üyelerini AKP İlçe Teşkilatı yöneticileri ile görüşmeye gönderdi. Teşkilat yöneticileri ile görüşmeye giden sendikacılar içinde bazılarının slogan atması üzerine ise gruba müdahale eden polis iki kişiyi gözaltına aldı.

Bu gerginliğin ardından AKP yöneticileriyle görüşen grup adına gazetecilere bilgi veren Tek Gıda-İş Sendikası Marmara ve Trakya Bölge Şube Başkanı **Özcan Mete**, AKP İlçe Teşkilatı yöneticilerine TEKEL'in özelleştirilmesiyle birlikte yaşanacak sorunları anlattıklarını söyledi. Sendika üyeleri AKP İlçe yöneticileri ile yapılan görüşmenin ardından eylemlerini bitirdiler. **(Kartal)**

İŞÇİ VE ÜRETİCİ EYLEM YAPIYOR

Samsun Merkez Tekel Depoları önünde toplanan Tekel işçileri başlarına siyah bant takarak özelleştirme karşıtı eylem yaptı.

22 Nisan Salı günü Merkez Tekel Depoları önünde toplanan yaklaşık 200 işçi Tekel'in özelleştirilmeye

tenmesine karşı çıktı. Çoğunluğu kadın olan işçiler tarafından başlarına siyah bant takarak "Tekel Bizimdir bizim kalacak", "Tekel'e uzanan eller kırılmalı" şeklinde sloganlar atarak, Tütün eken köylüler ve halk olarak Tekel'in özelleştirilmesine karşı çıkacaklarını belirttiler.

Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Sendikası Samsun Şube Başkanı **Ayhan Saraç** "Tekel hiç emeği olmayanlar tarafından özelleştirilerek rejî dönemine geri dönmüş yapılmak isteniyor. Tekel'in özelleştirilmesini isteyenler IMF taşeronluğu ile yabancı sermayedir" dedi. Saraç ayrıca Tekel'in özelleştirilmesinin Türk tütün-cüsünü perişan edeceğini ve 30 bin çalışanın da varolan işsizler ordusuna katılacağını belirtti.

Tekkeköy ilçesinde bulunan Köprübaşı Tekel Yaprak Tütün Deposu önünde sendikaların Samsun Şubesi'ne bağlı işçiler ile yöredeki tütün üreticileri özelleştirme kararını protesto etmek için bir balya tütünü ateşe verdiler. Özelleştirme karşıtı sloganların atıldığı eylemde sık sık alkışlı tempo tutan tütün üreticileri ve işçiler, özelleştirme kararından vazgeçilmesini istediler.

Özelleştirme karşıtı eylemler, Bafra ilçesinde de yapıldı. AKP hükümeti tarafından Tekel'in kapatılıp,

Bafra Tekel Merkez Müdürlüğü'ne bağlı birimlerde çalışan 500 kadar işçinin de, 26 Mayıs'ta işine son verileceği ileri sürülmesine Tekel işçileri tarafından tepki gösterildi. Tek Gıda-İş Sendikası Bafra Şubesi'nin Yönetim Kurulu işçi eylemini başlatıp, yürüme kararını aldı. Sendikanın Bafra Şubesi Başkanı **Ömer İşleyici** yapılacak protesto eylemleri ve yürüyüşlerin devam edeceğini söyledi.

TEK GIDA-İŞ'TEN ÖZELLEŞTİRME KARŞITI EYLEM

Tek Gıda-İş Sendikası üyesi işçiler, TEKEL'i özelleştirme yoluyla tasfiye girişimlerine karşı protesto eylemi yaptı.

Atatürk Orman Çiftliği'ndeki TEKEL içki fabrikası önünden Atatürk'ün evine kadar yürüyen Tek Gıda-İş Sendikası üyesi yaklaşık 100 kişi, TEKEL'in özelleştirilmesi girişimlerini protesto etti. Grup adına basın açıklamasını okuyan işçilerden **Ramazan Çoban**, Türkiye'nin önemli gelir kaynakları arasında yer aldığını hatırlatarak, "Sadece 'yabancı şirketlerin çıkarları öyle gerektiriyor" diye TEKEL'in tasfiyesine izin verilmeyecektir. Bizim ulusumuzun çıkarları her şeyin önünde gelmektedir" diye konuştu. **(H. Merkezi)**

Emekçinin Gündemi

Sınıf Sendikacılığı ilkeleri bugün daha fazla önem kazanmaktadır

Mayısın kızılığıyla emperyalist işgal ve saldırganlığa karşı 1 Mayıs'ta alanları dolduran emekçileri önümüzdeki günlerde, yaşamlarını derinden ilgilendiren sorunlara karşı çetin mücadeleler beklemektedir. Emperyalistlere uşaklıkta sadakatini kanıtlamış olan AKP hükümeti, komprador patronların çıkarları doğrultusunda icraatlarına devam etmektedir. Emekçi düşmanı politikalar daha yoğun olarak bu hükümet tarafından da uygulanacaktır.

Tasaruf Teşvik Fonu'nda biriken paralar ve bunların nemalarının ödenmesinde ortaya konan kafa karıştırıcı, aldatıcı politikanın gölgesinde, can alıcı noktalara saldırılar düzenlemeye hazırlanılmaktadır. **Bu saldırılardan en önemli olanı, 1475 Sayılı İş Yasasında yapılacak istenen değişikliklerdir.** Emekçiler tarafından "Kölelik Yasası" olarak adlandırılan yasa tasarısı 'Temel Yasa' kapsamında alınmış olup egemen sınıflar meclisinin alt komisyonlarında görüşülmesi tamamlanmış ve önümüzdeki günlerde meclis genel kurulunda görüşülerek, komprador patronların istek ve beklentilerine uygun şekilde yasalasması beklenmektedir.

Yine bugüne kadar yapılan tüm özelleştirme uygulamalarını fersah fersah aşan çapta bir özelleştirme saldırısının hazırlıkları tamamlanmış ve özelleştirilecek olan kuruluşlar (Tekel, Tüpraş, Milli Piyango, Petkim, THY, Telekom, Sümer Holding, vb.) görücüye çıkarılmışlar ve "Özelleştirme Şahlanacak" diyerek kamuoyuna deklare etmişlerdir.

Bugüne kadar hemen hemen tüm yazılarımızda mevcut sendikal çizginin, yani konfederasyonlara hakim olan sınıf işbirlikçisi çizginin, işçi sınıfının sorunlarına çözüm üretmekten uzak, egemen sınıflara stepne görevi sürdürdükleri, işçi sınıfının hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek yerine, sermayeyle kol kola işçi sınıfı ve emekçilerin sömürülmesine aracılık ettikleri ve işçi sınıfının devrimci mücadelesine karşı dalgakıran görevi üstlendiklerini hep söylemişizdir. Saldırıları karşı sınıfın öfkesini örgütlemek yerine, meclis koridorlarında 'lobicilik' yaparak saldırı dalgasını durdurmak için çaba gösteriyormuş görünümü yaratmaya çalışıyorlar.

Gerçekte bürokrat sendikal aygıtın saldırıları durdurmak, hak

gasplarını ortadan kaldırmak, işçi sınıfının yeni kazanımlar elde etmesini sağlamak diye bir sorunu yoktur ve bunu yukarıda ifade etmeye çalıştık. Bunları yapabilecek olanlar devrimci sendikal kadroların, sınıfın sendikal örgütlerinin başında olmalarıyla olanaklıdır. Sarı, bürokrat sendikal çizgi yerine, devrimci sınıf sendikal çizginin sendikalara ve konfederasyonlara hakim olmasıyla olanaklıdır. **Bu da devrimci kadroların yetişmesi ve sendikalarda etkili olması ve sınıf tabanında güçlü bir devrimci örgütlenmenin yaratılmasıyla sağlanabilir.**

Çokça vurgu yaptığımız **Sınıf Sendikacılığı ne anlama gelmektedir?**

Sendikal hareketin sermayeye karşı mücadelesinde başarılı olmasının birinci koşulu, bu harekete Devrimci Demokratik Sendikal anlayışın kılavuzluk yapmasıdır. Bütün toplumsal örgütlerde olduğu gibi sendikalarda da iki dünya görüşü, ya burjuvazinin dünya görüşü, ya da proletaryanın dünya görüşü kılavuzluk eder. Bu iki dünya görüşü arasında sendikalar, ne kadar iddia etseler de tarafsız kalamazlar ve her tarafsızlık iddiası, aslında işçi yığınlarının çıkarlarına karşı sermayenin dünya görüşünün savunulmasıdır.

Sendikalarda proletaryanın dünya görüşünü hakim kılmanın ve bu hakimiyeti sürdürmenin ön şartı, sendikalara proletarya partisinin önderliğinin tesis edilmesidir.

Sınıf sendikacılığı, sendika üyelerinin gönüllü olarak proletarya partisinin önderliğine ikna edilmesi,

bu temelde eğitilmesi, proletarya partisine mümkün olan en büyük yakınlaşmayı sağlamak için çalışılması demektir.

Sarı sendikacılık ile sınıf sendikacılığı arasındaki temel fark, işçi sınıfının bütün kısmi talepler (ekonomik-demokratik) uğruna verdiği mücadelelerin devrim ve sosyalizm hedefine tabi olarak ele alınması ve örgütlenen işçi yığınlarının her kısmi mücadelede devrime yakınlaşmak için çalışılmasıdır. Sınıf sendikacılığı, kendisini salt ekonomik-demokratik mücadele ile sınırlamaz; O aynı zamanda işçi sınıfını siyasal iktidar mücadelesi doğrultusunda da örgütler.

Sınıf Sendikacılığı, örgütlü işçileri öncünün şiarları etrafında örgütlemeyi ve işçilerin bilinç düzeyini yükseltmeyi hedeflemektedir.

Sınıf Sendikacılığı her türden şovenizme, milliyetçiliğe, dinsel dar görüşlülüğe karşı çeşitli ırklardan, dinlerden işçileri ortak sınıf çıkarları temelinde enternasyonalist ruhla eğitmek ve sınıf sendikalarında birleştirmektedir.

Sınıf Sendikacılığı perspektifi ile oluşturulan sınıf sendikaları, devrim ve sosyalizmin okuludur. Sınıf sendikaları, sömürü düzeni koşullarında kendi aralarında rekabet aracılığıyla birbirine düşürülmüş, düşman edilmiş, sermaye karşısında sindirilmiş işçi kitlelerini birleştiren, onların sınıf olarak hareket etmesinin önkoşullarını yaratan, sınıf düşmanlarına karşı ortak mücadele bilinciyle eğiten geniş sınıf örgütleridir.

Sınıf sendikaları, gücünü işçi sınıfının üretimden gelen gücünden alır. Sermaye karşısında kullanacağı yegane güç, üretim içinde aldığı pozisyonudur, ellerinin şaltere uzanacak mesafede olmasıdır.

Bugünün sendika bürokratları, güçlerini işçi sınıfından alma yerine sermayeden aldıkları içindir ki, üretimden gelen güç kavramını ağızlarına dahi almamaktadırlar. Onlar yakınma yoluyla, zavallıları oynayarak hak gasplarını engelleyebileceklerini sanıyorlar. Arada bir yaptıkları işçileri Ankara'ya toplayarak biriken tepki ve öfkeyi kontrollü bir şekilde boşaltma operasyonlarını dahi gerçekleştiremez duruma düşmüş olduklarından, şimdi de sadece profesyonel sendikacılarla eylem yapma peşindedirler. Bu da ne kadar acz içinde olduklarını gözler önüne sermektedir.

Bizim yapmamız gereken, dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfı içinde yoğunlaşmak, onlar içinde örgütlenmek ve bürokratik sendikal aygıtları parçalayacak bir öfke birikimini ortaya çıkarmak ve bu öfke birikiminin içini sınıfın nihai kurtuluşuna hizmet edecek biçimde doldurmaktır. Çünkü **sınıfın nihai kurtuluşuna hizmet etmeyen, günlük veya anlık sorunların çözümünü etrafında gerçekleştiren örgütlenmelerin hiçbir kalıcılığı olamaz, hiçbir soruna köklü çözüm getiremez.** Nihai kurtuluş hizmet edecek sınıf örgütlenmeleri yaratmak ise ancak ve ancak sınıf sendikacılığı perspektifini hayata geçirmekle mümkündür.

Mobil Santral gözaltıları sürüyor

Samsun'un Tekkeköy ilçesinde yapılan "Mobil Santrale Hayır" mitinginin ardından halkın haklı tepkisi sonucu çıkan olaylarda "provokasyon yapıldığı" iddiasıyla Tekkeköy Savcılığı tarafından açılan soruşturmada gözaltılar devam ediyor. Bugüne kadar mitinge katılan 16 kişi polis tarafından gözaltına alınarak Tekkeköy Savcılığı'na sevk edildi.

Mitinge katılan Samsun Gençlik

Derneği Başkanı Nazire Ayata, polis tarafından dernek binası önünde gözaltına alınıp, kendisinin de diğer arkadaşları gibi "Mobil Santrale Hayır Mitingi" ve devamında yapılan eyleme katıldığı gerekçesiyle ifadesinin alınmasıyla ilgili bir basın açıklaması yaptı.

25 Nisan Cuma günü dernekte düzenlenen basın açıklamasında arkadaşları ile birlikte mitinge katıldıkları

Bugüne kadar "Mobil Santrale Hayır" mitingine katılan 16 kişi polis tarafından gözaltına alınarak Tekkeköy Savcılığı'na sevk edildi.

rını belirten Nazire Ayata "mitingin yapıldığı günden bu yana genelde tüm Samsun halkının, özelden ise öğrenci gençliğin üzerinde terör estiriliyor. Sanki gençlik bu halktan değilmiş gibi, öğrenciler soyutlanmaya çalışılıyor ve biz gençliği terörist olarak lanse etmeye çalışıyorlar. Asıl terörist Samsun halkına rağmen bu santrali açık tutanlar ve onlara destek olanlardır" dedi.

Samsun halkının kendi hakkını aramasının yöneticileri rahatsız ettiğini ve sürekli bir sorumlu arama telaşı içinde olduklarını belirten Nazire Ayata "Gazetelere aslı astarı olmayan beyanatlar veriyorlar. Kafeleri basıyorlar, insanların evlerini basıyorlar veya yolda yürürken üzerimize atılarak gözaltına alıyorlar" şeklinde konuşmasına devam ederek "Devlet ne kadar bizleri halkımızdan uzaklaştırmaya çalışırsa çalışın başarılı olamayacaktır" dedi.

Etkisini şimdilik hayvanların ve bitkilerin ölümü ile göstermeye başlayan Mobil Santralin insanları öldürmesini beklemeyeceklerini söyleyen Nazire Ayata açıklamasını "artık dünyanın hiçbir yerinde kullanılmayan bu zararlı ve eski teknoloji santrali kapatılıncaya kadar mücadele edeceğiz. Rant uğruna ülkemizin emperyalistlere ve işbirlikçilerine peşkeş çekilmesine seyirci kalmayacağız. Biz bunları yaparken birilerini rahatsız edeceğimizi biliyoruz. Ama hiçbir güç bizi doğruları savunmaktan alıkoymaz. Böyle gözaltılarla kaç kişiyi durdurabilecekler, onlar ne kadar aksini iddia etseler de bu tepki tüm Samsun halkının tepkisi, eğer durdurmak istiyorlarsa tüm Samsun halkını tutuklamaları gerekecek" diyerek basın açıklamasını sonlandırdı.

(Samsun)

TEKEL'in özelleştirilmesi köylüyü de vuracak

Özelleştirme beraberinde TEKEL'e bağlı birçok fabrikanın teker teker kapılarına kilit vurulmasını getirecektir.

Önümüzdeki aylarda özelleştirilmesi beklenen TEKEL için emperyalist şirketler çalışmalarını tüm hızıyla sürdürürken, milyonlarca üretici ve sektör çalışanını ise açlık ve yoksullukla karşı karşıya bırakıyorlar. IMF ve DB politikalarının bir ürünü olan özelleştirmeyle birlikte milyonlarca insanın mağdur olması

na ulaşık eden AKP hükümeti, üretici köylüyü ve çalışan işçileri mağdur etmeyecekleri yönünde açıklamalarıyla yine bildik halkı aldatma kampanyaları yürütüyor. Ne var ki, TEKEL'in faaliyette bulunduğu tütün, sigara ve alkolü içki alanlarında gerekli düzenlemeleri yapması için kurulan Tütün, Tütün Mamulleri ve Al-

kollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurulu (Tütün Kurulu) Başkanı Niyazi Adalı, TEKEL'in tek parça özelleştirilmesi sonucu tütün üreticilerinin mağdur kalmamasına yönelik herhangi bir düzenlemeye gidilmeyeceğini açıkladı. Günlük bir gazetenin sorularını yanıtlayan Adalı, üretici köylülerin ve işçilerin korunması için hiçbir yasal düzenlemeye gidilmediğini belirtti.

Özelleştirme beraberinde TEKEL'e bağlı birçok fabrikanın teker teker kapılarına kilit vurulmasını getirecektir. Emperyalist ülkelerde yetiştirilen üretim fazlası tütün, yine bu ülkelerde işlenerek bizim ülkemizde satılacaktır. Türkiye gibi büyük bir pazarda yüzde 60'lara varan bir pazar payı olan TEKEL'in özelleştirilmesiyle, emperyalist şirketler kendilerine büyük bir pazar açmış olacaklar. Bu durumda da üretici köylü ve sektörde çalışanlar çok büyük bir yoksullukla karşı karşıya kalacak.

(H. Merkezi)

Orman yasası tartışıldı

Bolu'da düzenlenen ve Orman köylülerine yeni çıkan orman yasalarının anlatıldığı konferansa orman köylüleri dernekleri genel başkanları da katıldı. Orman köylüleri yeni çıkacak yasa ile ormanların tahrip edilmesinden korktuklarını ifade ettiler. Bolu Orman Kooperatifleri Birliği tarafından düzenlenen konferans Bolu Belediyesi Nikah Salonunda gerçekleştirildi. Konferansa Belediye Başkanı Yüksel Ceylan, Orman Mühendisleri Odası Genel Başkanı Salih Sönmezşık, Orman Kooperatifleri Genel Başkanı İdris Şener, Türkiye Ziraatçiler Derneği Genel Başkanı İbrahim Yetkin, Orman Kooperatifleri Merkez Birliği Başkanı Cafer Yüksel ve orman köylüleri katıldı. Konferansta konuşan Orman Mühendisleri Odası Genel Başkanı Salih Sönmezşık, ormanların dünya için çok önemli olduğunu ve yeni çıkan yasalar ile ormanların tahrip edileceğini ifade etti. Sönmezşık; "Orman Bakanı da çıkıp ormanları 18 ayda satacağız diyor. Devlet, ormanları satarak üretilen oksijenin %60'ını, suyun %82'sini ve yaşam çeşitliliğini de satıyor. Bunun mutlaka önüne geçilmesi gerekiyor. Diğer yandan Ormanlar ne zaman talan edilmek istense hep orman köylülerini kalkındırma adıyla kanunlar çıkartılır. Fakat orman köylüsünün bu kanunlardan haberi yoktur. Hal böyle olunca da köylüyü kalkındırmak için çıkartılan kanunlar hep ormanları tahrip etmek isteyenlere ve villa yapacaklara yarar. Bunun önüne geçilmeli ve ormanlar tahrip ettirilmemelidir. Satılacaksa da gerçek sahipleri olan köylülere satılmalıdır" dedi. Konuşmaların ardından dinleyiciler çıkacak ve çıkan kanunlar hakkında konuşmacılara sorular sordular.

(H. Merkezi)

Elektrikle korunan meralar tehlike saçıyor

Taşburun Beldesi'ne bağlı Babacan Köyü muhtarı İsa Kaya, köye 1 kilometre uzaklıkta bulunan Azeri kökenli köylülere ait araziye, Tarım İl Müdürlüğü'nce çekilen elektrikli tellerin tehlike saçtığını söyledi.

İğdır'ın Taşburun Beldesi'ne bağlı Babacan Köyü sakinleri, Tarım İl Müdürlüğü'nün, Azerilere ait arazinin etrafına, 'korumak' amacıyla, elektrikli tel çektiğini ileri sürdü. Köylüler, araziye korurken kendi canlarını tehlikeye atan Tarım İl Müdürlüğü hakkında dava açacaklarını söylediler.

DİHA'ya bilgi veren Taşburun Beldesi'ne bağlı Babacan Köyü muhtarı İsa Kaya, köye 1 kilometre uzaklıkta bulunan Azeri kökenli köylülere ait araziye, Tarım İl Müdürlüğü'nce çekilen elektrikli tellerin tehlike saçtığını söyledi. Tellerin arazi sahiplerinin isteği üzerine çekildiğini iddia eden Kaya şöyle konuştu:

"Köyümüzün yakınında arazisi bulunan Azeri vatandaşlar Tarım İl Müdürlüğü'ne başvurarak, arazileri-

nin korumaya alınmasını istemişler. Tarım İl Müdürlüğü de yaklaşık bir aydır buraya elektrikli tel çekmiş. Bizim köy ile Kırçıçek Köyü'ne giden yol da bu vesile ile kapatılmış. Tarım İl Müdürlüğü ve Aralık Kaymakamlığı'na yaptığım tüm başvurulara rağmen olumlu bir sonuç alamadım."

İğdır'da Azeri vatandaşlar ile Kürt vatandaşlar arasında ayırım yapıldığını ifade eden Kaya, şöyle devam etti:

"Köyün birçok eksikliği olduğu halde, yetkili mercilere başvurduğumuzda 'Bütçede yeterli ödenek yok' diyorlar. Ama bunun yanında çorak olan bu mearaya bölgede bulunan Azeri köylülerinin başvuruları üzerine milyarlar ödenerek elektrikli tel çekiliyor. Mera milyarlar harcanarak korumaya alınıyor. Hem

de elektrikli tellerle ve hiçbir önlem alınmadan, herhangi bir uyarı işareti olmadan. İnsanların hayatları tehlikeye sokularak yapılıyor bu. Biz bunu kayırma olarak kabul ediyoruz. İğdır'da Kürtlerle Azeri vatandaşlar ayrı tutuluyor, oysa hepimiz biriz, ayırım olmamalıdır."

Öte yandan köy sakinlerin-

den **Musa Tigin ve Cafer Tigu**, mera yakınlarında bulunan tarlalarına yol kapalı olduğu için gidemediklerini ve tellerde elektrik olduğu için hayvan otlatamadıklarını söylediler. Can güvenliklerinin olmadığını belirten köy sakinlerinden **Musa Tigin**, "Taşburun Karakolu mera yakınlarındaki tel ve direk-

rin herhangi bir hasar görmesi halinde bizi ve köy muhtarını sorumlu tutacaklarını söylediler. Daha önce de bu gerekçeyle birçok kişi karakola götürülerek, ifadelerine başvuruldu. Biz Babacan Köyü sakinleri olarak muhtar öncülüğünde, yetkili mercilere dava açacağız" şeklinde konuştu. (DİHA)

Tütün üreticilerine kota ve özelleştirme darbesi

Batman'da sayıları son 2 yıl içinde 45 binden 33 bine kadar düşen tütün üreticileri, TEKEL'in kapanması durumunda büyük bir sosyal sefaletin yaşanacağı uyarısında bulundu.

Batman ekonomisinin önemli ayaklarından birini oluşturan tütün üreticiliği, 1991 yılından beri uygulanan kota sistemiyle çökme noktasına geldi. 1992'de 2.5 ton olarak başlayan kota miktarının, 2003 yılında kişi başına 200 kiloya kadar düşmesi, tütüncüleri kara kara düşündürüyor. En yüksek alım fiyatı 2 milyon 500 bin lira olan tütün, bu yıl üreticilerine en fazla 500 milyon lira ka-

zandıracak. Bu duruma işyan eden tütüncüler şimdi de TEKEL'in özelleştirilmesi ihtimaline karşı açlık tehlikesiyle karşı karşıya olduklarını belirtiyor.

ÜRETİCİLER ADIM ADIM SEFALETE SÜRÜKLENDİ

DİHA'ya konuşan Tek Gıda-İş Batman Şube Başkanı **Mahmut Ekin**, önceleri Beşiri, Kozluk, Sason gibi ilçelerde tütünle uğraşan üreticinin maddi anlamda hiçbir sorununun bulunmadığını anlattı. **"Bölge ekonomisi tamamen tarıma dayandığı halde devlet tarımsal alandan desteğini çek-**

mek istiyor" diyen Ekin, 1990'lı yıllardan beri uygulanan kota sistemiyle nüfusun yüzde 20'sinin metropollere göç etmek zorunda kaldığına dikkat çekti. Ekin, yaşanan işsizlik ve göçle beraber binlerce insanın sosyal sefalete sürüklendiğini belirterek, son yıllarda kentte fuhuş, kapkaç ve hırsızlık olaylarının arttığına işaret etti.

10 yılı aşkın süredir uygulanan kota sisteminin ardından son aylarda TEKEL'in de özelleştirme kapsamına alınmasına tepki gösteren Ekin, şöyle konuştu: "Yıllardır tütünde uygulanan kota sistemi ve son olarak da TEKEL'i özelleştirme girişimleri var. 33 bin üreticinin ve ülke genelinde 40 bin çalışanın işsizliğine göz yumamayız. Kota ile her geçen gün üretici sayısı düşüyor. Şimdi de özelleştirme ile kentteki 33 bin insan üretimden koparılacak isteniyor. Bu sosyal bir kıyımdır. Ve biz sendika olarak yapacağımız eylemlerle özelleştirmenin, kotanın dolaşısıyla sosyal kıyımın önünde duracağız."

'KOTA DEVAM EDERSE ÜRETİMİ BIRAKACAĞIZ'

Uzun zamandan beri Batman'da tütün üretimi ile uğraşan 6 çocuk babası **Zekeriya Göçmen**, kota ile birlikte "baba mesleği" olarak nitelendirdiği tütün üreticiliğine geçen yıl son verdiğini söyledi. Göçmen, "Uygulanan kotayla beraber geçen yıl zarar ettim. Kota kaldırılmadıkça tütün ekmeyi düşünmüyorum" diye konuştu. 1970'li yıllardan beri tütüncülük yapan **Mehmet Beyde** ise, ektiği 400 kilo tütünü nasıl satacağının hesabını yaptığını söyledi. Satış gerçekleşse bile kazancının 700-800 milyon civarında olacağını belirten Beyde, geçimini sağlayabilmek için ek iş olarak seyyar satıcılık yapmak zorunda kaldığını söyledi.

Beyde, "Eğer kota devam ederse önümüzdeki sene tütün ekmeyi düşünmüyorum. Çünkü ektiğimizde kâr yerine zarar ediyoruz. Yılda 700-800 milyon için çekilen eziyete değmez" şeklinde konuştu. (DİHA)

"Doğrudan Gelir Desteği Uygulaması Yanlış"

AKP hükümetinin köylüyü "kalkındırmak" için allayıp pullayarak ileri sürdüğü Doğrudan Gelir Desteği uygulaması AKP'li milletvekilleri tarafından bile eleştiriliyor. AKP Milletvekili **Fahri Keskin**, Eskişehir İl Başkanı **Fikret Dönmez**, Merkez İlçe Başkanı **Hasan Tuç**, Eskişehir Köy Hizmetleri Bölge Müdürü **Zafer Köksal** ile İl Müdürü **Mustafa Gürbüz**'ü ziyaretleri sırasında DGD'nin çelişkilerini ortaya koydular.

Doğrudan Gelir Desteği (DGD) uygulamasını doğru bulmadıklarını belirten AKP milletvekili Keskin, "DGD toprak sahiplerine ödenen bir para. Tarlada uğraşana ödenmesi gerekirken, şehirde oturana veya toprağını kiraya vermiş olana ödeniyor. Bu yüzden de yanlış bir uygulama" dedi.

Keskin, DGD bütçesine ayrılan paranın bir bölümünün hayvan kooperatiflerine aktarılması gerektiğini belirtti, **DGD'den hayvancılığa pay ayrılmasının göçleri engelleyebileceğini** vurguladı.

"DGD ödemeleri kanunla düzenlendiğinden, iki yıl daha devam edecek. Mayıs ayında DGD'lerin ödenmesini amaçlıyoruz" diyen Keskin ayrıca "600 kooperatif hayvancılıkla uğraşılıyor ama, devletin ihtiyaçlarını karşılayabileceği kooperatif sayısı 20'yi geçmez. DGD'nin bir bölümü hayvancılık projesi adı altında köylüye kaynak olarak aktarılmalı. Böylece, köyden kente göç de engellenebilir." dedi.

(H. Merkezi)

Bu yıkım kaderimiz değil, Bingöl'deki enkaz devletindir!

Bingöl depreminin akılda kalacak görüntülerinden biri de çadır isteyen halkın üzerine ateş açan özel tim görüntüleri olacak. Bingöl valiliği önünde çadır istediklerini ve var olan ilgisizliği ve duyarsızlığı protesto eden halkın üzerine araçla giren polis aracı ve ardından da özel timin halkı dağıtma bahanesiyle havaya yüzlerce kurşun boşaltılması unutulacak cinsten değil.

Bingöl'de 30 Nisan gecesi saat 03:27'de meydana gelen 6.4 büyüklüğündeki deprem verilen son rakamlara göre 135 kişinin ölümüne 600 kişinin yaralanmasına neden oldu. TV ekranlarına yansıyan, gazete manşetlerinde sayfalarca verilen fotoğraflar daha önce yaşanan depremlerin ardından izlediğimiz ve gördüğümüz halkın acılarının kareleri. Haber alamadıkları yakınlarının ardından ağlayan yüzlerce gözü yaşlı insan, dağılmış aileler, kimsesiz kalmış çocuklar, hastaneye akın eden insanlar ve çaresizlik ve bir parça umutla enkaz yığınları arasında dolaşanlar. Bingöl depreminde yıkılan apartmanların yanısıra halka en büyük acıyı yaşatan ise Çeltiksuyu Yatılı İlköğretim Okulunun yıkılması oldu. Kağıt gibi çöken okuldan 71 öğrenci sağ olarak kurtulurken 29 öğrencinin cesedi çıkartıldı. Enkaz altındaki 98 öğrenciden ise henüz hiçbir haber alınabilmiş değil. Depremin üstünden geçen her gün ile birlikte aileler ve kurtarma çalışmasını yürüten ekipler öğrencilerin sağ olarak kurtulma umutlarını Yitirmiş durumdadılar.

DEVLET AKLANMAYA ÇALIŞILIYOR

Sakarya depreminin ardından ve daha sonra olan depremlerin ardından gündeme gelen devletin yolsuzluk ve rüşvetçiliği Bingöl depreminin ardından da gündeme geldi. Apartmanların ve ölümlerin en çok yaşandığı Çeltiksuyu yatılı okulunun yapımında ve daha sonra mimari iznin verilmesinde birçok yolsuzluğun yaşandığı gazete sayfalarının manşet konusu oldu. Çimento kullanılmadığı, nemin binayı çürüttüğü ancak gerekli kurumların bu-

nu dikkate almadığı vb. daha birçok tartışma deprem ertesinde yapılan tartışmalar oldu. Ardında bu konuda açıklamalar yapılarak suçlu müteahhitler ve şirketler yargılanmaya başlandı bile. Halkın bu duruma tepkisi ise okul enkazı altında kalan bir babanın "benim kerpiçten yaptığım ahır yıkılmadı ama okul yıkıldı" açıklamasında kendini göstermekte. Devlet sistemindeki çarpıklık kendini diğer alanlarda olduğu gibi mimari yapılanma ve halkın can güvenliğinin önem kazandığı bu tarz yerlerde de göstermektedir. Yolsuzluğun ve rüşvetçiliğin had safhada olduğu devlet mekanizmalarında halkın yaşam güvencesi, can güvenliği gibi konular hiçe sayılarak alınan rüşvetin miktarı önem kazanmakta. Ve yaşanan her depremin ardından günah keçileri bulunarak göstermelik bir yargılanma sürecinden geçirilerek devlet aklanmaya çalışılmakta. Yapılan bu yargılamalarla "yaşanan yıkımların nedeni devlet değil müteahhitlerdir" yanılsaması yaratılmaya çalışılmaktadır. Devlet yaşanan tüm olaylarda olduğu gibi deprem gibi yüzlerce, birlerce insanın yaşamına neden olan olayın sorumluluğunu da kendi üstünden atmaya çalışmaktadır. Bingöl depreminde en çok gündeme gelen okul tartışmasında da okulu yapan müteahhit Şeref Bozkuş'un adı bütün gazetelerde yayınlanarak hedef gösterilmeye başlandı bile. Ve yapılan "önemli araştırmalar sonucu" müteahhit Bozkuş'un Bingöl'deki kamu ihalelerinden men edildiği ortaya çıkartılmış. Ve yine boyalı basın için dramatik bir durum yakalanmış ve müteahhitin ailesinin de depremde öldüğü yazılmış.

ÜLKENİN HER YANI TEHDİT ALTINDA

Yine Bingöl depreminin ardından yapılan araştırmalara göre Türkiye'de 7 milyon binanın bulunduğu ve bu sayının 581 binine yakınının esaslı onarım gerektirdiği açıklanmakta. Bu da her 10 binadan birinin esaslı onarım gerektirdiği anlamına gelmektedir. Bugünkü mevcut gerçeklikle birlikte bunu da düşündüğümüzde yarın yaşanacak daha şiddetli depremlerde ortaya çıkacak tablonun ürkütücülüğü ortadadır. Şu da var olan bir gerçektir ki devlet, halkın can güvenliğini korumak amaçlı böylesi bir onarım projesini gerçekleştirmeyecektir. Geçmiş depremlerden dolayı evsiz ve yurtsuz kalan yüzlerce aile hala prefabrik evde yaşam mücadelesi sürdürmektedir. Bir çoğuna barınma sözü verilen bu insanlar bugün büyük bir yoksullukla yaşamlarını sürdürürken **devletin var olan kötü binaları onarmasını beklemek devletin gerçek yüzünü görmemek olacaktır.**

ACILI HALKA DEVLETİN YANITI

Bingöl depreminin akılda kalacak görüntülerinden biri de çadır isteyen halkın üzerine ateş açan özel tim görüntüleri olacak. Bingöl valiliği önünde çadır isteyen ve var olan ilgisizliği ve duyarsızlığı protesto eden halkın üzerine araçla giren polis aracı ve ardından da özel timin halkı dağıtma bahanesiyle yüzlerce kurşun boşaltılması unutulacak cinsten değil. Halkın en doğal talebi devlet tarafından kurşunla karşılanarak yanıt verilmiş ve açılan ateşten dolayı yaralananlar hastaneye kaldırılmıştır. **Kaybettikleri yakınlarının acılarıyla dolu olan halka devletin "şefkatli" kolları uzun namlulu silahlarla böyle uzandı.** Yıllardır bölgede halka yaptıkları bir çok uygulamayla teşhir olan ve halkın öfkelerini çeken özel tim bu olayla birlikte gerçekliğini bir kez daha halka gösterdi. Yaşanan olayların nedenini 1 Mayıs'ı deprem nede-

ni ile kutlayamayan siyasi grupların halkı provoke çabaları olarak gösteren Vali Hüseyin Avni

önce Bingöl Valiliğine atanan Coş'un vukuatları deprem açıklamaları ile bitmiyor. Depremden birkaç gün önce bir sendikacıyı "ağızına kurşun doldururum. Bu işi bırakacaksın, gözüme çok batıyorsun. Bir daha böyle şeylerle uğraşma, süründürürüm" diyerek tehdit eden Coş, tavırını depremedelere yönelik devam ettirdi.

YARDIM VURGUNCULARINA GÜN DOĞDU

Coş için "Vali İstifa" sloganları atan halk yerlerde sürüklenerek gözaltına alındı. Daha da öfkelenen halk, valilik önünden ayrılarak emniyet binasının önüne giderek durumu protesto etmek istedi. Ancak burada da yaşanan tablo valilik önünde yaşanan tablodan farklı olmadı. Burada da halkı bekleyen polis kurşunları oldu. Bu yaşananların ardından açıklama yapan Tayyip Erdoğan ise gazetecilerin Özel Tim'in tutumuna ilişkin sordukları soruya verdiği yanıt "Bu tarz olayları bastırmak için dönem dönem başvuru olan yöntemlerdir. Durumu çok abartmamak gerekir" biçiminde oldu. "Havaya" açılan ateş birçok insanın yaralanmasına neden oldu. Yaşanan olayın ardından Bingöl Emniyet Müdürü görevinden alınırken yapılan açıklamalarda halk "sükunete" çağrıldı. Bu olaylar içerisinde öne çıkan bir diğer isim de **Bingöl Valisi Hüseyin Avni Coş**. Bolu depreminde halka yardım dağıtılmadığını söyleyen, bir bayanı tokatlayan **Bolu Valisi Nusret Miroğlu**'nun yardımcısı olan ve kısa bir süre

yardımların ise diğer depremlerde hangi vurguncunun eline geçeceği henüz medyada yayınlanmadı ancak eminiz ki uzun bir süre almayacaktır. Çünkü daha önceki depremlerde yaşanan durumun benzerinin yaşanması kaçınılmaz. Yapılan ilaç, para ve eşya yardımı depolarda biriktirilerek küçük bir kısmı göstermelik olarak halka dağıtılacak ve medya aracılığıyla görüntüler günlerce televizyonlarda gösterildikten sonra devletin borcu bitmiş olacak. Bingöl halkı yıllarca devam edecek yoksulluk ve sefalete mahkum edilecek. Prefabriklerdeki çileli yaşam bu kez Bingöl halkını bekleyecek. Sonuçlarından bizzat devletin sorumlu olduğu bu deprem gerek devletin gerekse de AKP hükümetinin halk nezdinde daha fazla teşhir olmasına neden olurken halkın sisteme olan tepkisini de büyüttü. İlerleyen günlerde yarattığı tahribatın faturasının daha fazla olacağı bu depremde yakınlarını kaybeden halkımızın acılarını paylaşıyoruz. (Mersin)

Mayınlar temizlenmiyor, çocuklar ölüyor

İHD Diyarbakır Şubesi 2002-2003 yıllarında mayında ölenlerle ilgili bir araştırma yaptı.

Araştırmaya göre mayın ve patlayıcılar nedeniyle 24 kişi öldü, 45 kişi de yaralandı.

Mayın patlamasında ölen Zehra Barın'ın eşi ve çocukları isyan ediyor

İHD Diyarbakır Şubesi, diğer patlayıcılar nedeniyle 24 2002-2003 yıllarında mayın ve kişinin öldüğünü 45 kişinin de

yaralandığını belirtti. Ölenlerin çoğu çocuk. Devlet "savaş tehlikesi" gerekçesiyle, ilgili sözleşmeleri imzalamasına rağmen mayınları temizlemiyor.

İnsan Hakları Derneği (İHD) Diyarbakır Şubesi'nin araştırmasına göre, 2002 ve 2003 yıllarında, savaş artığı mayın ve diğer patlayıcılar nedeniyle meydana gelen patlamalarda, 24 kişi hayatını kaybederken, 45 kişi de yaralandı.

İHD Diyarbakır Şube Başkanı Selahattin Demirtaş'ın açıkladığı raporda mayınların özellikle sivillerin ölümüne neden olduğu vurgulanıyor.

İHD'nin 2002 yılı için hazırladığı raporda, "mayın ve

diğer patlayıcı maddeler yüzünden meydana gelen patlamaların, en çok çocuklara zarar verdiği" belirtilirken şu bilgilere yer verildi:

* **Patlamalardan mağdur olan 69 kişiden 20'sinin yaşı** tespit edilemezken, geri alan 49 kişiden 37'sinin 0-18 yaş grubundan oluştuğu ortaya çıktı. Mağdurlar arasında 19-25 yaş grubunda 8 kişi, 25 yaş üstü grupta ise 4 kişi yer alıyor.

* **Bu yılın ilk 4 ayında meydana gelen patlamalarda da "kurban" yine çocuklardı.** Şubat ayında Mardin'in Midyat İlçesi'ne bağlı Sivrice Köyü'nde meydana gelen mayın patlamasında, **Ramazan Ak-**

pınar (17) yaşamını yitirken, **Zübeyir Ağırman** (16) ile **Sait Ağırman** da (16) yaralandı.

* **Mart ayında ise Diyarbakır'ın Silvan İlçesi'nde** patlamamış roket mermisiyle oynayan **Veysi Yarmacı** (13) isimli bir çocuk, merminin patlaması sonucu ağır yaralandı.

* **Çocukların ölümüyle sonuçlanan bir diğer olay** da Van'ın Başkale ilçesine bağlı Esenyamaç köyünde meydana geldi. 5 Nisan'da koyunlarını otlatmaya götürülen **Deştan Korkmaz** (14) ile **Nihat Çeri** (13) köy yakınlarında bulunan asker mevziilerinden atılan roket mermisinin patlaması sonucu yaşamlarını yitirdiler.

(H. Merkezi)

Sıddık Kaya'nın cesedi bulundu

Muş Varto'da 20 Kasım 2002 tarihinde evinden çıktıktan sonra kendisinden haber alınamayan Sıddık Kaya'nın cesedi Nisan 2003'te bulundu.

Devlet yıllardır insanları kaybederek amansız terörünü sürdürmekte. Kayıp insanlardan ya bir daha haber alınmıyor ya da aylar, yıllar sonra cesetleri bulunuyor. En son Muş, Varto'da **Sıddık Kaya** isimli bir vatandaş **20 Kasım 2002** tarihinde evinden çıktıktan sonra kendisinden bir daha haber alınamamıştı. Köylüler tarafından **24 Nisan 2003** tarihinde Muş'un Bulanık köyünde elleri arkadan ipe bağlanmış, beline kum torbası bağlı, gözü ve ağzı bantlı bir şekilde bir ceset bulundu. Yapılan araştırmalar sonucu cesetin kayıp olan Sıddık Kaya'ya ait olduğu ortaya çıktı.

Daha önce de bu konu ile ilgili Sıddık Kaya'nın akrabaları Muş İHD'ye başvurmuştu. İHD Varto Kaymakam-

lığı'na, Varto Cumhuriyet Başsavcılığı'na, Muş Valiliği'ne, İçişleri ve Adalet Bakanlığı'na gerekli başvuruları yapmasına rağmen her zamanki gibi yine bir sonuç alınmamıştı. Evli ve 5 çocuk babası olan Sıddık Kaya PKK'ye yardım yataklık yaptığı gerekçesiyle birçok kez gözaltına alınmıştı. Konuyla ilgili İHD İstanbul Şubesi 29 Nisan günü Galatasaray Postanesi önünde bir basın açıklaması yaptı. Kayıplara Karşı Komisyon adına açıklamayı yapan **Le-man Yurtsever** "yıllardır devlet kaybediyor ve hiçbir faili meçhul cinayet aydınlatılmamıştır. Bunların aydınlatılması için bu olayların peşinde olacağız" dedi. Açıklamanın ardından İçişleri ve TBMM'ye İHD'nin hazırladığı heyet raporu ve dilekçe faksladı. (İstanbul)

MHP'YE SALDIRI

İzmir'de 25 Nisan Cuma günü saat 23:50 sıralarında MHP Konak İlçe Başkanlığı'na kimliği belirlenemeyen kişiler tarafından bırakılan bomba büyük bir gürültüyle patladı. Patlama sonrası olay yerine gelen Terörle Mücadele, Konak Asayiş ve Olay Yeri İnceleme Ekipleri çevrede geniş güvenlik önlemleri aldılar. Patlamanın etkisiyle çok katlı olan işhanı ve çevredeki işyerlerinde maddi hasar meydana geldi. İzmir Emniyet Müdürü olay yerinde incelemede bulundu ve inceleme sonucu bombanın el yapımı boru tipi bomba olduğu anlaşıldı. Olayların ardından bir açıklama yapan FESK eylemi sahiplendi.

(İzmir)

PKK/KADEK GERİLLALARI İLE ÇATIŞMA

Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı **Yeniyazı** köyünde, devriye görevi yapan Jandarma ile PKK/KADEK gerillaları arasında önceki gün çatışma çıktı. Yeniyazı köyü Mağralar mevkiî yakınlarında devriye görevi yapan Jandarma timleri ile PKK/KADEK gerillaları arasında çıkan çatışmada bir uzman çavuş ile bir er yaralandı. Bingöl Valisi **Hüseyin Avni Coş**'un yaptığı açıklamada bölgede operasyonların sürdürüldüğü açıklandı.

(Mersin)

GENELKURMAY'DAN İNTERNETE SANSÜR

Devrimci-sosyalist basının sürekli olarak yayınlarını durdurmaya çalışan egemen sınıflar, internet üzerinden bu emeline ulaşmaya çalışıyor. Devrimci-sosyalist basını toplatmalarla, yasaklamalarla, çalışanlarına yönelik gözaltı ve tutuklama terörüyle susturmaya çalışan devlet, internetteki devrimci-sosyalist yayınları da "hack"layarak susturmayı hedefliyor. Bu çerçevede Genelkurmay Başkanlığı 5 kişilik Özel İnternet Masası oluşturarak, özellikle devrimci-sosyalist basının internetteki sitelerini yasadışı bir şekilde çökerterek durdurmayı amaçlıyor. Hedefini geniş tutan Genelkurmay Başkanlığı yurtdışında yayın yapan siteleri de hedef tahtasına aldı.

(H. Merkezi)

Van'da olaylı cenaze

Van'ın Gülpınar ilçesinde oturan **Çetin Kahraman**, otomobili ile evine giderken Kurşunoğlu Petrol Firması'nın yakınlarında askerler tarafından açılan ateş sonucu yaşamını yitirdi. Kahraman'ın cenazesi alındıktan sonra kitle, olayın sorumlularını protesto etmek için cenazeyi Van Valiliği önüne götürdü. Cenazenin şehir merkezine getirilmesiyle birlikte 500 kişi de Van Valiliği önünde toplandı. Yoğun önlemlerin alındığı Valilik önünde kalaba-

Van'da Çetin Kahraman isimli bir kişi, askerler tarafından açılan ateş sonucu yaşamını yitirdi.

lık giderek arttı. Kalabalıklaşan grubun protesto gösterilerinin artmasıyla polis ve grup arasında çatışma çıktı. Olay sırasında polisler grubu dağıtmak için havaya ateş açtı. Olayda çok kişi yaralandı ve cenaze yakınlarının da aralarında bulunduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı. Olaylar sırasında 10'a yakın polis aracı tahrip edildi. Polis olayları görüntülemek isteyen DİHA muhabirine de saldırarak fotoğraf makinesine el koydu.

(Mersin)

F tipinden sonra şimdi de “yüksek güvenlikli” zindanlar

E Tipi, F Tipi, L Tipi derken şimdi de Yüksek güvenlikli” hapishaneler gündemde. Henüz 19 Aralık hapishaneler katliamının üzerinden fazla zaman geçmeden devlet F tiplerinde tutsakları yeterince tecrit edemediğini düşünmüş olacak ki şimdi de **yapımı gizli bir şekilde sürdürülen yerin altında karanlık hücreli “yüksek güvenlikli” zindanları uygulamaya sokmaya çalışıyor.** Denizli’de, İstanbul Beylikdüzü’nde, İzmit Kandıra’da ve Diyarbakır’da yapılmakta olan bu zindanlardan Diyarbakır’daki şu anda tamamlanmış durumda. Ranzaların taşınmaya başladığı hapishanede personel de 3 aydır görev yapıyor. Konuyla ilgili DİHA’ya konuşan İHD İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi **Ali Armutlu** bu tip hapishanelerin ilk olarak

1778 yılında ABD’de yapıldığını ve 1800’lü yıllarda Almanya, Fransa ve İngiltere’de de bu hapishanelerin kullanıldığını söyleyerek CIA’nın önerisiyle yapılan bu hapishanelerde siyasi tutsakların katledilmesinin amaçlandığını ifade etti. Bu tip hapishanelerin zamana yayılmış imhayı amaçladığını vurgulayan Armutlu; “Aldığımız bilgilere göre Kandıra ve Beylikdüzü’ndeki cezaevleri 5 bin kişilik, Diyarbakır ve Denizli’de yapılan cezaevleri ise 3 bin kişilik. Üç katlı yapılan Diyarbakır Cezaevinin üst katı müdüriyet, bodrum kat hücreler ve en alt kat ise karanlık odalardan oluşuyor. Her odada yüzer kişilik hücreler var ve hiçbir hücre birbirini görmüyor. Hücreler tuvaleti, mutfağı içinde toplam 3-4 metrekareyi geçmeyen ge-

nişliktedir. Ayrıca bir insanın, boy standartları altında yapılan hücrelerde rahatlıkla durabilmesi mümkün değil. Burada kalan insanlar kamburlaşır, felç olur. Hücreler ses geçirmeyen bir sistemle örülmüş, birbirlerini kesinlikle duymuyor. Bu da bizlere kaygı veriyor. Yer altındaki kör odalarda mahkumların havasızlıktan ölmemesi için alttan metal borularla bir havalandırma sistemi yapılmış.”

İHD Cezaevi Komisyonu olarak hazırladıkları raporu Adalet Bakanlığı’na gönderdiklerini söyleyen Armutlu, kendilerine konuyla ilgili hiçbir açıklama yapılmadığını, devletin bu hapishaneleri kamuoyunun tepkisinden çekindiği için şimdilik gizli tuttuğunu söyledi.

Diyarbakır’da kentin yaklaşık 15 km dışında boş bir araziye inşa edilen bu “Yüksek Güvenlikli” hapishanenin her tarafı kameralarla donatılmış durumda. **TUHAD-DER Genel Başkanı Mahmut Bayhan** Diyarbakır’da yapılan bu hapishaneye ilişkin yaptığı açıklamada; “Cezaevinde 380 adet kamera bulunuyor. Çatıya, duvarlara, görüşme yerlerine, giriş ve çıkışlara yerleştirilen bu kameralara bağlı olarak 80 tane te-

levizyon etrafı sürekli izliyor. Odalar ve görüş kabinleri arasında uzun bir mesafe var. Odaların kendisine ait hava-

landırması yok. Yedi metre yüksekliğindeki duvarların üstüne dikenli teller çekilmiş” diye konuştu.

Tutsaklara “hak ve sorumlulukları” kitapçığı dağıtıldı

Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü tarafından “**Hükümlü ve tutukluların hak ve sorumluluklarına ilişkin bilgi kitapçığı**” dağıtıldı. Tutsaklara haklarının ve sorumluluklarının sıralandığı kitapçıkta yazılanlarla uygulamaları karşılaştırdığımızda hak ve sorumluluk arasında ne kadar fark olduğu açıkça görülecektir. Kırıntı denilebilecek düzeyde verilen “hak”ların tekrar geri alınmasının önünde hiçbir engel yok. Oysa sıralanan sorumluluklar yerine getirilmediğinde tutsaklar karşılığında disiplin cezalarını buluyorlar. Bunun sınırı ise hapishane idaresinin keyfi tutumuna kalmış durumda.

Öncelikle 23 maddede F Tipi hapishanelerdeki

uygulamalara ilişkin bilgilerin yer aldığı kitapçıkta “Haklarınız” başlığı altında sıralanan “hak”lar şunlar: Avukat tutma ve avukatla görüşme “hakkı”, ziyaretçi kabul “hakkı”, okuma ve yayın “hakkı”, şikayet “hakkı”, eğitim “hakkı”, ibadet “hakkı”, haberleşme “hakkı”, sağlık ve tedavi “hakkı”, spor yapma “hakkı”, bulunduğu kapalı cezaevinden başka bir cezaevine nakil “hakkı”, iyi halli sayılma “hakkı”, psikolojik hizmet alma “hakkı”, şartlı salıverilme “hakkı”.

“Disiplin Cezaları” başlığı altında ise kınama, ziyaretçi kabulünden mahrumiyet, mektup göndermek ve almaktan mahrumiyet, hücre hapsi şeklinde sıralanıyor. Bunlar da kendi içinde ayrıntılandırılmıştır.

YDG pikniği yapıldı

Yeni Demokrat Gençlik başlattığı “**Emperyalizmin askeri, siyasi, ekonomik saldırılarına karşı YDG saflarında mücadeleyi örgütleyelim**” içerikle kampanyasını kitlelere tanıtmak ve İstanbul yerinde YDG’lilerin kaynaşmasını sağlamak için 4 Mayıs günü bir piknik düzenledi. Pikniğe değişik semtlerden 200’ün üzerinde bir kitle katıldı. Tüm katılımcıların getirdiği yiyeceklerden ortak bir sofraya kurularak yemeklerin yenmesinin ardından piknik programına geçildi. Pikniğin amacına ve sürece değinen bir açılış konuşmanın ardından tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Ardından TMLGB MK’nın pikniğe göndermiş olduğu mesaj okundu. Daha sonra mesajla aynı içerikte olan, insanları örgütlenmeye, mücadeleye çağırın bir şiir okundu. Şiirlerin ardından **Sivas**

Yıldızeli Yusifoğlan Köyü Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği bünyesinde çalışmalarını yürüten tiyatro ekibi “**Kuyudaki Ses**” isimli oyunu oynadı. Skeç ve şiirlerin ardından kampanyanın içeriği, emperyalist saldırganlığın alanlara yansımaları ve YDG’nin misyonunu üzerine sohbetler edildi. Sohbetin ardından kısa bir müzik dinletisi sunuldu. Tohum Kültür Merkezi bünyesinde çalışmalarını sürdüren **Barbara Halk Sahnesi**’nin sunduğu “**Savaş Mitozu**” adlı oyunun sergilenmesinin ardından bilgi yarışması yapıldı. Ardından da Yeni Demokrat Gençlik müzik grubu olan **Ay Işığı**, müzik dinletisi sundu. Halaya duran kitle bu sırada sloganlar da attı. Piknikte **TUYAB, ILPS, TKM, Partizan, Esenyurt YDG, İzmir YDG, Dersim’den İK, Partizan, YDG okurları, Trakya YDG, Ölüm Orucu direnişçilerinin** gönderdiği mesajlar okundu. (İstanbul)

ATILIM GAZETESİ TUTUKLAMALARI KINADI

● 29 Nisan Salı günü saat 13:00’de İHD İzmir Şubesi’nde **Yeni Atılım** gazetesi İzmir Temsilciliği son dönemde çalışanları üzerindeki yoğun baskıyı protesto amaçlı bir basın toplantısı düzenledi. Basın metnini okuyan **Özgür Kaya**; “Egemen güçler savaş karşıtı mücadelenin en ön saflarında yer alan devrimcilere yönelik saldırılarını artırdı. Gazetemiz Atılım çalışanları ve okurları üzerindeki saldırılarını tırmandırdı. Ankara ve İstanbul’da toplam 6 okur ve gazetemiz Merkez ve Kartal büro çalışanları tutuklandı.

Buradan sesleniyoruz. Çalışanlarımız ve okurlarımız üzerindeki dayanaksız iddiaların ısrarından vazgeçilmeli ve serbet bırakılmalıdır” dedi. Açıklamaya **ESP, Devrimci Demokrasi, İşçi-köylü, İHD, EKB** ve Dayanışma okurları da destek verdi. (İzmir)

Kanıyla duvara "işkence bitmeli" yazdı

Adalet Bakanlığı her ne kadar "işkence yok, bunlar münferit olaylardır" şeklinde açıklama yapsa da karakollarda, Emniyet Müdürlüklerinde yapılan işkenceler, açılan işkence davaları, AİHM'den verilen cezalar işkencenin ne kadar çaba harcanırsa harcanırsa gizlenemeyeceğinin bir göstergesi. En son İzmir Karşıyaka'da "hakkında şikayet olduğu" gerekçesiyle gözaltına alınarak öldürülmesi işkence yapılan 25 yaşındaki **Zeynel Abid Uşar**'ın götürüldüğü Gümüşpala Asayiş Şubesi'nde yaşadığı tüyler ürpertici işkenceler, sadece kamuoyuna yansıyan bir örnek. Somut hiçbir delil bulun-

mayan, yalnızca emniyette hırsızlıktan kaydı olan Zeynel Abid Uşar, gördüğü işkencelerle ilgili İnsan Hakları Derneği'ne başvurdu.

Bostanlı'da kız arkadaşıyla dolaşırken polisler tarafından 'siz dört kişiymişsiniz hakkınızda şikayet var' diyerek gözaltına alındığını belirterek yaşadıklarını şu şekilde anlattı: "İki polis beni kolumdan tutup sürükledi ve nezarethanedeki çıkardı. Beni banyoya soktular, komiser de banyoya geldi. İki polis beni tutarken diğerleri de iç çamaşırlarımı yırtarak soydu. Çırılçıplak kalmıştım. Beni tekrar odaya getirdiler. 'yere eğil' diyerek, kazağımı başı-

ma geçirdiler. Kollarıma ters kelepçe taktılar. Üzerime su döküp, cop ve tahta sopalarla dövmeye başladılar. Gözlerime ayakkabıları basıyorlardı. Ben yerde çırpınıyordum. Bir defa ellerinden kurtularak kapıya koştum. Bu arada başıma geçirdikleri kazak düştü ve yüzlerimi gördüm. Sonra hepsi dağıldı. İşkence seansı bittikten sonra Komiser Ahmet diye biri iç çamaşırı ve atlet getirip kurulanmamı istedi. Daha sonra beni aydınlık bir yere götürerek yüzüstü yatırdılar. Birçok kişi üstümü açıp suratıma ve vücuduma baktı, sonra çıktı. Ardından tekrar nezarethaneye götürdüler. Akşam

üzeri beni Karşıyaka Devlet Hastanesine götürdüler. Doktor beni polislerin yanında muayene etti. 23 Nisan günü beni savcılığa çıkardılar. Üzerimde olmayan kelebek tipi bir bıçağı zarfın içine koyup Savcılığa göndermişler. Savcıdan beni Adli Tıp'a göndermesini istedim. Bornova Adli Tıp'a gittik. Rapor alıp savcılığa verdim. Ayrıca işkence yapıldıktan sonra **duvara kanıyla "işkence bitmeli, şerefsizler"** şeklinde yazılar yazdığını da söyleyen Uşar, yazılarla birlikte polisler tarafından fotoğrafının çekildiğini ve hakkında "polise mukavemet"ten dava açıldığını belirtti.

Kenan Mak ve Bilal Vural anıldı

İstanbul Kağıthane'de 4 Mayıs 1998 günü ülkücülerin saldırısında yaşamını yitiren **Bilal Vural** ve Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nde öğrenciyken yine ülkücülerin saldırısı sonucu hayatını kaybeden **Kenan Mak**, mezarı başında anıldı.

Anmaya DEHAP Elazığ İl Yönetimi, DEHAP Gençlik Komisyonu ve üyeleri, İHD Elazığ Şubesi Başkanı **Cafer Demir**, EMEP Elazığ İl Başkanı **Ali Cemal Zülfiyar** ve diğer yöneticiler ve Bilal Vural'ın ailesinin yanısıra çok sayıda kişi katıldı. Elazığ merkeze bağlı Yedigöz Köyü Suludere aile mezarlığında bulunan Bilal Vural'ın mezarı başında başlayan anma, bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Burada bir açıklama yapan DEHAP İl Gençlik Komisyonu Üyesi **Halil İbrahim Düven**, Bilal Vural'ın İstanbul Kağıthane'de bir tekstil atölyesinde çalıştığını belirterek, "Arkadaşımız 4 Mayıs 1998 günü Kağıthane Ülkü Ocakları önünden geçerken katledilmiştir. Kendisinden aldığımız güçle mücadele çitasını daha da yükselteceğiz" dedi.

MAK İÇİN ANMA TÖRENİ

Tunceli'nin Pertek İlçesi'nde ise Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi öğrencisi iken 3 Mayıs 1998 günü, bir grup ülkücünün bıçaklı saldırısı sonucu yaşamını yitiren Kenan Mak için de mezarı başında anma töreni düzenlendi. Saygı duruşu ile başlayan anmaya Mak'ın ailesi, DEHAP ve EMEP İlçe Örgütleri ile çok sayıda kişi katıldı. (DİHA)

İHD'nin 3 Aylık Raporu: Değişim yok

İnsan Hakları Derneği hazırladığı 3 aylık değerlendirme raporunda Türkiye'de insan hakları ihlallerinde bir iyileşme olmadığını belirtti.

24 Nisan günü İHD Genel Merkezi'nde İHD Başkanı Hüsnü Öndül tarafından okunan raporda; 3 aylık süre içerisinde işkence ve onur kırıcı muameleye maruz kalanların sayısının 392 olduğu ve devletin insan hakları ihlalleri konusunda herhangi bir adım atmadığı açıklandı.

Gözaltında işkenceye maruz kalanların sayısının 183, toplu gösterilerde polisin saldırısı sonucu ölen ve yaralananların sayısının 73, hapisanelerde işkenceye maruz kalanların sayısının ise 35 olduğuna dikkat çekilen raporda, 53 kişinin de gözaltına alınmadan sokakta ya da evlerinde işkenceye maruz kaldığına yer verildi.

İşkence davalarında da bir ilerlemenin kaydedilemediğini ve 22 polisin aleyhine açılan davanın

zamanaşımına uğraması nedeniyle düştüğünü ifade eden Hüsnü Öndül, kadın ve çocuklara yönelik uygulanan şiddetin devam ettiğini de dile getirdi.

3 aylık zaman diliminde ifade özgürlüğüne yönelik yapılan baskılara da yer veren raporda; 4 radyo ve 1 yerel televizyona RTÜK tarafından toplam 180 gün yayın durdurma cezası verildiğine, 9 gazetesinin gözaltına alındığına, 35 kişiye düşünce özgürlüğü kapsamında TCK'nın 312. ve 169. maddesi uyarınca 46 yıl 9 ay hapis cezasının verildiğine ve 3 ay içerisinde insan hakları ihlalleri ile ilgili 15 yasanın çıkarıldığına dikkat çekiliyor.

Irak halkını vahşice katleden ABD ve İngiltere başkanlarının birer savaş suçlusunu olduğunun belirtildiği raporda, bugünkü güç dengelerinin Bush ve Blair'ı yargılamaya elverişli olmadığı bu yüzden de yargılanmadıkları kaydedilenler arasında.(Ankara)

Irak halkı direniyor

10 Şubat 2003'de Irak'a canlı kalkan olarak giden Grup Yorum elemanı **Cihan Keşkek** ve İstanbul Gençlik Derneği üyesi **Eylül İşcan** 20 Nisan'da Türkiye'ye geri geldiler. 28 Nisan'da TMMOB'da bu konu ile ilgili bir basın açıklaması gerçekleştirildi. İlk sözü alan İşcan, kısaca Irak'ta kaldığı yaklaşık 2.5 ayı anlattı. "Ben Irak'a gideceğim zaman çok mutluydum. Tüm dünyadaki haksızlıklara karşı çıkmak benim görevim. Çok yoğun bir bombardıman vardı. Ve bizler Irak halkına göre daha da şanslıydık. Sürekli bombalar yağıyor her bomba düştüğünde hastaneler doluyordu. Bizler hastanelere yardım için ilaç götürdüğümüzde doktorlar bizden hastalar için su istiyordu, hiç suları kalmamıştı. Ve tırlar dolusu ceset taşıyorlardı." İşcan'ın ardından sözü alan Keşkek basın metnini okudu. Keşkek; "Bağdat'ta savaş sonuna kadar Daura Petrol Rafinesi'nde kaldık. İki defa havaalanı ele geçirdik dediler, iki defada alamadıklarını gördük. Eğer 10 çocuktan 1 tanesini seviyorlarsa veya şeker veriyorlarsa, 9 tanesine yaklaşımdan bile korkuyorlar ve 9 tanesi askerlerden nefret ediyor, çünkü babası ve annesi de askerlerden nefret ediyor" diyen Keşkek, Irak'ta yaşadığı süreçte gördüklerini anlattıktan sonra basın açıklaması sona erdi. (İstanbul)

MKP Kongresi ve dibe vuran tasfiyeciliğin son çırpınıışı!

İşçiler emekçiler; "İBO'nun Partisi'ne" gönül vermiş, umut bağlamış emekçi halkımız; tüm partizanlar: Bilindiği gibi tasfiyecilik uzun bir süredir Proletarya Partisi'nin adını kullanıyordu. Yaptıkları kongrede isimlerini değiştirdiklerini ilan ettiler. Proletarya Partisi açısından isimlerini değiştirmeleri tasfiyeci kongrenin en "olumlu" yanındır! Proletarya Partisi'nin değerlerini, otoritesini kullanan ve istismar eden tasfiyecilik bilindiği gibi uzun bir süre Proletarya Partisi'nin adını da kullanmış, Proletarya Partisi'yle kendisini özdeş göstererek geri kitleler içinde hem kendini gizlemeye hem de muğlaklıklar yaratarak kendilerini meşrulaştırmaya çalışmıştır. Bu açıdan, isimlerini değiştirmeleri bir "olumluluk" arz etmiştir! Çünkü, artık Proletarya Partisi'nin ismi altında tasfiyecilik yapma şansları kalmamıştır.

Yaptığı kongreyle ismini MKP olarak değiştiren bu müzmin tasfiyecilik, DABK ve DARBE sürecinin bugünkü devamıdır. Doğal olarak MKP de DABK'ın ve Darbeciliğin geçmişteki paslı silahlarına sarılarak Proletarya Partisi'ne saldırıyor.

Tarihsel olarak çok zor ve karmaşık bir süreçten geçiyoruz. Süreci bu denli zor ve karmaşık hale getiren en önemli faktörlerden biri, özellikle sosyalist maskeli bürokrat burjuva diktatörlüklerin yıkılmasıyla birlikte dünya çapında emperyalist-kapitalist sistemin burjuva ideologlarının, kirli kalemlerinin devrim ve sosyalizme karşı ideolojik planda başlattıkları karşı devrimci saldırılarla ciddi ölçüde yarattıkları kafa karışıklığıdır. Emperyalist-kapitalist

sistem, bürokrat burjuva diktatörlüklerin işledikleri tüm suçları elinde bulundurdukları iletişim araçları vasıtasıyla faturasını sosyalizme çıkardılar. Ve bu saldırılar neticesinde geçici de olsa küçümsenmeyecek derecede başarılar elde ettiler.

Her şeyden önce ortaya çıkan bu tablo ilerici ve devrimci güçler cephesinde devrim ve sosyalizme karşı ciddi bir inançsızlığa yol açtı. Tarihsel haklılık ve meşruluk noktasında önemli oranda kuşkuya düşen bu güçle-

rin saflarında her türden tasfiyecilik için uygun zeminler oluştu. İdeolojik zemindeki bu dejenerasyondan Marksist Leninist Maoistlerin etkilenmemesi de düşünülemez. Buna rağmen şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki ideolojik netsizliğin yaşandığı böylesi bu süreçte en az etkilenenler de Marksist Leninist Maoistler olmuştur.

Ama 12 Eylül AFC ile birlikte süreç içinde kadrosal ve nitelik anlamda önemli oranda zayıflayan Proletarya Partisi, zaman zaman ileriye dönük olumlu çıkışlar yapmasına rağmen sınıf savaşımının sorunlarına vakıf olma, parti içi ve dışındaki her türlü mücadelede ustalaşan ve sürekliliği sağlanan taktik bir önderliği yaratamaması sonucunda, iç ve dış mücadelede zaafın boyutlanmasını ve buna paralel olarak sağ ve sol tasfiyeciliğin parti içinde hayat bulmasını kaçınılmaz bir hale getirdi.

Ve bugün Proletarya Partisi'nin tarihini ele alıp değerlendirdiğimizde dönemleri süreçleri birbirinden kopararak değil bilakis süreçler arasında neden sonuç ilişkisindeki diyalektik bağı doğru bir tarzda kurmamız gerekir. Toptancı yaklaşımlar ve mahkumiyetler ortaya objektif sonuçlar çıkarmaz. Dahası ortaya doğru sonuçlar çıkarması için her şeyden önce bilimsel bir kavrayışa ve yetkinliğe sahip olmak gerekir. Aksi takdirde tıpkı bugün MKP'nin yaptığı gibi sonuçlardan hareketle hasar tespitleriyle uğraşırız. Ne yazık ki MKP bu hasar tespitini dahi objektif bir şekilde yapacak devrimci bir samimiyetten uzak durmuştur/durmaktadır.

Tarihi yazmak yaratmaktan daha zordur. Çünkü tarihi yazmak her şeyden önce çok yönlü ve kapsamlı bir bilgi ve gücünü bilimsel bir perspektiften alan objektif bir değerlendirme ve yargılamayı ister. **Tarihi yaz-**

mak suçları ve başarısızlıkları bölüşmek değildir. MKP kongre bileşimi; ortaklar arasındaki mal bölüşümüyle, Proletarya Partisi'nin tarihini değerlendirmeyi birbirinden ayırt edemeyecek kadar bilimsel bir değerlendirmeden uzaktır. MKP kongre bileşimi; sonuçlardan, duyumlardan ve sohbetlerden hareketle Proletarya Partisi'ni değerlendirme iddiasında bulunacak kadar tarihe karşı sorumsuz, emeklere karşı saygısız davranmıştır.

MKP kongre bileşimi Proletarya Partisi'ni tasfiyeci bir ruhla ele almıştır. Proletarya Partisi saflarında ortaya çıkan her renkten tasfiyeci ve kavga kaçkınına karşı oldukça hoşgörülü, Proletarya Partisi'ne karşı ise bir o kadar saldırgan olması tesadüfi değildir. Tam tersine tasfiyecilikle olan **ideolojik ortaklığın** doğal bir sonucudur.

Biz bu yazımızda MKP kongresini belli yönleriyle irdelleyeceğiz. Geniş kapsamlı değerlendirmemizi ise daha sonra devrimci kamuoyuna sunacağız. Aslında MKP kongresinde ortaya çıkan sonuçlar bizim için yeni değildir. Yeni olan tasfiyeciliğin, ideolojik mücadele yerine dedikoduculuğun daha derli toplu olarak kongre kararı haline getirilmesidir. Bu anlamıyla da MKP tasfiyeciler cephesine yeni bir katkıda bulunmuştur. Her fırsatta "başkalarından öğrenme" lafzını dillerinden düşürmeyen MKP'nin başka KP'lerden öğrenmeyi bir yana bırakalım, coğrafyamızda kongrelerini yapan devrimci parti ve örgütlerin belgelerini biraz da olsa irdelemiş olsalardı, dedikoduculuğu kongre belgeleri haline getirme hastalığına da bu denli ağır yakalanmazlardı. Açıklık, ideolojik mücadele adı altında her şeyi çarpıtarak deşifre etme devrimcilere ve komünistlere karşı güvensizlik yarat-

ma kültürü tüm tasfiyecilerin ortak kültürü olduğu gerçeğini asla unutmamalıyız.

Elbette ki yaşanan süreç, Marksist-Leninist-Maoistlere zorlu ve çetin görevler yüklemektedir. Uluslararası mali sermayeye ve uzantıları olan her türlü gericiliğe karşı sınıf bilinçli enternasyonal proletarya üstlendiği yüklü ve zorlu sorumlulukları yerine getirirken, elbette ki ilhamını yine sınıfın dünya görüşünden alacak, geçmişin deney ve tecrübelerinden yararlanacak, eksikliklerinden ve hatalarından arınarak sınıf mücadelesinde bugün için dar olan mevzilerinin sınırlarını daha genişletip, daha nitelikli hale getirecektir.

Elbette ki tüm bunlar, enternasyonal proletaryanın Türkiye toprağındaki öncü kurmayı olan Proletarya Partisi için de geçerlidir. Proletarya Partisi, enternasyonal sorumlulukla yüklenildiği yükümlülükleri Türkiye halkasında yerine getirecektir. Yakın zamanda 7. Oturumunu başarıyla tamamlayan Proletarya Partisi Konferans iradesinin partinin önüne koyduğu öznel ve nesnel sürece ilişkin görevleri, 7. Yönelim ışığında yerine getirecektir.

Açıktır ki, Proletarya Partisi'nin görevleri salt pratik örgütsel çeperle sınırlı değildir. Diğer bir asli görevi de, proletaryanın ideolojik-politik hattına yönelik her türden anti-MLM saldırılar karşısında, sınıfın duruşunu sergilemek, onları göğüslemek ve etkisiz hale getirmektir. Bu konuda yoğun bir tecrübesi olan Proletarya Partisi, proleter dünya görüşünü hedef alan saldırıları daha güçlü bir zeminde yürütme geleneğiyle hareket edip, ideolojik mücadeledeki, geçmişten beri var olan net duruşunu bundan sonra da devam ettirecektir.

**MKP
TASFIYECİLİĞİNİN
PARTİ TARİHİNİ
ELE ALIŞ YÖNTEMİ:
İNKARCILIK-KARALAMA-
DEDİKODU YÖNTEMİDİR**

Nitekim Proletarya Partisi bugün yine böylesi dizginsiz bir saldırı girişimine maruz kalmıştır. Aslında bu saldırıya zemin teşkil eden çizgi bizim için yeni değildir. Bu çizgi 1987'de parti içinde çıkan ve parti iradesine bayrak açan ve devamında 1994 darbesiyle partiyi bir bütün olarak ele geçirme girişiminde bulunan **DABK-Darbeci Tasfiyeciliğinin** bugünkü devamıdır.

1987-1994 dönemlerinde partiyi tasfiye etme, kır küçük burjuvazisinin sınıf karakterine denk düşen “yarı-lümpen kültürün egemen olduğu”, “üyelerin naylon üye şeklinde alındığı”, “devrimci ile karşı devrimcinin ayırt edilmesinin zor olduğu”, “siyasi ve ideolojik dilden çok yarı-lümpen bir dille karşılıklı küfürleşmenin hakaretlerin, sürüşmelerin egemen olduğu”, “suni hesaplaşma platformlarına dönüşen” vb.

örgüt işleyişinin ve örgüt kültürünün damgasını vurduğu bir nitelikte; şekilsiz işlevsiz, şeklişemalini kaybetmiş bir örgüt haline getirme emellerine ulaşamayan, **DABK-Darbeci Tasfiyeciliği**; hevesi kurşanda kalmış bir psikozla bu kez, MKP sıfatıyla, yeneden partiye saldırı girişimi içinde bulunmaktadır.

Yaptığı kongreyle ismini MKP olarak değiştiren bu müzmin tasfiyecilik, DABK ve DARBE sürecinin bugünkü devamıdır. Doğal olarak MKP de DABK'ın ve Darbeciliğin geçmişteki paslı silahlarına sarılarak Proletarya Partisi'ne saldırıyor. Yine tahrifata, kişiler üzerinde yoğunlaşma, teşhir etme, şaibeler yaratma, ifşada bulunma vb. aşına yöntem ve argümanları kullanmakta. Yine bu ilkel ve çirkin argümanlara tenezzül ederek, parti tarihine inkarcı yaklaşan, partiyi tümünden yadsıyan dedikodu ve karalamaya dayanan bir hatta yerlerini almaktadırlar. **“Maoizm”, “MLM”, “Kaypakkaya” vb. Marksist-Leninist-Maoistlerin terminoloji-**

siyle tasfiyeci-oportünist yüzlerini gizlemeye çalışıp 30 yıllık Proletarya Partisi tarihini daha kuruluşundan itibaren adeta tümünden bir enkaz yığı gibi ve tümünden “olumsuz-çarlık-sapmış” bir rotada gösterme çabalarıyla, parti tarihimize inkarcılık-karalama-dedikodu yöntemiyle saldırıyorlar. Bu eylemi yaparken de, başta kendi “yarı-lümpen” kültürlerini kendi içlerindeki “komploculuğa” dek varan ilişkilerini, “hotzotcu”, “sekte” ve yer yer “gayri-devrimci” kitle ilişkilerini, parti karşıtı DABK-Darbe sürecini ve diğer parti karşıtı tasfiyeci çizgileri de Marksist-Leninist-Maoist olarak görüp, yeniden parti tarihimize monte ederek, Proletarya Partisi'ni özünden farklı, tasfiyeciliğin içinde cirit attığı, meşrulaştırıldığı, içinin boşaltıldığı bir örgüt gibi lanse etmektedirler. **Oysa adama sorarlar; sizin gösterdiğiniz böylesi bir tarih ve böylesi bir parti sonuçta nasıl Marksist-Leninist-Maoist**

neycileri Avenarius'lar, Bazarov'lar, Lunaçarski'ler gibi Proletarya Partisi tarihine ve o tarihe yön veren çizgiye saldırmışlardır. Bunu yaparken de yine, kendilerinden önceki dar deneyiciliğin “ustaları” gibi hareket etmişlerdir. Onlar zamanında Marksizm'i tabela olarak kullanıp, “savunma” adı altında, Marksizm'i “iyileştirmek” savıyla, Marksizm'in dünya görüşüne, teorik temellerine saldırmış, kişileri Marksizm'den soğutmaya çalışmışlardır.

“Bu eleştiri, alışla gelen eleştirilerden şu farkla ayrılıyordu ki, açıkça ve dürüstçe değil, fakat gizli ve iki yüzlü bir biçimde, Marksizm'in en önemli pozisyonlarını ‘savunma’ maskesi altında yürütülüyordu. Biz özünde Marksistiz diyorlardı bunlar, ama Marksizm'i ‘iyileştirmek’, onu bazı temel tezlerinin yükünden kurtarmak istiyoruz. Ama gerçekte onlar Marksizm'e düşmandılar, çünkü Marksizm'e

damgasını vurduğunu söylemektedirler.

Ve yine Proletarya Partisi'nin ideolojik-teorik temellerini hedef almaktadırlar. Tüm bunları getirirlerken de, onlar da uluslararası alanda nam yapan geçmişin ünlü ampriokristit selefleri gibi görünürde “iyi niyetle” partiyi “hatalarından arındırma”, “düzlüğe çıkarmak” misyonu biçerek hareket ettiklerini söylüyorlar....

Selefleri Marksizm'i tabela olarak kullanırken MKP de günümüzde Marksizm'in doğru olan Maoizm'i tabela olarak kullanmakta, kendilerini gizlemeye çalışmaktadır. Sık sık bu nedenle “genel çizgi MLM” diyerek kendince partiyi hedef alan saldırısını kamufle etmekte; diğer taraftan da tüm süreçleriyle ve kurumlarıyla “partiyi kronikleşmiş oportünizmin batağında” görmekte... Kongre kararların-

bir partiyi sosyal pratiğe uyarlıyorlar. Doğal olarak da **Proletarya Partisi tarihini diyalektik yöntemle ele almadıkları için karşılıklarını alıyorlar.** Türkiye özgülündeki proletaryanın sınıf mücadelesindeki aracını ve tarihsel kökenini maddi yaşamından kopuk ele aldıklarından, doğal olarak da inkara dayalı bir sonuç çıkarıyorlar. Bunu da yaparken sık sık parti tarihini ve geçmişini araştırma adı altında masum pozlara bürünüyorlar.

Partinin geçmişini ele alma!... Evet, bu belirleme ilk etapta genel bir doğrudur. Ama bir şartla! Partiye ve tarihine hangi yöntemle yaklaşılacaktır! Burada temel ölçüt budur. Partinin ve tarihsel evriminin gelişimi, nesnel varlığıyla mı ele alınacaktır; yoksa nesnel varlığından kopuk mu ele alınacaktır? Bir başka ifadeyle, partinin nite-

liği; **onu var eden sosyal pratiğin ürünü olan bilinçle mi; yoksa salt, sosyal pratiği ve partiyi yarattığını söyleyen duyular karmaşasının ürünü olan bilinçle mi açıklanacaktır?** Marksist-Leninist-Maoist yöntem ulaşmanın yolu birinci seçenekten geçer. Marksist-Leninist-Maoistlerin yöntemi

Maoist Birlik Kazanacaktır

Parti, devrim, sosyalizm, sınıfsız toplum mücadelesinin tüm değil, ama gelen stratejik silahıdır. Proletaryanın öncüsü parti, bir sınıf hareketidir. Ve de partinin olmazsa olmaz öncü rolüne rağmen devrimi ilerletir yapar.

Son derece yalın bu gerçeklere “evet doğrudur” diyorsak Maoist temelde iki çizgi mücadelesi yoluyla parti birleşmesi ve sürekli ilerletilmesi gerçekleşir ve sürekli ilerletir. Maoizm önderliğinde partinin sınıfla birleşmesini müdahale eden devrimci sonuna kadar devrimci devrimi sonuna kadar devrimci perspektifiyle, halkı cesaretlendirme seferber etmenin, ile birleştirip seferber etmenin, ateşli görevler olduğunu anlamalı uygulamalıyız. Parti bazılarının “her şey” ve kendi adına amaç değil, devrim-komünizm mücadelesinin ihtiyacı olan sınıftır. Partili, partisiz gerçek devrimci, devrimin ihtiyacı olan komünistler, sınıfla, halkla doğru temelde birleşmekten asla tereddüt etmezler. Bunu ancak kendileri beğenmiş, devrimi, devrimci görevlerini tamamlamış, devrim için halka hiz-

✓ BİRLİK devrimin ihtiyacıdır. Maoizm yüklenilecek. Maoistleri, sınıfı, halkı, devrimi icra etmek için birleştirilecektir. Hiçbir grupçu-şar yaklaşım, bizi Maoist birlik anlayışımızdan vazgeçiremez. Maoist partili ve partisiz kadroları, aktivistleri, kitleleri, asla bırakmayacağız. Devrim ve komünizm için, Maoist temelde daha güçlü bir seferberlikle, birlik bayrağını yükseltmeye devam edeceğiz. Dar grupçu çıkarları değil, emeğin, ezilenlerin çıkarlarını bilimsel olarak temsil edenler kazanacaktır. Maoizm kitlelere rağmen masu başı pazarlıklar ve delegasyon görüşmeleriyle değil. Maoist çizgi önderliğinin kitlelerle birleştirilmesi, kitlelerin seferber edilmesi, tarihsel süreci-

oluyor?

Tabi ki bu sorunun muhatabı biz değiliz. Ama şu kadarını söyleyelim. **MKP tasfiyeciliğinin gösterdiği tarih Proletarya Partisi'nin gerçek tarihi değildir.**

MKP'nin parti tarihini ele alış, yaklaşımı açıktır ki, Marksist-Leninist-Maoist normlardan özünde çok farklıdır. Parti tarihine bakışı nesnellikten ve bilimsellikten uzaktır. Parti tarihini değerlendirirken adeta deprem hasar tespiti yapmışlardır. Felsefi idealizme ve dar deneyiciliğe dayalı kurgularla hareket etmişlerdir. Ya tutarsa beklentisiyle nesnel gerçeklikten uzak kurgularla parti tarihimizi ele almışlar geçmişin ünlü dar de-

düşmanlıklarını riya-karca inkardan gelmelerine ve ikiyüzlüce kendilerine Marksist pozu vermelerine rağmen Marksizm'in temellerini yıkmaya çalışıyorlardı. Bu ikiyüzlü eleştirinin tehlikesi, sadece parti üyelerini aldatma hesabı üzerine kurulmuş olmasında ve onları yanıltabileceğinde yatıyordu” (Stalin) “Bizim” tasfiyeciler de, parti tarihini değerlendirme adı altında Proletarya Partisi'nin tüm süreçlerini “subjektif” değerlendirmekte, Proletarya Partisi'nin en üst organlarını, konferansları, tüm süreç ve dönemleri yine “subjektif” ve “sağ ve sol oportünist” olarak görmekte Proletarya Partisi'nin örgütsel işleyişine “AEP'ci dogmato revizyonist yöntemin”

daki belgeler-de yaratılan deprem hasar tespitiyle partiyi garabet bir tabloda sunmaya çalışan MKP, açıktır ki gidasını felsefi idealizmden alan köhnemiş bir yöntemi kullanmakta. Kaldı ki bunda da selefleri kadar “usta” ve “yetkin”de değiller. **Proletarya Partisi ve tarihine karşı yeni bir tasfiyeci seferberlik başlatılırken çok daha ilkel ve ham bir yöntemle hareket etmekte, çok daha amatör kalmakta....**

Duyumlarıyla enkaz yığını bir parti yaratıyorlar. Partinin tarihini nesnel temeli olmayan duyular karmaşasıyla ele alıyorlar. Tabi ki, sonuçta partinin maddi varlığını materyalist bilinçle açıklayamıyorlar. Nesnel temeli olmayan kurgu ve senaryolarla felsefi idealizme tekabül eden “ahı gitmiş, vahı kalmış”

statükoyu değiştirmektedir. Maddi yaşamda temeli olan araç ve bilinçle sosyal pratiği dönüştürmektedir.

Sürece müdahale etmektedir. Doğaya ve toplumsal yaşama hükmetmektedir. Diyalektik yöntem ve tarihi materyalizm ile donanımlı olanlar ancak bu bilimsel yöntemi kullanabilirler. Doğaya ve toplumsal sürece müdahale etme eylemi ancak proletaryanın dünya görüşüyle mümkündür. Madde-bilinçmadde formülasyonunda kendisini ifade eden bilimsel yöntemle maddi yaşamı dönüştürme eylemi gerçeklik kazanır. Nesnel gerçekliğin yansıması olan ve diyalektik ilkeleriyle hareket eden bir ideolojik politik hatla donanımlı bir parti, tarihi objektif değerlendirir, kendi hatalarından arınır ve sınıfın çıkarları doğrultusunda

müdahale eder. Ancak proletaryanın sınıf karakteriyle örtüşen, Marksist-Leninist-Maoist dünya görüşüyle hareket eden, onun örgütsel işleyişiyle demokratik-merkeziyetçilik, iki çizgi mücadelesi ilkeleriyle hareket eden bir parti, sınıf mücadelesi tarihini ve kendi tarihini nesnel değerlendirir, kendi hata ve eksikliklerine objektif yaklaşır, kendisini aşar, doğru politikalar üretir ve tarihin gelişimine ivme kazandırır. Böyle bir parti tasfiyeciliğe ve her türden anti-MLM akımlara karşı da taviz vermez ve onların yöntemlerine, kullandıkları araç ve gereçlere tenezzül etmez.

MKP partinin tarihini diyalektik yöntemle ele almıyor. Yaptığı hasar tespitiyle, bir bütün olarak parti tarihini daha başından yadsımaktadır. Proletarya Partisi'nin tarihini bir kalemde siliyor. Oysa diyalektik yöntem her maddi olguyu karşıtların birliğiyle açıklar. **Proletarya Partisi'nin üzerinde yükseldiği ideolojik-programatik zemin, onun tartışmasız olumluluğunu oluşturmaktadır.** Uluslararası burjuvazinin estirdiği tasfiyecilik rüzgarına karşın, Marksist-Leninist-Maoist kulvarda bayrağını dalgalandırması da tartışmasız onun olumluluğudur. Ve yine düşmana karşı, temel çizgisi doğrultusunda duruşu da, onun temel olumluluklarındandır vb. Elbette ki, yaşadığımız olumsuz dönemler de olmuştur. Temel çizgimizle çelişen taktik yönelimler de tarihimizde söz konusu olmuştur. Ama, diyalektiğin temel ilkesi zıtların birliği tarihimizin olumluluklarını onun zıttı olumsuzlukların varlığıyla açıklamaktadır.

Tarihimizin ana yönünü olumluluklar oluşturmaktadır. Ve Proletarya Partisi'ne niteliğini veren de bu ana yöndür. Oysa MKP soruna böyle yaklaşmıyor. Kendince kafasında yarattığı olumsuzlukların parti tarihine niteliğini vurduğundan hareket ederek, kara bir tablo sunuyor. 12 Eylül sonrası, parti kadro ve militanlarımızın işkencehanelerde düşman karşısındaki mücadelede yaşadığı olumsuzluk, üçüncü konferansla birlikte ter-

sine çevrilmiştir. Üçüncü konferans sonrası süreçten günümüze dek parti kadro, üye ve militanlarımızın düşman karşısındaki tavrı esasta olumludur. Olumlu örnekler yanında olumsuz örneklerin olması onun esasta olumlu tespitine gölge düşürmez. Ancak, MKP bileşeni her konuda olduğu gibi bu konuda da Proletarya Partisi'ne karşı haksız ve gerçekleri ters yüz eden bir tutumla yaklaşmakta, iftira ve karalamayla Proletarya Partisi'ne karşı güvensizlik yaratmaktadır.

Başta **Muharrem HOROZ** ve **Nergis GÜLMEZ** yoldaşlarımız olmak üzere işkencehanelerde, düşmana karşı mücadelede alınlarının akıyla çıkan yoldaşlarımızın direnişleri, tasfiyecileri yaptıkları iftira utancı içinde boğacaktır. Proletarya Partisi'nin kadro ve militanlarının direniş tarihi, inkarcılıkla yok edilemez, karalamayla kirlenemez. Kendi olumsuz tarihlerini gizlemek için yaptıkları iftira ve karalama, onları temize çıkaramaz, böylesine seviyesiz ve düzeysiz saldırıyı yapmaları, devrim ve parti sorunlarına nereden, nasıl baktıklarını göstermesi bakımından iyi bir örnektir. MKP'nin parti tarihimize bakış açısı onun parti dışı duruşunun doğal bir göstergesidir.

MKP'nin sınıf-

mininden gıdasını aldığını gösteriyor.

Felaket tellallığı yapan MKP tasfiyeciliği açıktır ki, çok lafzını ettiği Marksist-Leninist-Maoist mevzide durmuyor. **Dolayısıyla bilim dışı yöntemle hareket ettikleri içindir ki tarihimizi ve parti gerçekliğimizi tasfiyeciler bir zeminde ele alıyor.** Sarıldıkları yöntemlerle, hayat hakkı olmayan dejenere olmuş bir parti örgütünü sunmakta; diğer tasfiyecilerle bütünleşmiş bir parti örgütünü perspektifiyle o malum tasfiyeciler rotaya partiyi bir kez daha çekmenin çığırtaçlığını yapıyor. "Parti geçmişini araştırma" kisvesi altında partiyi hedef alan eylemlerini akıllarınca gizliyorlar. Oysa parti geçmişine dedikodu, karalama, şaibeler yaratma gibi bir örgüt kültürüyle yaklaşan MKP açıktır ki geçmişini objektif değerlendirmemiştir. Ve yine partinin hata ve eksikliklerini de objektif olarak görmemiştir. Bunlara bağlı olarak da **"parti" diye sundukları o örgüt de açıktır ki, Proletarya Partisi'nin öznel sürecine ve sınıf mücadelesinin nesnel sürecine müdahale edemez.** Tersine partiyi tasfiyeciler bir hatta sokar.

MKP tasfiyeciliği partiyi ve ta-

gösterirken, kendilerini de o günkü sürecin dışında tutuyorlar. Zaten tüm kaygıları da budur. Sanki o süreci yaşamamışlar. Parti içerisinde salt "kötü" niyetli kişilerin saflaşmasıyla süreci açıklarken kendilerini pür pak ilan ediyorlar. Partiyi hedef alan tasfiyeciler çizgiyi de -sorumluluğu kişilere bağlayarak akıyorlar. **Bugün "birlik" çağrısı yapanlar o süreçlerde bizzat parti içindeydiler. Ve onlar da parti içindeki mücadelede politik bir hatta yer alıyorlardı. Açıktır ki yer aldıkları hat, parti karşıtı tasfiyecilikti.** Ama bunu kabul edecek kadar cesaretli değiller. Günah keçisi olarak gösterdikleri dönemin parti sekreterine her şeyi mal ederek, kendilerini ve kendilerini yönlendiren tasfiyeciler-darbeciler çizgiyi meşrulaştırıyorlar.

Yalana, dedikoduya, tahrifata vb. araçlara sarılan MKP tasfiyeciliği devrimci değerleri bir kenara bırakarak, ak-kara mantığıyla hareket etmektedir. Kendi kararlarına Proletarya Partisi'ni de ortak göstererek, Proletarya Partisi'ni teşhir etmeye çalışmaktadır. **Kendi tarihlerine, örgüt işleyişlerine damgasını vuran Narodniklerin sınıf karakteridir.**

çok uzaktırlar. **Tasfiyeciler mantık iliklerine o kadar işlemiş ki yeraltı örgütünün hassasiyeti ve duyarlılığından muaf bir zeminde hareket etmişlerdir.** Düşmanın Proletarya Partisi'ne ve diğer devrimci hareketlere karşı medya ve benzeri araçlarıyla dönem dönem anti propaganda içinde bulduklarını unutmış gözüküyorlar. Üstelik bu ifşalarıyla sundukları malzemelerle yine 1994'deki gibi, Proletarya Partisi'ne yönelik anti-propagandalar için bizzat zemin yaratıyorlar.

Marksizm-Leninizm-Maoizm'in devrim ve parti anlayışına ait birçok temel sorununda olduğu gibi illegal bir örgüt olma bilinç ve sorumluluğundan da önemli oranda uzaklaşmış olan MKP, sınıf düşmanlarına malzeme vermekte cömert davranırken Marksizm-Leninizm-Maoizm tarihinden öğrenmekte o kadar cimri davranmaktadır. **MKP tasfiyecilerinin, ideolojik-politik zaafalarını örtmek için sıkça kullandıkları Maoizmle ortak yanlarının sadece söylem düzeyinde kaldığını belirtmek isteriz.** ÇKP ve SBKP arasında yaşanan polemiklerde ÇKP; yaşanan sorunların çözümünde, proletaryanın birliğine ve düşmana karşı savaşımın genel menfaatlerine uygun tarzda sorunlara yaklaşım, sorunların iç görüşmeler yoluyla çözüme gidilmesi ve bunların düşmanın önüne serilmemesi y ö n ü n d e önemli uyarılarda bulunuyor ve Marksist-Leninist-Maoist bir partinin

ciddiyeti ve hassasiyetiyle soruna yaklaşıyor.

"Bizler birliğin ve düşmanlara karşı savaşımın genel menfaatlerine kılavuz nazarıyla bakarak meselelerin daima iç istişareler yoluyla halledilmesi lehinde ve fikir ayrılıklarının düşmanların önüne serilmesi aleyhinde bulunduk ve bulunuyoruz" diyerek, hassasiyetlerini dile getirip, uluslararası planda yaşanan ideolojik-politik sorunların çözümüne yaklaşım konusunda, Marksizm-Leninizm-Maoizm ile modern revizyonistler arasındaki fark ve ayrımı ortaya net olarak koyuyor.

sal bakış açısı, kullandığı yöntem ve tarihimize yaklaşımı, onu proletarya ve davasına karşı duruşunu açıkça resimlemektedir. Parti tarihimize ve yaşanan olaylara doğal olarak bir partili gibi bakmıyor, parti dışından parti sorunlarına bakışı, onu her fırsatta ele vermektedir. **Proletarya davasının sahibi ve devrimden sorumlu olma bilincinden, duyarlılığından uzaklığı onun, hangi boyutta tasfiyecilik ze-**

rihsel evrimini ele alırken gerçeklikten uzak, kendi yarattığı bir parti kalıbıyla ele alıyor. Maddi olgu olarak parti çizgisi ve karşıt çizgilerin mücadelesini ele alış partinin gerçek niteliğini yansıtmaktan çok uzaktır. **Parti çizgisini inkar ederken, partiyi hedef alan tasfiyeciler çizgileri meşru zeminde göstermek gayretini içindedir.** Öyle ki partinin kaderini kişilere bağlıyor.

Kişilerin "niyetleriyle" parti tarihini ele alıyor. Kişilerin şahsında klikler mücadelesi olarak

Ancak, her fırsatta kendilerine Maoist diyen, her sorunun çözüm anahtarının Maoizm'de olduğunu iddia eden MKP, Maoistlerin yürüttükleri polemik ve ideolojik mücadele tarihinden bile zerrece öğrenme zahmetine katlanmamaktadır.

Düşünün ki MKP bir yandan Proletarya Partisi'ne birlik çağrısı yapıyor diğer yandan geçmişte yaşanan tartışılıp, özeleştirisi verilen, gündem olmaktan çıkmış bazı konuları bile yeniden gündem yaparak yeniden bellek tazelemesine giderek, geçmişte içine düştüğü zaafı tekrar proletaryanın devrim sorunlarının önüne geçirerek, bu konudaki samimiyet ve ciddiyet derecesini ortaya koyuyor. MKP, kolay ve rahat yolu seçerek, sınıf ve tarih karşısında sorumluluk taşımaya, istediğini istediği gibi yazarak proletaryanın sınıf düşmanlarına açıkça malzeme vermekten geri durmuyor. **MKP tasfiyecilerinin ne kendi ta-**

rihlerinden ne de Marksist-Leninist-Maoist'lerin devrim tarihlerinden öğrenmek diye bir niyetleri yoktur.

Ve yine yayınladıkları belgelerde kitlelere umutsuzluk-karamsarlığı aşıyorlar. Uluslararası tasfiyeciliğin "küreselleşme", "yeni dünya düzeni" yaftasıyla dünya çapında yarattığı geleceğe inançsızlık, düzen içilik, bireycilik-bencilik, devrimci değerlerin aşındırılmasında kendisini ifade eden bilinç kırılması yığınlar üzerinde azımsanmayacak olumsuz etkiler yapmıştır. Birçok devrimci yapılanmalar da bu tasfiyeciliğin rotasına girmiştir. Topyekün bir ideolojik saldırıyı ifade eden tasfiyeciliğin yarattığı etki hala günümüzde de güçlüdür. MKP'nin de tasfiyeci rüzgarın etkisi altında olduğu bir kez daha gözlenmektedir. Proletarya Partisi'ne yönelik anti-MLM duruşunda görüldüğü gibi parti belgelerine rağbet etme yerine, kulaktan dolma gerçek dışı bilgilerle, kara ve inkarcı

bir tarih anlayışıyla kitleleri partiden soğutan bir pozisyonda hareket ediyorlar. 30 yıllık bir tarihi subjektif değerlendirmeyle başta parti kitleleri ve kendi kitleleri olmak üzere devrimci kamuoyunda partiye karşı güvensizlik, karamsarlık aşıyorlar. **1987, 1994 ve günümüze değin 15 yılı aşkın kendi tasfiyeci tarihlerini ve tüyler ürpertici durumlarını Proletarya Partisi'ne de mal ederek kitlelerin gözünde Proletarya Partisi'ni soğutmaya, karamsarlık yaratmaya, güvensizlik aşımaya çalışıyorlar. Oysa Proletarya Partisi tarihi, tasfiyecilikle uzlaşma tarihi değildir. DABK Tasfiyeciliğiyle örgütsel birleşme Proletarya Partisi'nin bir hatasıydı. Hem de tarihinin en büyük bir hatasıydı.** Parti o dönemde bunu göremedi. Birlik sonrasında bunu görebildi. 6 Konferansta da bunun özeleştirisini yaptı. Proletarya Partisine pahalya da mal olsa, geç de olsa,

DABK tasfiyeciliğinin gerçek yüzünü gördü. Zaten tasfiyecilikle, örgütsel birlik söz konusu olamazdı. Sonuçta Proletarya Partisi, **DABK-Darbeci tasfiyeciliğine karşı ideolojik-politik-örgütsel tavır aldı.** Bu anlamda Proletarya Partisi tarihi diğer tasfiyeci, hizipçi klikçi akımlara olduğu gibi **DABK-Darbeci tasfiyeciliğine karşı duruşun ve mücadelenin de tarihidir. Dolayısıyla MKP tasfiyeciliğinin, kendi çizgisini Proletarya Partisi'ne mal etme ve birlik çığırkanlığıyla Proletarya Partisi'ni kitlelerin nezdinde, kendileriyle özdeş gösterme, uzlaşma gayretleri boş bir çabadır.** Proletarya Partisi'nin tasfiyecilik karşısındaki pratiği bu çabaları bir kez daha mahkum etmiştir.

Görüldüğü gibi MKP, geçmişte değerlendirme gibi kulağa hoş gelen bir söylemle parti tarihini ele alıyor. Ama geçmişte objektif bakmıyor. **Partinin tüm süreçlerine, tüm kurum ve organlarına, tüm olumlu-**

luklarına "tu kaka" diyor. Nesnellikten uzak olduğu için hata ve eksiklikleri bile objektif sorgulamaktan uzak kalıyor. Olumsuzlukların, hataların altında yatan ideolojik-politik-örgütsel nedenleri de doğal olarak nesnel bir bakış açısıyla ele almıyor. **Tasfiyeci bir bakış açısının zaten olumsuzluklara da nesnel bir bakış açısıyla bakması beklenemez.** Metafizik yöntemlerin tarihsel evrime ve nesnel gerçekliğe uygun bir yaklaşım içinde olmasını beklemek saflık olur. Narodnikler gibi, tarihin gelişimini donduran dogmatizm silahı ile hareket eden MKP de, elbette ki Proletarya Partisi'ni ve tarihini emsalleri gibi yadımsamıştır. **Proletarya Partisi ve geçmişine cepheden saldırmış, tümünden partiyi inkar etmiştir.** Ama saldırının ardından bir iki cümlelik "genel çizgi doğrudur" gibi söylemlerle ikiyüzlü ve riyakarca yüzünü de gizlemeye çalışmıştır.

Devam edecek

PUSULA

MEZOPOTAMYA'NIN GÜNÜ VE GEÇMİŞİ YAĞMALANDI

Uygurliklar beşigi Mezopotamya'nın ekmeği, toprağı ve tarihi işgalci emperyalistler tarafından yağmalandı. 13. yüzyılda, Moğol barbarları, Babil'i yağmalayıp, kütüphanelerini yakarak, kitapları nehre atmıştı. Bugün, 21. yüzyılda Mezopotamya en kıyıcı silahlarla yeni Moğol istilacıları tarafından yeniden yağmalandı. Adına hür dünya denilen özgürlük düşmanları tarafından toprağı işgal edilen, ekmeği gaspedilen, kütüphaneleri yakılarak uygarlıkları yağmalanan Mezopotamya, kan ağlıyor. En 'çağdaş', en modern ordular tarafından barbarca saldırıya uğrayan Mezopotamya toprakları tarihinden, kimliğinden, geçmiş uygarlık mirasından, kimliğinden koparılmak isteniyor. Mezopotamyalı çocuğun kolunu kanadını kıranlar, Mezopotamya'nın uygarlık mirasını yok ederek, onurunu kırmak istiyor.

İşgalci emperyalistler, Irak petrolerini ele geçirip halkın ucuz işgücünü acımasızca sömürerek, işgalci rolü-

nü tamamlayamazdı. Onun ikinci bir rolü daha vardı, onu da oynamak zorundaydı.

Tarihe, insanlığa, ülke topraklarına, uygarlığa ait ne varsa yokedilip, silinmeliydi. Tarihsel geçmişinden, ulusal kimliğinden koparılarak, kimliksizleştirmek gibi önemli bir rolü de oynamak zorundaydı, Bu rol onun, yeni sömürgecilik politikasından bağımsız düşünülemez. İşgalci güçlerin işgalleriyle birlikte yeni bir 'tarih' yazmak, yeni bir 'kültür' yaratmak ve bunu işgal ettiği topraklarda yaşayan halklara zorla kabul ettirmek gibi önemli bir politikası da vardır.

İşgalciler, sadece maddi zenginlikleri gaspedip yağmalayarak görevlerini tamamlayamazlardı. Aynı zamanda, tarih-uygarlık ve kültür düşmanlığı rolünü de oynamak zorundaydılar. Tarihe-uygarlığa-kültüre saygılı işgalciler olmamıştır, olamaz da.

Kapitalizmin 'uygarlaştırıcı', 'özgürlük görevi'nin

anlamı, işgal ettiği topraklarda halkların özgürlük ve bağımsızlık iradesini kırarak acı ve yokluk içinde kölece yaşatmasıdır. Ezilen dünya halkları, tarih boyunca emperyalist burjuvazinin, özgürlüğe, anayurda, anadile, uygarlık değerlerine karşı barbarca bir imha ve yok etme politikası yürüttüklerine tanıklık etmiştir.

Modern kölecilik olan kapitalist-emperyalist sistemin, önemli bir görevi **kültürel köleliktir.** Uygarlık ve kültür düşmanları halkların cahilliği üzerinde yaşam zemini bulur. Hiçbir işgalci güç, hiçbir sömürücü sınıf, ezilen ve sömürülen sınıfların ve halkların bilinçlenip, aydınlanmasını istemez. Onlar her zaman halkların cahil kalmasını ve ortaçağ karanlığı içinde yaşamasını ister. Bilinç ve aydınlık, sömürücü işgalcilerin düşmanıdır. Bundandır ki kütüphaneler yakılır, müzeler talan edilir, tarihi eserler yağmalanır.

Halkların tarihsel ve uygarlık miraslarından kopararak, tarih bilinçlerinin silinmesi, işgalci güçlerin başvurduğu eski bir yöntemdir. Tarih boyunca bütün işgalci güçler, işgal ettiği topraklarda geçmişe ait bütün değerleri imha ve yok etmiştir. Bir

daha hatırlanmamak üzere hafızalardan silmeye çalışmıştır. Ulusal, dinsel, kültürel değişime zorlayarak, bir kültürel kıyım -beyaz jenosid yaşatmıştır. **Kültürel kıyım, asimilasyon politikasıdır.**

Yeni sömürgeci kültür, egemen burjuva kültürüdür. Egemen sınıflar kendi kültürlerini toplum içinde egemen kılmak için yoğun bir baskı politikası uygular. Buradaki amaç, tarih bilincinin yok edilmesidir, Irak halkının geçmişinden kopararak, kimliksizleştirilip köleleştirilmesidir. Tarih bilinci halkların devrim bilincini besler ve güçlendirir, bu bilinç yabancı işgalciye karşı başkaldırı gücü verir. **'Cahillik, kapitalizmin en büyük dayanaklarından biridir' der Ho Şi Minh.**

Emeğe, tarihe, kültüre, anadile karşı, yabancılaştırma yöntemi, sömürücülerin ve işgalci güçlerin başvurdukları politikadır.

İkinci Dünya Savaşından sonra ABD emperyalistleri, emperyalizmin ve gericiliğin elebaşı olmuştur. İngiltere ise onun sağ kolu olma rolünü oynamaktadır. **Dünya hakimiyetine soyunan Amerika, dünya halklarını kandırma için bir elinde doları gösteriyor, öbür elinde de**

kıyıcı modern silahlarıyla onları tehdit ediyor. Bütün dünyada üsler kurarak, dünya hakimiyetini perçinliyor. Gericici kapitalist-emperyalist sistem, barış ve demokrasinin düşmanıdır. Halkların yoksulluk ve sefalet içinde koyu karanlık ve cehalet içinde kölece yaşamalarının nedenidir.

Bu hakimiyet ve kölelik zincirini kırarak olan halkların devrimci savaşımıdır. Bu devrimci savaşın bugünkü ifadesi Halk Savaşıdır. Her türden gericiliğin ve köleliliğin, yoksulluk ve sefaletin ortadan kaldırılması ancak Halk Savaşı silahının güçlü kullanılmasıyla mümkündür. **Kapitalist-emperyalist sistem ezilen dünya halklarına en koyu karanlığı, yağma, yıkım ve acıyı dayatırken dünya halkları da bu dayatmaya karşı Halk Savaşı silahıyla karşı koymayı öğrenmek zorundadır.**

Bugün, Mezopotamya halkı yeterince sesini yükseltip, direnişini büyütemiyorsa, bunun nedeni devrimci bir örgütten ve doğru bir önderlikten yoksun olmasındandır.

Ortadoğu'nun işgalci güçlerden ve uşaklarından kurtarılması ve ulusun özgürleşmesi temel görevdir. Bu görev Ortadoğu proletaryasının omuzlarındadır.

1886'dan 2003'e bu ateş hiç sönmeyecek

Bu yılki 1 Mayıs kutlamalarına emperyalist saldırganlık ve Irak'ın işgaline olan öfke damgasını vurdu. Bütün kortejlerde sloganlardan dövizlere, pankartlara, skeçlere kadar ABD emperyalizmine olan öfke alanlara taşındı. Birçok ilde yapılan kutlamalara polis saldırdı. Saldırılarda onlarca kişi gözaltına alındı. Genel olarak kutlamalarda işçi sendikalarının katılımının azlığı dikkat çekiciydi. Ankara'da, İzmir'de, Malatya'da, Mersin'de, Bursa'da ve daha birçok ilde kutlamalar yapılırken Türkiye Kürdistanı'nda ise deprem nedeni ile kutlamalar iptal edildi.

İSTANBUL

1977 yılı 1 Mayıs'ını kana bulan devletin bu tutumunu protesto etmek ve katledilenleri anmak için 28 Nisan günü Türk-İş, 1. Bölge önünde toplanan Türk-İş, Hak-İş, DİSK, KESK, DKÖ ve siyasi parti temsilcileri karanfillerle Kazancı Yokuşu'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş esnasında sık sık "Yaşamın 1 Mayıs", "Biji Yek Gulan", "1 Mayıs Şehitleri Ölümsüzdür", "Kölelik Yasasına Hayır" vb. sloganlar atıldı. Kazancı Yokuşu'na gelindiğinde burada emperyalizme karşı mücadelede, bağımsızlık için

şehit düşenler şahsında 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. 1 Mayıs alanlarını kızıla boyayanların isimleri okunarak "aramızda" diye haykırdı. Daha sonra DİSK Genel Sekreteri **Musa Çam** ortak hazırlanan bir yazılı basın açıklaması yaptı. Çam;

"Yıllardır yüreğimizde taşıdığımız bir acıyı, 1 Mayıs'da yaşamını yitirenleri anmak için buradayız. Tüm dünyada olduğu gibi ülkemiz emekçileri de hakları ve özgürlükleri uğruna şehit vermişlerdir. Ama 1 Mayıs 1977'de yaşanan bir katliamdır" dedi ve AKP hükümetini ve emperyalizmin kanlı saldırganlığını da lanetledi. Açıklamanın ardından yaşamalarını yitirenlerin anısına karanfiller bırakıldı. Anmanın ardından katılımcılarla sendikaların hep birlikte hazırladığı 1 Mayıs'a çağrı bildirileri İstiklal Caddesinde dağıtıldı.

1 MAYIS ÖNCESİ DEVLET TERÖRÜ

Devlet her sene olduğu gibi 2003 1 Mayıs'ı öncesi de halkın ve devrimcilerin üzerinde baskı kurarak, 1 Mayıs çalışmalarını engellemek istedi. Birçok bölgede özellikle

devrimci çevrelerin 1 Mayıs çalışmalarını engellemeye çalışan devletin kolluk güçleri onlarca insanı gözaltına aldı.

BÜROLARIMIZA POLİS BASKINI

1 Mayıs öncesi birçok bölgede tüm emekçileri 1 Mayıs'a çağıran Partizan imzalı afiş asanlar gözaltına alınarak engellenmeye çalışıldılar. İstanbul Taksim bölgesinde 25 Nisan tarihinde afiş asan **Yılmaz Bozgurt**, **Alev Haner**, **Emine Akkuş**, **Tayyar**

BDSP'nin afişlerini asan 4 kişi, Adana'da 2 kişi gözaltına alınırken, Gebze'de afiş asan **Yılmaz Yaşar** ve **Cumali Kılıç** tutuklanarak Gebze Hapishanesi'ne konuldu. Yine çeşitli bölgelerde ESP afişlerini asan kişiler gözaltına alınarak engellenmek istendi.

1 MAYIS'TA HAYKIRILAN ÖFKE ÖZGÜR GELECEĞE ÖZLEMDİR

Tüm dünyada işçi sınıfı ve emekçilerinin birlik mücadelesi günü olan 1 Mayıs'ta yine binlerce insan 1 Mayıs alanlarındaydı. 1 Mayıs yine coşku ve kararlılıkla kutlandı. 1 Mayıs alanları işçilerin ve tüm emekçilerin egemen sınıflara olan öfkelerini haykırdıkları ve özgür geleceğe olan özlemlerinin dile getirildiği yerler oldu. Özelleştirmeye, kölelik yasalarına, sendikasılaşmaya, emperyalist saldırganlığa, yoksulluğa karşı Türkiye'nin dört bir yanında onbinlerce insan 1 Mayıs'ta alanları doldurdu.

İSTANBUL'DA KIZIL BAYRAKLAR DALGALANDI

1 Mayıs kutlamaları için İstanbul Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı'na dalga dalga gelen onbinlerce emekçi, "tarihin sonu geldi", "devrimler bitti" diyenlere karşı, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilen ve sömürülenlerin özgür geleceğe olan inançlarını haykırdı. **DİSK**, **KESK**, **Türk-İş**, **Hak-İş**'e bağlı sendikalar ile demokratik kitle örgütleri ve devrimci gruplar, sabah saatlerinde ve Perpa yönünde kendi pankartlarıyla toplanmaya başladılar. Piyale Paşa yönünde **DİSK** ve **KESK**'e bağlı sendikalar ile birçok dergi çevresi ve bazı yasal partiler hazırlıklarını tamamlayarak alana doğru yürüyüşe geçti. Şişli kolunda ise Türk-İş ve Hak-İş'e bağlı sendikalar ve Partizan, Alnteri, Direniş, TKP, İP ve CHP yer aldı.

1 Mayıs 2003-İstanbul

Eroğlu gözaltına alındı. Yine Malatya'da 1 Mayıs'a çağrı afişleri asan **Talip Dönmez** ile **Ali Yağmur** gözaltına alındı. Ayrıca 27 Nisan tarihinde Gebze'de yine Partizan afişlerini asan 7 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldılar.

29 Nisan tarihinde **İzmir'de bulunan irtibat büromuz polisler tarafından basıldı**. Saatlerce büromuzda arama yapan polis, yasal yayınlara el koydu. Yine **Mersin'de bulunan irtibat Büromuz 30 Nisan tarihinde basıldı**. Büromuzda arama yapan polis, yasal yayınlara el koydu.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) 30 Nisan'da yaptığı açıklamada BDSP aktivisti **Mahmut Uşak**, 23 Nisan günü İstanbul'da kaçırılarak Halkalı civarında boş bir arazide dövülerek sorgulanmaya çalışıldı. Yine Ankara'da

1 Mayıs 2003-İstanbul

DİSK, **Türk-İş**, **KESK** ve **Hak-İş**'e bağlı sendikaların yürüyüşü esnasında emekçiler açtıkları dö-

lar. İşçilerin kararlı tutumu meclis kürsülerinde işçilerin aleyhinde yasalar çıkaranlar ile onların ek-

1 Mayıs 2003-İstanbul

vizler ve pankartlarla ABD saldırganlığını teşhir ederken, Kölelik Yasasını lanetleyen sloganlar attı-

meklerine yağ süren sendika ağalarına bir mesaj veriyordu. Etkinlik başladığında kürsüde bulunan 4

1 Mayıs 2003-İstanbul

sendika genel başkanı emekçilerin yanında yer aldıklarını, her ne koşulda olursa olsun yeni iş yasasını meclisten geçirmeyeceklerini belirten açıklamalarla işçilerin içlerinde biriktirdiği öfkelerini yatıştırmaya çalıştılar. İstanbul Sendikal Birliği (İSB)'nin oluşturduğu sendika şubelerinin ise birçoğu toplantıda aldıkları kararlara uyarak iş bırakıp alanlara çıktılar. Tuzla Deri-İş sendikasına bağlı işçileri, jandarma Aydınlı

Köyünde durdurarak alanlara çıkmasını engellemeye çalıştı. Bazı işyeri temsilcilerini ise terör estirerek gözaltına aldı. Ama alandaki yerini "Emperyalist saldırganlık ve işgale hayır" vb. pankartlarıyla alan Tuzla deri işçileri kitlesellikleri ve coşkularıyla hiçbir baskının 1 Mayıs'ı engelleyemeyeceğini gösterdiler. Her yıl olduğu gibi sendika ağalığının ve reformizmin hakim olduğu sendikaların katılımları temsili düzeyi aşmadı. Devrimci demokrat anlayışın hakim olduğu sendika şubeleri ise kitlesellikleri ve coşkularıyla dikkat çekti. 1 Mayıs alanının en kitlesel sendika kortejini ise "Emperyalist saldırganlık ve işgale hayır", "Birlik Mücadele Zafer" vb. pankartlarıyla Belediye-İş Sendikası oluşturdu.

DEHAP mitingde en kitlesel katılımı gerçekleştirdi. Kitleselliği ve coşkusuyla dikkat çeken Partizan korteji, 7. Oturumun yol göstericiliğinde emin adımlarla yürüyüşünü daha da güçlü bir şekilde sürdürdüğünü gösterdi. Partizan'la birlikte Haklar ve Özgürlükler Cephesi, ESP ve Devrimci Demokrasi kortejlerinde dalgalanan kızıl bayraklar ve kitlesellikleri dikkat çekti.

PARTİZAN KİTLESİ PARTİZAN COŞKUSUYLA ALANDAYDI

Partizan, 2003 1 Mayıs'ını Proletarya Partisi'nin 7. Konferansının coşkusuyla kutladı. Proletarya Partisi'nin 7. Oturumunda ortaya koyduğu "örgütlenin" çağrısı doğrultusunda, 1 Mayıs çalışmaları haftalar öncesinde başladı. İstanbul başta olmak üzere birçok ilde duvarları afişlerle donatan ve binlerce bildiri dağıtan PARTİZAN kitlesi, emperyalist saldırganlığa ve işgale, açlığa, yoksulluğa, baskılara karşı tüm emekçileri 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanlarına çağırıyor. Tüm bu hazırlıklar döneminde yine devletin engellemeleriyle karşılaşılrsa da, çalışmalar sekteye uğramadan devam etti.

Tüm çalışmalar sonunda İstanbul'da 1 Mayıs sabahı Perpa Darülaceze önünde, emekçi semtlerden ve bazı illerden kalkan otobüslerle gelen PARTİZAN kitlesi toplanmaya başladı. Bu yıl İstanbul'daki 1 Mayıs kutlamalarına Mersin'den, Ankara'dan, Bursa'dan, İzmir'den, Trakya'dan gelenlerin de olması PARTİZAN kortejinde coşkunun artmasına neden oldu. Kortejin en önünde önder İbrahim Kaypakkaya'nın resmi ve Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun resimleri

olan pankart açıldı. "Emperyalist saldırganlığa ve işgale hayır" yazılı pankart ile dövizlerin açıldığı kortejde, İbrahim Kaypakkaya ve beş

1 Mayıs 2003-Ankara

ustanın resimlerinin olduğu kızıl bayraklar dalgalandı. "İbrahim'den Mehmet'e bu isyan bizim" yazılı pankartla ve sloganlarla toplanma alanına giren Çukurova Partizan alkışlarla ve sloganlarla karşılandı. Trakya Partizan ise mitinge "Emperyalist saldırganlığa hayır" yazılı pankartla katıldı.

Mitinge "Sendikalaştırma, özelleştirme, işsizliğe, yaşamın hücreleştirilmesine Hayır" yazılı pankartla katılan DDSB'liler, özelleştirmeye ve 1475'e karşı sloganlar attılar. Tohum Kültür Merkezi ise "Emperyalizmin köleleştirici kültürüne karşı yeni demokrasinin özgürleştirici kültürünü kuşan" yazılı pankart ve TKM amblemlerinin olduğu kızıl bayraklarla katıldı.

Mitinge "Vur emperyalizme yıkılsın Omuz ver halk savaşı yükselsin", "Biz kendimizi dünyayı sarsacak bir davaya adadık" yazılı pankartlarla ve flamalarıyla katılan Yeni Demokrat Gençlik ise kitleselliği, coşkusu ve disipliniyle dikkat çekti. ILPS ise mitinge "Irak'taki emperyalist saldırganlığa karşı birleş ve diren" pankartı ile katıldı.

PARTİZAN ŞİŞLİ YÖNÜNÜ COŞTURDU

Partizan, diğer devrimci çevrelerin aksine Şişli yönünden miting alanına girdi. Yürüyüş boyunca halkla iç içe olan Partizan kitlesi, mitinge ses aracıyla katılması ile coşkuyu daha da artırdı. Ses aracından kitleye dinletilen devrimci marşlar hep bir ağızdan söylenirken, Partizan adına yapılan konuşmalar da 1 Mayıs'ın tarihçesi anlatıldı. 1 Mayıs'ın, işçi sınıfı önderliğinde bütün yoksulların ve ezilenlerin, dünyayı bütün asaklardan, emeğin düşmanlarından, kan içici sürtingenlerden, karşı devrimci bütün zümre ve sınıflardan temizleyeceğine olan inancın yüksek perdeden haykırıldığı gün olduğunun belirtildiği konuşmada, kitlelerin kızıl bayrak etrafında toplanmasına çağrı yapıldı.

Kızıl bayrakların dalgalandığı Partizan kortejinde, ABD'yi temsil eden Sam Amca kuklası alana girildikten sonra sloganlarla ateşe verildi. Partizan andının içildiği mitingde coşkuyla çekilen halaylardan sonra kitle dağıldı.

ALANDA TKP/ML BAYRAKLARI DALGALANDI

Miting alanında ayrıca TKP/ML ve TİKKO bayraklarının dalgalan-

ması 1 Mayıs'ın coşkusunu daha da artırdı. Bayrakların yanısıra TKP/ML, TİKKO ve TMLGB yazılı flamaların açılmasıyla kitle, "Yaşamın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO, TMLGB", "Marks, Lenin, Mao Önderimiz İbo Savaşıyor TİKKO" şeklinde sloganlarıyla coşkusunu dile getirdi.

ANKARA

İşçi sınıfının burjuvaziye meydan okuma ve birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, Ankara'da sendikaların, derneklerin, devrimci ve sosyalist basının ve de siyasi partilerin katılımı ile Sıhhiye Meydanı'nda gerçekleştirildi.

Sabah saatlerinde Ankara Tren Garı'nda toplanan işçi ve emekçiler burada kortejler oluşturarak Sıhhiye Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. DİSK, KESK, Türk-İş'e bağlı sendikalar; TMMOB'a bağlı odalar; İHD, CHD gibi dernekler, EMEP, ÖDP, SDP, DEHAP; Devrimci Demokrasi, Kurtuluş, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Atık Kağıt işçileri, stajyer avukatlar ve öğrenciler açtıkları pankartlarla alandaki yerlerini aldılar.

Yaklaşık 5000 kişinin katıldığı 1 Mayıs coşkulu bir şekilde kutlandı. Mitingde Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin tek tip kıyafet giydiği dikkat çekerken, Grup Şahmaran'ın söylediği türkülerle halay çekildi. "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek", "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganlarını atan işçi ve emekçiler, birkaç gün önce meclis komisyonundan geçen 1475 sayılı kölelik yasasına da tepki gösterdiler.

Tertip Komitesi'nin hazırladığı 1 Mayıs konuşmasına başlamadan önce, devrimci önderler Deniz Gezmiş, Mahir Çayan ve komünist önder İbrahim Kaypakkaya ile işçi sınıfının mücadelesinde şehit düşenler için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. İlk sözü alan KESK Ankara Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü İsmail Sağdıç; mücadelenin ülkede yaşayan milyonlar için olduğunu söyledi. Ardından söz alan Türk-İş temsilcisi Necdet Gördü de mücadelenin gerekliliği üzerinde durdu. Eğitim-Sen ve BES'in yoğun katılımının gözlemlendiği mitingde, Atık Kağıt işçilerinin "Safımız burası miting alanı" yazılı dövizler ile 1 Mayıs'a katıldı.

"Emperyalist saldırganlık ve işgale karşı birleş ve diren" yazılı pankartla yürüyen Partizan korteji disiplini ve coşkusu ile alandaki yerini aldı. Partizanlar; "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Ortadoğu halkları sıkıştırın safları", "Susma haykır işgali durdur" sloganları ve "1 Mayıs 1886'dan 1 Mayıs 2003'e bu ateş hiç sönmeyecek", "Emperyalizmi dört bir yandan kuşattık. Kavgayı büyüteceğiz", "Petkim, Tekel halkındır satılmaz" yazılı dövizleri taşıyarak Partizan bayraklarını dalgalandırdılar.

Alana gelindikten sonra davul zurna eşliğinde halaylar çekilirken,

Partizanların coşkusuyla değişik kortejlerden ilginin olması dikkat çekiciydi. "İbrahim'den Mehmet'e selam olsun Partiye", "Faşizme isyan halka önder Partizan", "Dersim Tokat Erzincan savaşıyor Partizan" sloganlarının da atıldığı Partizan kortejinde coşku hakimdi.

MERSİN

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, geçen yıl yasaklanmasına karşın bu yıl Mersin'de coşkuyla kutlandı. Emek Platformu'nun düzenlediği miting Metropol miting alanında yaklaşık 5 bin kişinin katılımıyla gerçekleşti.

Kitle öğle saatlerinde Devlet Hastanesi önünde toplanmaya başladı. Mitingde Halkevleri, Petrol-İş, Yol-İş, Kristal-İş, Belediye-İş, Liman-İş, Eğitim-Sen, BES, SES, Genel-İş, Haber-İş, Tüm Bel-Sen, Sağlık-Sen ve Emek Barış ve Demokrasi Bloku'nu oluşturan kurumlar devrimci ve sosyalist basın yerlerini aldı. 1 Mayıs'ın kızılığ ve coşkusuyla "ABD Ortadoğu'dan defol", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz", "Açlığa savaşa hücrelere hayır" sloganları hep bir ağızdan atıldı. Miting alanına gelindiğinde Özgür Gençlik Dergisi okuru bir kişiye polis kimlik sorma bahanesi ile saldırıda bulundu. Tertip komitesinin araya girmesiyle gerginlik giderildi.

Kitle alana geldiğinde saygı duruşunun ardından Bingöl'de gerçekleşen depreme de değinilen konuşmalar yapıldı. Alanda Partizan kitlesi olarak "Marx Lenin Mao önderimiz İbo", "İşçi-köylü elele demokratik devrime", "Bingöl'de yıkılan bozuk düzendir", "İşçi köylü gençlik halk savaşında birleştik", "Düzene isyan halka önder Partizan" sloganları atıldı. Sloganların ardından kitle saat 14:00 civarında dağıldı.

İZMİR

1 Mayıs İzmir'de Alsancak Gündoğdu Meydanı'nda yaklaşık 20 bine yakın katılımıyla gerçekleşti. Geçen yıllara oranla daha durgun ve katılımın düşük olduğu 1 Mayıs kutlamasında Bingöl'deki

1 Mayıs 2003-Malatya

depreme, yüzlerce insanın hayatını kaybetmesine de değinildi. 1 Mayıs'a katılan kitle elinde "Deprem Bingöl'de, acıları burada" yazılı dövizlerle üzüntülerini göstermiş oldu. KESK, siyasi partiler, devrimci ve sosyalist basın, İHD, çeşitli öğrenci grupları, Gümrük'te; DİSK Basmane'de; Türk-İş Alsancak'ta toplanarak kortejlerini oluşturdu ve yürüyüşe geçti. Sendikalar içinde iş bıraka-

rak alana gelen Petrol-İş ve Belediye-İş en kitlesel sendikalardı. "Tire Güçbirliği Tekstil işçileri" imzalı pankartlarıyla alana gelen işçiler Teksif'e üye oldukları için işten atılmışlardı. Alanda DİSK Bölge Temsilcisi Kani Beko kısa bir konuşma yaptı. Konuşmasında özelleştirmeye, iş yasasına, zorunlu tasarrufa değindi. Bingöl'deki depremin gölgesinde geçen 1 Mayıs mitingi sloganlarla sona erdi.

MALATYA

Emek Platformu tarafından düzenlenen 1 Mayıs mitingine Partizan okurları İbrahim Kaypakkaya'nın posterini ve "Ver Elini Bana Büyüsün Umut Başkaldırın Yürüsün" yazılı Partizan-İşçi-köylü-YDG pankartı ile katıldı. Ayrıca YDG'liler orak-çekiçli bandajlarla ve dövizlerle korteje katıldı. Miting saat 13:00'de Ofis kavşağında kortejin yürüyüşü ile başladı. Henüz pankartını bile açamayan Haklar ve Özgürlükler Cephesi'ne polis saldırı düzenledi. Saldırı sonucu bazı insanlar bayıldı, bazılarında darp izleri oluştu. Olayda 36 kişi gözaltına alındı. Olayı protesto eden Partizan korteji polislin üst aramasından geçmedi ve oturma eylemi yaptı. Saldırıdan sonra Haklar ve Özgürlükler Cephesi kortejindeki kitle de Partizan kortejine katıldı. Burada "Yaşamın Devrimci Dayanışma", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Birlik Mücadele Zafer" sloganları atıldı. 1 saat süreyle üst aramasından geçmeyen Partizan korteji daha sonra İbrahim Kaypakkaya'nın posterini yüzünden polisle gerginlik yaşadı. Daha sonra poster tertip komitesine teslim edilerek alana girildi. Eğitim-Sen, ÖDP, EMEP ve ESP de gözaltı olayını protesto etmek için oturma eylemi yaptı.

Alanda "Dersim Tokat Erzincan savaşıyor Partizan", "Yaşamın Devrimci Dayanışma", "İbo yaşıyor TİKKO Savaşıyor" sloganları atıldı. 1 Mayıs şehitleri için yapılan 1 dakikalık saygı duruşunda "Vartikte Bir Köm" şiiri okundu. Yaklaşık bin kişinin katıldığı miting saat 17:00'de sona erdi. Türk-İş, Tek Gıda-İş mitingde katılmazken, deprem dolayısıyla da DEHAP mitingde katılmadı..

KARS

1 Mayıs Kars'ta da Sendikalar Birliği tarafından organize edilen bir basın açıklaması ile kutlandı. Alana bir çok sendikanın yanında Yeni Demokrat Gençler de "Demokrat Gençlik İnsiyatifi" imzalı pankart ile katıldı. Alana girerken slogan atmamaları ve pankartı indirmeleri için polislin saldırısı ile karşılaşan YDG okurları buna direnerek slogan ve alkışlarla alana girdi. Yapılan basın açıklaması sırasında "İşçi köylü birleşin iktidara yerleşin", "Yaşamın devrimci dayanışma", "Her yer Irak hepimiz Iraklıyız", "Yaşamın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan" vb. sloganlar atıldı.

Avrupa'da 1 Mayıs coşkusu

Emperyalizmin Irak işgalinin sürdüğü, ülkesindeki işgal ve talana karşı direnenlerin kurşunlandığı, ABD'nin Ortadoğu'daki kanlı eli İsrail'in Filistin halkını katletmeye devam ettiği, binlerce çocuğun gözlerimiz önünde öldürüldüğü şu günlerde 1 Mayıs dünyanın birçok yerinde emperyalizme karşı öfkenin haykırıldığı bir gün olarak geçti.

Londra

STUTTGART

Stuttgart Tohum Kültür Derneği, günlerdir sürdürdüğü hazırlık çalışmaları sonucunda, Partizan okurları 1 Mayıs günü sabah erkenden dernekte toplanarak son hazırlıklarını bitirdikten sonra yürüyüşün başlayacağı miting alanında yerlerini aldılar.

Partizan kortejinde en önde Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun resimlerinin bulunduğu pankart yer alırken, onun ardından da, emperyalist saldırganlık savaşlarında yaşamlarını yitiren çocukları temsil eden özel kıyafetli çocuklar ellerindeki emperyalist saldırganlık karşıtı dövizleri ve katledilen çocukların resimleriyle yerlerini aldı. Saldırgan emperyalizmi temsil eden canavar ve asker kıyafetli gençler de çocuklara saldırarak emperyalistleri teşhir ediyorlardı. Bir ananın kucağındaki kan revan içindeki kundağındaki bebek ise, yine aynı şekilde ilgi çekmekteydi...

1 Mayıs mitinginde Proletarya Partisinin şehit düşen dört Genel Sekreterin resminin de olduğu TKP/ML imzalı pankart, ardından da Parti ve Ordu bayrakları yerlerini aldı. ATİF imzalı 1 Mayıs ve ILPS imzalı pankatlar, güncel ilişkin dövizlerle kortej oldukça ilgi çekici ve görkemli idi. Yürüyüş güzergahı boyunca haykırılan Almanca-Türkçe sloganlarla emperyalist saldırganlık coşkulu bir şekilde protesto edilirken; işçi sınıfının bayramı olan 1 Mayıs sahiple-nildi... Gerek yürüyüş boyunca, gerekse de miting alanında 1 Mayıs gündemli bildiriler yoğun bir şekilde dağıtıldı.

Miting alanında DGB'nin konuşma izni vermemesi nedeniyle davul-zurna eşliğinde çekilen halaylar ve çocukların emperyalizmin saldırganlığını protesto eden

gösterilerinden sonra Partizanlar eylem alanından ayrılarak Stuttgart Tohum Kültür Derneğine döndü. 1 Mayıs bildirisini ve diğer 1 Mayıs mesajlarını okuyarak günü noktaladılar...

BERLİN

Berlin'in çeşitli yerlerinde irili ufaklı 67 eylem gerçekleştirildi. Bunlardan en kitleseli 25 bini aşkın katılımın olduğu yürüyüş ve miting sendikaların düzenlediği idi. Sabah saat 9:00'da, tarihi Brandenburgert yanında toplanan kitle, saat 10:00'da bando eşliğinde yürüyüşe geçti. Saat 12:00'da gelinen Roterathaus önüne gelindiğinde İtalyan ve Alman sendikacıların konuşmalarıyla devam eden eylem saat 15:00'e kadar sürdü. Konuşmaların içeriğini özellikle Irak'a saldırı teşkil etti.

Birçok Türkiye ve Türkiye Kürdistanlı örgütün katıldığı yürüyüş ve mitinge TKP/ML, ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) ve ILPS de kendi pankart, flama, döviz ve kızıl bayraklarıyla katıldı. Canlılığı ve coşkusuyla dikkatleri çeken kortej sloganlarıyla emperyalizme ve emperyalist saldırganlığa dikkat çekiyordu. Kararlılıklarıyla karşı duruşu simgeliyorlardı. Eylemde TKP/ML MK-SB ve ayrıca ATİK imzalı binlerce Türkçe ve Almanca bildiri dağıtıldı.

Akşam saatlerinde "otonom" grupların düzenlediği yürüyüş ve mitingin akabinde her yıl olduğu

gibi, bu yıl da çeşitli arbedeler yaşandı. Sokaklar savaş alanına döndü, arabalar ateşe verildi. Zaten olaylar çıkmadan yapılan polis yığınağı, herkesi arama ve provokatif hareketleri davetiye niteliğindedir. Olaylar gecenin geç saatlerine kadar sürdü. Polisin saldırıları sonucu yüzlerce gösterici yaralanırken 137 gösterici de polis ta-

lan alan Zürih göl kenarına ulaşıldığında saat 13:00 idi. Yaklaşık olarak 15.000 kişinin katıldığı yürüyüş TKP/ML taraftarları 300 kişiyi aşkın bir kitle ile katılım sağladı. En önde megafonların monte edildiği araba arkasından TKP/ML pankartı, 5 usta daha sonra 3 dilde "Yaşasın 1 Mayıs" (İTİF) pankartı ve yine "Dün Afganistan bugün

şu araba ve davul zurna eşliğinde çekilen halay oldukça ilgi çekti. Yol boyunca Almanca bildiri megafonlardan okundu. Alana ulaşıldıktan sonra tekrar halaylar çekildi. Okunan Almanca bildiriden sonra içilen devrim andı ile kitle toplu halde Zürih Halkevi'ne geldi. Burada toplu olarak eylemin değerlendirilmesi yapıldı.

HANNOVER

Hannover'de ATİK, ATİF ve Partizanlar 1 Mayıs'ta alanlarda yerlerini aldılar. Hava koşulunun olumsuzluğuna ve genel katılımın düşmesine rağmen; ILPS, ATİK ve Partizan pankartıyla, kızıl bayraklarıyla yol boyunca kitle öfkelerini sloganlarıyla haykırdı. Partizan kortejinin birçok kesime göre daha canlı olması özellikle miting alanına girerken birçoklarının dikkatini çekti. Attıkları sloganların yanı sıra bildirilerle kitlelere ulaşmak Partizanlar açısından bu yıl daha da önem taşıdı, çünkü Hannover'de yıllar sonra yeniden derneklerini açmışlardı. Yürüyüş esnasında da yeni yeni insanların kortejde yürümesi ayrıca olumlu olan yandı. Hannover'deki Partizanlar derneğinin yeni açılmasının yanı sıra 1 Mayıs'a hazırlık aşamasındaki tüm etkinliklerinin bilincinde olarak bir sonraki sürece dersler çıkartarak gireceğini ve yeni yönelim ruhuyla üzerlerine düşeni yapacaklarının inancıyla yürümeye devam edeceklerini ifade ettiler.

Paris

rafından gözaltına alındı.

ZÜRİH-İSVİÇRE

1 Mayıs kutlamalarının her yıl merkezi olarak yapıldığı ve geniş katılımın olduğu Zürih'de 1 Mayıs bu yıl da merkezi olarak yapıldı.

Saat 11:00'de Helvetia Platz'da başlayan ve 13:00'e doğru toplan-

Irak yarın neresi" (İTİF) pankartı, ILPS ve Partizan olarak sıralandı. Yürüyüş boyunca "Yaşasın 1 Mayıs", Türkçe, Almanca "Yaşasın Partimiz TKP/ML" vb. sloganlar atıldı. Yürüyüş boyunca TKP/ML MK-SB bildirisini ATİK 1 Mayıs bildirisini Almanca dağıtıldı. En önde megafonların yüklü oldu-

Londra

ULM

Dünya emekçilerinin bayramı 1 Mayıs Ulm'de coşkuyla kutlandı.

Her geçen gün dünya halklarına baskıların arttığı bir süreçte, emperyalist saldırıların daha da boyutlandığı, artık hiçbir gücün karşılarında bulunamayacağı iddiası ile talan, yağma, işgal ve terörist maskelerini indirdikleri bir süreçte işçi temsilcileri DGB, IGM vb'nin 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltma çabalarına karşın Ulm'de her sene olduğu gibi alternatif 1 Mayıs örgütlendi. Devrimci güçlerin oluşturduğu komitede **Partizan**, Ekmek ve Adalet, **Atılım** ve Kürdistan Information Zentrum yer aldı. Yapılan çalışmalar sonucunda yürüyüş ve miting organize edildi. Yürüyüş esnasında ana cadde üzerinde oturma eylemi ve konuşmalar yapıldı. Yürüyüş esnasında 1 Mayıs'ın anlam ve önemine değinilerek, artan emperyalist saldırganlığa karşı sloganlar atıldı. ATİK'in çıkarmış olduğu 1 Mayıs bildirisi ve Proletarya Partisi'nin bildirileri dağıtıldı. Miting alanında komite adına yapılan konuşma ile program folklor ve müzik gruplarının yer almasıyla sonuçlandırıldı.

AUGSBURG

Augsburg'ta bu yıl yine coşkulu 1 Mayıs kutlandı. Alman anti-faşist ve Partizan okurlarının yer aldığı komite çalışmalarında yüzlerce bildiri dağıtıldı. Yürüyüşte beş ustanın pankartının taşınması, ATIF de emperyalist saldırganlığa karşı ve emperyalist saldırıları teşhir eden ATIF pankartıyla kitlesel olarak kortejdeki yerini aldı. Ayrıca miting alanında ATİK ve ILPS adına birer konuşma yapılarak güncel konulara değinildi. Katılımın iyi olduğu 1 Mayıs olumlu bir eylemlikle son buldu.

HAMBURG

Almanya'nın Hamburg kentinde bu yıl da coşkulu bir 1 Mayıs kutlaması yapıldı. Yapılan yürüyüşte çok sayıda sendika, kitle örgütü ve siyasi parti katıldı. Her yıl olduğu gibi bu yıl da oluşturulan Devrimci Enternasyonal Bloktaki yer alan ATİK ve Partizan okurları Türkçe ve Almanca yaptıkları konuşmalar ile emperyalist saldırganlığı teşhir ettiler. Mitingde ILPS ve ATİK imzalı "**ABD emperyalizmi Ortadoğu'dan elini çek**" Almanca pankartının yanısıra

"Yaşasın 1 Mayıs" yazılı ve 5 ustanın resimlerinin olduğu pankartlar taşındı.

Miting alanında davul zurna eşliğinde halaya duran Partizan kitlesi yürüyüşün sona ermesinin ardından toplu bir şekilde ATIF derneğine yürüdü. Burada ILPS ve ATİK tarafından organize edilen ve son gelişmeleri konu alan konferans yapıldı. Soru cevap bölümünün ardından etkinlik sona erdi.

LONDRA

1 Mayıs Londra'da da coşkulu bir şekilde kutlandı. Saat 12:00'de miting alanında toplanmaya başlayan kitle içinde ILPS ve ATİK de yerini aldı. Yoğun bir şekilde bildirilerin ve 10-11 Mayıs tarihlerinde ILPS'nin organize edeceği "Emperyalizm, Savaş ve Halkların Mücadelesi" konulu konferansın çağrısı dağıtıldı. Eyleme ayrıca TKP/ML, MKP, MLKP, TİKB, Irak Komünist Partisi, İngiltere Sosyalist İşçi Partisi gibi partiler de katıldı. Eylem bitiş noktasında yani Trafagar Square Meydanı'nda yapılan konuşmalar ile son buldu.

PARİS

Günler öncesinden sürdürülen hazırlıklardan sonra 1 Mayıs günü **Partizan** okurları da sabahın erken saatlerinde yürüyüşün başlama yeri olan Republique (Cumhuriyet) Meydanında yerlerini aldı. Grup Dağlara Türkü'nün söylediği devrimci marşlar ve türküler eşliğinde "**Yaşasın kı-**

zıl 1 Mayıs" şiarıyla halaylar çekilerek, günün anlam ve önemine ilişkin konuşmalar yapıldı.

Yapılan konuşmalarda, işçi sınıfının tarihsel haklılığına ve kazanma azmine değinilerek, "dünya işçi sınıfının Türkiye'deki temsilcisi olan partimiz TKP/ML 7. Konferansı sınıf düşmanlarına meydan okuyarak, komünizm bayrağını doruklarda taşımaya devam etmektedir. Bunun somut anlamı, halk savaşının ilk adımı olan sürekliliği sağlanmış gerilla mücadelesindeki kararlılığıdır. Devrim tarihimiz kurtuluşun yolunun halk savaşı olduğunu kanıtlamıştır" denildi.

Yaklaşık 40 bin kişinin katıldığı yürüyüşte çok sayıda

selamlandı.

Yaklaşık 3500 kişinin katılım sağladığı yürüyüşte çeşitli sendikalar, STK'lar, DKÖ'ler ve devrimci-komünist güçler yerlerini aldı. Burjuvazinin 1 Mayıs'ı sıradanlaştırarak, "iş bayramı ve emeklilik sorunları"na indirgeyip ele alması, günün özünü oluşturan işçi sınıfının kendi sınıf karşıtıyla mücadele etmesi gerçekliğinin önüne reformist/revizyonist perdesini çekme politikasına karşı, 80 kişinin oluşturduğu, partizan korteji sık sık sistemi hedefleyen sloganlarıyla yürüyüşe katılan kitlelere önemli mesajlar verdi. Yürüyüş boyunca günün anlam ve önemine ilişkin çıkarılan ATİK bildirisi okunarak, geniş bir şekilde dağıtıldı. Ayrıca Türkçe, Kürtçe, Fransızca ve Almanca sloganların atıldığı yürüyüşte, çeşitli dillerden değişik ülkelerin devrimci türkü ve marşlarının çalındığı **Partizan** korteji yoğun ilgi çekerken, kimi Fransızların Türkçe ve Fransızca atılan "**Yaşasın kızıl 1 Mayıs**", "**Yaşasın halkların uluslararası dayanışması**", "**Kahrolsun emperyalizm**" sloganlarına katılım sağladıkları gözlemlendi.

yerli ve yabancı örgüt pankartı açarak katılım sağladı. Fransız örgütlerin önemli bir kısmı, hükümetin yürürlüğe koymaya çalıştığı yeni emeklilik yasası ve sağlık giderlerine ilişkin kazanılmış haklara saldırı mahiyetindeki düzenlemeleri protesto ederek, 13 Mayıs'ta öngörülen ve aynı sorunlara karşı düzenlenecek olan büyük yürüyüşün çağrısını yaptılar.

Mitingde Fransızca "**Yaşasın Marksizm Leninizm Maoizm-TKPML**", Proletarya Partisi'nin şehit düşen 4 Genel Sekreterinin fotoğrafının yer aldığı pankart "**Yaşasın Partimiz TKP/ML**", "**Amerikan emperyalizmi kanlı ellerini Ortadoğu'dan çek-TKP/ML**", "**Bütün Ülkelerin İşçileri Ve Ezilen Halklar Birleşin-ILPS ve Türkçe-Fransızca-Kürtçe yazılı "Yaşasın 1 Mayıs-TKP/ML"** pankartları açıldı.

STRASBOURG

1 Mayıs, Fransa'nın Strasbourg kentinde düzenlenen bir yürüyüşle

Türkçe ATİK imzalı bildiriler dağıtıldı.

ROTTERDAM-HOLLANDA

Emperyalist sistemin, girmiş olduğu bataklıktan kurtulmak için dünya halklarına ve işçi sınıfına karşı yoğunlaştırdığı saldırılarına karşı durmak için, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta Hollanda'da Partizanlar da yerlerini aldılar. Hollanda'nın Rotterdam şehrinde gerçekleşen 1 Mayıs yürüyüşüne 500 civarında bir kitle katıldı. Partizan okurlarının yanısıra Özgür Politika, Yaşadığımız Vatan, Atılım okurları vb. çevreler de katılım sağladılar.

DARMSTADT

Her yıl düzenlenen 1 Mayıs etkinliği bu yıl yine yüzlerce işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleştirildi. Bu yıl coşkuyla kutlanan 1 Mayıs, yine başta sosyal hakların kısıtlanmasına yönelik tepkilerin dile getirilmesiyle daha bir anlam buldu. Özellikle de emeklilik hakkının kısıtlanması neredeyse mezarda emeklilik yasası denecek kadar bir düzlemde değişiklik bulması, iktidarda olan Yeşiller ve Sosyal Demokrat Partisi'nin, işçiler tarafından protesto edilmesine neden oldu.

Darmstadt 1 Mayıs kutlamalarında, Darmstadt ATIF de yüze yakın bir katılımı yer aldı. ATIF pankartında bulunan Stalin resmine saldırı DGB (Almanya Sendikalar Birliği), bu şekilde 1 Mayıs yürüyüşünü engellemeye çalıştı. Bu saldırıya rağmen Darmstadt 1 Mayıs Platformu'nun da DGB'ye karşı koyması sonucu yürüyüş devam etti.

DUİSBURG

Birlik mücadele ve kavga günü olan 1 Mayıs, Duisburg özgülünde de alanlarda kutlandı. 1 Mayıs'a dayatılan teslim olmaya, ideolojik dejenerasyona ve emperyalizmin her türlü saldırılarına karşı öfke damgasını vurdu.

DGB (Alman Sendikalar Birliği)'nin devrimci yapıları miting alanında söz hakkı vermemesi üzerine alternatif 1 Mayıs kutlaması yapıldı.

İşçi-köylü, Devrimci Demokrasi, **Proleter Halkın Birliği**, Kürdistan Dayanışma Merkezi, **Çağrı**, Ekmek ve Adalet okurları ve taraftarları ile alternatif devrimci 1 Mayıs gerçekleştirildi. Yürüyüş miting alanında yapılan çeşitli kültürel etkinliklerle bitirildi.

LYON

Yaklaşık 3000 kişinin üzerinde bir kitlenin katıldığı mitingde her sene olduğu gibi başta sarı sendikalar (CGT, CFDT...vs) olmak üzere bazı siyasi partiler, gençlik örgütleri ve Avrupa'da yaşayan Türkiyeli göçmenler en önde Türkçe, Fransızca, Kürtçe pankartları ile yerlerini aldı.

Yürüyüş esnasında Fransızca ve

1952 yılında İstanbul'da doğan Ergin Yıldızoğlu, 1989'da University of East Anglia, Gelişme ve İktisat Bölümünden "Kapitalist üretim tarzında kriz üzerine teorik ve tarihsel bir çalışma" teziyle doktorasını aldı. Ergin Yıldızoğlu'nun yazıları 1993 yılından bu yana Cumhuriyet gazetesinde yayınlanıyor. 2001 yılında Ortadoğu Teknik Üniversitesi Avrupa Çalışmaları Bölümü master programı altında, "Küreselleşme süreci ve Avrupa" adlı bir ders sunmaya başladı. İktisat, Görüş gibi dergilerde ve Petrol-İş yıllıklarında ekonomik konularda; Adam Sanat, Sombahar, Ludengirra, Edebiyat ve Eleştiri gibi dergilerde de sanat, edebiyat, felsefe yazıları ve şiirleri yayımlandı. Ergin Yıldızoğlu'nun Globalleşme ve Kriz (Alan Yayınları, 1996), Yaşasın Modernist Refleks (Telos, 1997), Kötü Sonsuzda Gezintiler (Cumhuriyet Kitap, 2000), Göz Göze Geldiğimizde, Şehir ve Sen (Ümit Yayınları, 2000), Dinosaurun Kuyruğu... Eylül ve Yeni Roma (Remzi Kitabevi, 2002) isimli kitapları vardır.

Söyleşi...söyleşi...söyleşi...söyleşi...söyleşi...söyleşi...söyleşi

Amerika kırılan hegemonyasını tamir edemeyecektir!

ABD liderliğinde emperyalizmin Irak'a yönelik saldırısının işgalle sürdüğü ve Irak halkına yönelik katliam ve zulmün yaşandığı bu süreçte Dr. Ergin Yıldızoğlu ile 78' liler Vakfı'nın düzenlediği panel öncesinde ABD emperyalizminin Irak saldırısı başlamadan önce hedeflediği sonuçları ne kadar gerçekleştirebildiği ve önümüzdeki süreçteki olası gelişmeler konusunda yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

Irak düştü, Irak'ı ele geçirdiler ama Irak bir anlamda Amerikan gücünün gösterisiyle ele geçirilmedi. Irak belli ki bir anlaşmayla ele geçirildi sonunda. Saddam'la yapılan bir anlaşmayla ele geçirildi.

-Irak saldırısını başlattığında ABD'nin belli hedefleri vardı. Bu hedeflere ne kadar ulaşabildi?

Şimdi şöyle bir ayırım yapmak lazım diye düşünüyorum.

ABD'nin hedefleri derken ben şu andaki yönetimin tüm ABD'nin hedeflerini temsil etmediğini düşünüyorum. ABD iktidar bloku içindeki bir bölümünü oluşturduğunu ve giriştiği operasyondan dolayı da ABD'nin iktidar blokunun geri kalan kesimlerinde de huzursuzluk yarattığını düşünüyorum. Bu anlamda ABD'nin hedefleri deyince aslında bu grubun hedeflerini düşünmekte fayda var. Bu grubun özel bir dünya görüşü var. Bunlar Amerika'nın sadece askeri ve teknolojik gücüne dayanarak hiç kimseyle ittifak yapmaya gerek kalmadan, sadece kendi iradesi doğrultusunda dünyaya çeki düzen vermesi gerektiğini ve önümüzdeki 50-70 sene boyunca da bu egemenliğini sürdürmesi gerektiğini düşünen bir ekip. Bu ekibin ikinci özelliği de bunlar açgözlü, para ka-

zanmayı düşünüyorlar bu işten. Dolayısıyla da hem özelleştirmelerden hem savaş sırasındaki yıkımdan doğacak yeneden yapılandırmalardan para kazanacaklar. Bir de ideolojik bir anlatımları var. Bu ne kadar amaçlarıdır, yoksa ne kadar kııftır, emin olmak zor ama bölgede Amerikancı bir dizi yönetimler oluşturmak. Bunu demokratikleşme adı altında sunuyorlar, düşünüyorlar. Şimdi bunların hepsini bir araya koyduğumuzda aslında amaçlarına ulaşmış olduklarını söylemek çok zor. Şu anda ben amaçlarına ulaştıklarını düşünmüyorum. Irak düştü, Irak'ı ele geçirdiler ama Irak bir anlamda Amerikan gücünün gösterisiyle ele geçirilmedi. Irak belli ki bir anlaşmayla ele geçirildi sonunda. Saddam'la yapılan bir anlaşmayla ele geçirildi. Ya da Saddam'ın çevresinden birisiyle. Ve dolayısıyla Amerika hala dünyaya kendi amaçları için kan dökmeye, kendi kanını dökmeye ve büyük savaşlar yapmaya hazır bir ülke olduğunu göstermiş değil bu aşamada. Bu genel olarak yaygın bir kanıdır; bir savaş değil, bir üçkağıt olduğu düşünülürse uluslararası basında da yaygındır. Bu bir. İkincisi burada yeni bir rejim kurma konusunda ciddi sorunları vardır. Hala bir konsensüs oluşturulamadı, kendi aralarında da. Pentagon ile CIA arasında Irak'ı kim yönetmelidir konusunda

ciddi farklılıklar var. Burada bir istikrar oluşturup buraya yerleşme koşulları henüz oluşmadı, kısa zamanda oluşacak gibi de gözüküyor.

-Filistin gibi bir ülke mi olacak Irak da?

Ne olacağı belli değil. Çeşitli projeler var. Üç tane büyük bölgeye ayırıp yönetmeyi düşünüyorlar. Hayır yönetmezsiniz diyenler var. Özellikle Türkler rahatsız bu konuda.

-Direniş açısından sormuştum, esas olarak.

Direniş açısından şu anda esas büyük güç direnişin tahmin ediyorum ilk başta Şiilerden geleceğidir. Kürtler sonra, zaman içinde kazık yemeye başladıkları zaman, ki yiyeceklerdir hiç şüphem yok bundan, onlar da bir huzursuzlanmaya başlarlar. Sünnilerden bir şey çıkacağını düşünmüyorum. Sünniler BAAS takımıyla beraber yine yönetmeye çalışan bir azınlık olarak gözükceklerdir zaman içinde.

Petrole el koymak konusu amaçlarından bir tanesiydi. Bu da zannedildiği kadar kolay değil. Çünkü petrol kontratlarının büyük bir kısmı Fransız ve Rusların. Bu kontratları iptal etmek mümkün değil. Buraları yeniden, bu petroleri çalıştırmak için gereken parayı henüz bulması mümkün değil. Irak'ta ortam öyle kolay yatırım yapılacak durumda değil. Çünkü bu yönetim uluslararası büyük petrol tekelleriyle çok

sıkı ilişkileri olan bir yönetim değil aslında. Daha çok bağımsızlar diye tabir edilen Teksas bölgesinde, Amerika'nın çeşitli yerlerinde daha ufak çaplı hareket halinde olan, faaliyet yürüten, daha sıkışık alanda kendine yer açmaya çalışan bir petrol çevresiyle ilişkileri olan bir grup bu. Çok büyük petrol şirketleri açısından uluslararası imaj sorunu vardır son yıllarda. Bu tip operasyonları açıkça destekler gibi gözükmek istemezler. Ama tabii ki operasyon olduktan sonra bundan faydalanmak isterler. Ama şu ana kadar onların faydalanabilecekleri bir ortam oluşmuş değil. Yani 4-5 trilyon dolarlık bir yatırım gerekiyor toplam. Bunu gelip yapamazlar bu koşullarda. Orası sakinleşmeden, buraya iyice yerleşmeden. Ne de olsa şirkettir bunlar, getirip parayı gömmezler oraya. Dolayısıyla bu yönetimin bu petrol fiyatıyla bu savaşı finanse ederiz rüyası da pek geçerli olmayacak.

-Silah tüccarları açısından...

Silah tüccarları açısından tabii ki çok büyük bir para var orada. Ama o paranın büyük bir kısmını Amerikan devleti harcamak zorunda. Fakat onu harcamak için gerekli olan bütçe fonları yeterli değil, yok, ekonomisi üretmiyor bunları. Bu, doları sıkıntı altına sokuyor. Uluslararası yatırımcıları Amerika'dan caydırıyor. Hem istikrarsızlık, hem dış ticaret açığı büyüyor, hem bütçe açığı büyüyor. Bu anlamda içinde bulunduğu nokta aslında çok parlak bir nokta değil, ama bütün bunların yanında bir yaklaşım daha var, bir tez var. Ne kadar doğru bilemiyorum, henüz çok az işareti var bunun. Amerikan savunma çevrelerinin bir kısmı, bir kısım teorisyenler Amerika'nın esas olarak istikrarsızlık politikası izlemesi gerektiğini savunuyorlar. Yani belli bir bölgeyi düzene koymaktan ziyade dağıtıp başka bir bölgeye hareket edip orayı da dağıtıp; dolayısıyla oraları yönetilebilir istikrarsızlıklar halinde tutmak ve de Amerika'nın karşısında büyük blokların oluşmasından ziyade bu blokların etrafında, bu blokları meşgul edecek bir sürü ufak karışıklığın olmasını düşünen, bunu savunan, bunun teorisini yapan bir ekip var. Bu mudur Amerika'nın şu andaki yönetiminin tezi? Ben emin değilim. Olabilir. Bu düzensizlik açısından onların derdi hemen üç beş tane üs oluşturup, orada kalmak ve sonra başka yere sıçramak gibi gözüküyor şimdilik. Yani Afganistan bir örnekse eğer. Ama Ameri-

ka'nın esas amacı bir imparatorluk ve yeni bir Roma olmak şeklinde formüle ediliyor, kendi savunma çevrelerinde. Bence bu amacı elde etmek için Irak henüz bir gösterge değil. Irak'tan nasıl çıkacağı belli değil. Irak'ın ona neye patlayacağı belli değil. Yapılan hesaplar henüz hükümetin yaptığı hesaplara uymuyor. Yani dışarıdan bu işi bilenlerin yaptığı hesaplarla Bush hükümetinin yaptığı hesaplar arasında büyük fark var. Bu hesaplar henüz Kongre'nin karşısına gelmedi. Kongre'nin ısrarlarına rağmen gelmedi. Geldiği zaman ne olur onu da bilmiyoruz. Dolayısıyla şu anda bir karar vermek zor. Benim kendi kişisel görüşüm Amerika'nın kırılan hegemonyasını bundan sonra tamir edemeyeceği yolundadır. Bu tip şeyleri çok sık yapacak ama bunlardan hiçbiri bu hegemonyayı tamir edip, Amerika'yı bir yeni Roma şeklinde kurmaya olanak vermeyecek. Böyle şeyler tarihte yükselme dönemlerinde olur. Amerika'nın yükselme dönemi 50-70 arasıydı, şimdi yükselme dönemi geçti. Avrupa Birliği var karşısında, giderek güçlenerek devam ediyor. Yavaş da gitse Çin'in yükselmesi söz konusu. Uzakdoğu'da bir başka hareket var. Dolayısıyla bu kadar çok gücün başkaldırmaya başladığı bir ortamda Amerika'nın bugünkü ekonomik koşullarıyla sadece askere dayanarak bu işi yapması zor. Çünkü bu işin aynı zamanda bir kültürel ve ideolojik yanı da var. Bu da Amerika'nın diğer bir zorluğu. Tüm dünyada bu Ameri-

ka'nın kültürel ve ideolojik açılımlarına karşı hızlı bir tepki geliyor bir süredir. Kamuoyu araştırmaları da bunun böyle olduğunu gösteriyor. Bundan sonra bence giderek gerileyecektir. Daha yeni bir toparlanmaya, ikinci bir hamle ve yeni bir hegemonya kurmaya geri dönmeyinin mümkün olmadığını düşünüyorum.

-Diğer emperyalistler açısından süreç onların aleyhlerine gelişmedi mi?

Zannetmiyorum. Çok kısa bir süreçtir. Çünkü kimse'nin aleyhine henüz herhangi bir şey olmadı daha. Çünkü dediğim gibi Irak'taki kontratların ne olacağı henüz belli değil. Bu yönetimin alacağı tutum Amerikan egemen

vadede Amerika ile askeri olarak rekabet etmesi mümkün değil. Ama bugün askeri olarak rekabet edememesi yarın edemeyeceği anlamına gelmiyor. Güçlerini birleştirebildiği ve daha homojen bir Avrupa Birliği kurabildiği -daha ufak da olsa- ölçüde askeri bir güç olarak da ortaya zaman içinde 10-15 sene içinde gelecektir diye düşünüyorum.

-ABD'nin içinde bulunduğu resesyona bu saldırıganlık da "çözüm" olmadı. Bütçe açığı, dış ticaret açığı devam ediyor ve büyüyor. Bu, yeni saldırıların da habercisi mi aynı zamanda?

Bunlar şimdi şu anda kısa vadede pek bir hareket etmezler. Seçimler var çünkü

Bu yönetim uluslararası büyük petrol tekelleriyle çok sıkı ilişkileri olan bir yönetim değil aslında. Daha çok bağımsızlar diye tabir edilen Teksas bölgesinde, Amerika'nın çeşitli yerlerinde daha ufak çaplı hareket halinde olan, faaliyet yürüten, daha sıkışık alanda kendine yer açmaya çalışan bir petrol çevresiyle ilişkileri olan bir grup bu.

sınıflarının diğer kesimleri tarafından kuşkuyla karşılanıyor. Zaman zaman durduruluyor. Bir muhalefetle karşı karşıya. Çünkü onlar Avrupa ile birlikte hareket etmek gerektiğini savunuyorlar. Burada esas mücadele aslında Avrupa ile Amerika arasında değil şu anda Amerika'nın kendi yönetimi içinde sürüyor. Bundan sonra nasıl yürüneceğine ilişkin. Bu anlamda Avrupa açısından uyandırıcı oldu bu. Herhalde Fransa Almanya eksenini, Rusya ile birlikte bundan sonra ne yapacağını daha dikkatli düşünecektir. Daha çok askeri harcamalara ve askeri yeneden yapılanmaya önem verecektir. NATO dışında şekillenmeye çalışacaklardır. Zaten bunun işaretleri bir süredir vardı. Avrupa'nın kısa

önümüzdeki yıl. Seçimlerden nasıl çıkacaklarına baksın. Ama seçimlerden sonra işte Suriye, İran, işte Suudi Arabistan'a doğru kaymaya başlar. Göreceğiz, çok emin değilim. Ama çok kolay değil Suriye'ye saldırması. Irak'ı aslında paspas gibi geçip; herkesi yenip ele geçirmiş olsalardı Irak'ı; Suriye'ye sıra daha kolay gelirdi. Irak'ın yönetici kesimi savaşmamayı tercih ettiği için Irak ele geçirildi. Suriye'de böyle bir dünya yok. Yani İran çok büyük ve güçlü bir devlet. Suriye daha bir başı sonu belli, istikrarlı bir devlet. Dolayısıyla bu işin böyle olması mümkün değil henüz. Yani Suudi Arabistan da bir hedeftir bir süre için, ama seçimlerden sonra belli olur diye düşünüyorum.

Benim kendi kişisel görüşüm Amerika'nın kırılan hegemonyasını bundan sonra tamir edemeyeceği yolundadır. Bu tip şeyleri çok sık yapacak ama bunlardan hiçbiri bu hegemonyayı tamir edip, Amerika'yı bir yeni Roma şeklinde kurmaya olanak vermeyecek. Böyle şeyler tarihte yükselme dönemlerinde olur. Amerika'nın yükselme dönemi 50-70 arasıydı, şimdi yükselme dönemi geçti.

Berlin'de "Savaş Karşıtı Konferans"

25-27 Nisan tarihleri arasında Almanya'nın başkenti Berlin'de "Savaş Karşıtı Konferans" ile Avrupa Sosyal Forumunun toplantısı gerçekleşti. 25 Nisan'da gerçekleşen "Savaş Karşıtı Konferans"a katılan iki yüze yakın temsilci arasında, ILPS ve ATİK temsilcileri de yer aldı.

"Savaş Karşıtı Konferans"ı örgütleyen Avrupa Sosyal Forumu. Güney ve Kuzey Amerika ve Ortadoğu'dan çeşitli kurumların temsilcileri olsa da, katılanların ezici çoğunluğu ASF üyesi örgütlerdi.

ILPS ve ATİK temsilcilerinin bu toplantıya katılmalarının nedeni; **birinci olarak** Kuzey Amerika'daki ANSWER koalisyonunda bulunan bazı ILPS üyesi örgütlerin önerileri doğrultusunda ANSWER temsilcileriyle görüşmek; **ikinci olarak** da, "savaş karşıtı" eylemleri organize eden güçlerin niteliği hakkında somut bilgiye sahip olmak, bu alandaki gelişmeleri yakından gözlemlemek, anti-emperyalist demokratik çiz-

giyi güçlendirmek ve ILPS'yi tanıtmaktı.

Toplantıda konuşan onlarca örgüt (sivil toplum örgütleri) temsilcilerinden sadece birkaçı emperyalist-kapitalist sistemden ve anti-emperyalist mücadelenin öneminden bahsetti. Çoğunluğu emperyalist saldırganlığı ve Irak işgalini emperyalist-kapitalist sistemden soyut ele alarak Irak'taki işgale karşı mücadele etmenin, protestoları devam ettirmenin, koordinasyonu sürdürmenin vb. önemini ortaya koydu.

Ortadoğu'daki baskı ve zulüm ele alınırken de sadece emperyalist güçlerin rolü tartışıldı. Emperyalist güçlerin yanısıra, onların bölgedeki temsilcileri ve uşakları olan gerici devletlerin rolüne ve halklar üzerindeki baskı ve zulümüne vurgu yapılmadı. Ancak sosyal forum anlayışına Yunanistan'dan, Lübnan'dan konferansa katılan Filistin delegeleri olumlu tavır takındılar. Filistinli delegeler, sadece emperyalist güçlere değil, aynı zamanda Ortado-

ğu'daki gerici iktidarlara karşı da mücadele etmenin zorunluluğuna dikkat çektiler.

ILPS ve ATİK temsilcileri konuşurlarken, Troçkistlerden ve burjuva-pasifist çizgi temsilcilerinden rahatsızlık duyarak sataşanlar oldu. ILPS temsilcisi, ILPS'yi kısaca tanıttıktan sonra, Irak'taki emperyalist işgale karşı protesto eylemleri örgütleyenleri kutlayarak anti-emperyalist çizgide bu eylemlerin daha da geliştirilmesini, Irak işgalinin nedenlerini kısaca ifade ettikten sonra, haksız ve gerici savaşlara karşı mücadele ettiklerini haklı ve ilerici savaşlardan ise yana olduklarını ve desteklediklerini belirtti.

Emperyalist saldırganlığa ve Irak işgaline karşı ILPS üyesi örgütlerin buldukları her yerde anti-emperyalist çizgide militanca mücadele ettiklerini ve 6 Mayıs'ta ABD üslerinin kapatılmasına yönelik yeni bir kampanya açacaklarını, bu kampanyanın öncelikle Yunanistan, Türkiye ve Filipinler'den başlanacağını söyleyerek, "savaş karşıtı" tüm güçlerin bu kampanyaya katılmaları, destek vermeleri çağrısını yaptı. Sadece emperyalist güçlere değil aynı zamanda emperyalizmin uşakları olan bölgedeki gerici güçlere, iktidarlara karşı da mücadele edilmesi gerektiğini ortaya koyarak, emperyalizmin ve genel olarak dünya gericiliğinin Irak işgaline karşı gerçekleştirilen eylemleri merkezi düzeyde koordine etmenin önemine dikkat çekti.

ATİK temsilcisi de, ATİK'i kısaca tanıttıktan sonra, neden haklı savaşları desteklediklerini ve haksız savaşlara karşı mücade-

le ettiklerini kısaca açıklayarak, emperyalizme karşı mücadelenin önemini ve Irak işgaline karşı anti-emperyalist çizgide karşı durmanın, emperyalizmin yanısıra bölgedeki gerici rejimlere karşı çıkmanın nedenlerini ortaya koydu. **ATİK temsilcisi, ayrıca ILPS'nin 1 Mayıs çağrısını ve Haziran'da Yunanistan'daki "2003 Selanik Direnişi" kampanyasına katılma çağrısını yaptı.**

Toplantıya Türkiye'den "Savaş Durdur Koalisyonu"ndan da ona yakın temsilci gelmişti. Türkiyeli temsilciler yaptığı konuşmalarda, ülkedeki "savaş karşıtı" eylemler ve bu eylemlere katılan bileşim hakkında, protestoların henüz istenilen seviyede olmasa da geçmişe kıyasla ciddi ve olumlu gelişmelerin yaşandığı, özellikle yüz binin üzerinde katılım sağlandığı Ankara yürüyüşü sonucu hükümetin 2. tezkereyi çıkaramadığını, AKP hükümetinin tutumunu, ülke düzeyindeki eylemlerin daha da geliştirilmesi için uluslararası destek ve dayanışmanın oldukça önemli olduğunu vurguladıktan sonra, "savaş suçluları mahkemesi" yönünde toplantıya öneri sundular. Bu öneriyi azımsanmayacak düzeyde destek geldi.

Toplantıda ILPS'nin İngilizce, ATİK'in ise Almanca bildirilerinin geniş şekilde dağıtılmasının yanısıra, toplantı süresince **ILPS ve ATİK temsilcileri değişik güçlerle ikili görüşmeler yaptılar.** Görüşmelerini özellikle de ANSWER temsilcileriyle ve Sosyal Forum içindeki bazı ilerici, anti-emperyalist yanı ağırlıkta olan güçlerle gerçekleştirdiler.

Bu görüşmelerde dünya çapında giderek gelişen emperyalist küreselleşmenin sonuçlarına ve "savaş karşıtı" protestoların niteliğini anti-emperyalist çizgiye taşımanın zorunluluğu ve Sosyal Forum içinde anti-emperyalist demokratik çizgiyi geliştirmenin, güçlendirmenin ne denli önemli olduğuna, Bağdat'ın düşmesiyle kitlesel eylemlerde yaşanan gerileme, düşen ivme... vb sorunlar üzerinde durularak, hareketin hem nitel hem de nicel olarak nasıl geliştirileceği ve bu konuda asgari noktalarda ortak nelerin yapılabileceği... vb konular ele alındı.

ILPS'nin toplantıya katılan tüm güçler tarafından iyi düzeyde tanındığı açık şekilde görüldü. Özellikle de emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı niteliğiyle ILPS, birçok ülkede "savaş karşıtı" eylemlere kitlesel, örgütlü ve militan duruşuyla ön saflarda katılımı, bu eylemleri organize eden ve katılan örgütlerin ciddi dikkatini çekmişti.

Amerika ve Avrupa kıtasında "savaş karşıtı" protestolar ve yakın gelecekteki eylemler hakkında bilgi sahibi olmak ve bu protestoların bir kısmını örgütleyen güçleri ve Sosyal Forum çizgisini, sivil toplumcu anlayışları yakından tanımak, iç-yüzlerini deşifre etmek ve sınırlı da olsa anti-emperyalist demokratik güçlerle ilişkiye geçip kazanmaya çalışmak ve bunu daha ileriye taşımanın zeminini yakalamak bakımından, 25 Nisan'daki "Savaş Karşıtı Konferans"a katılmak hem ILPS hem de ATİK açısından olumlu geçmiştir.

24 Nisan 1973'te kurulan Filipinler Ulusal Demokratik Cephesi'nin (FUDC) 30. kuruluş yıldönümü, 26 Nisan'da Hollanda Amsterdam'da yapılan devrimci bir etkinlikle coşkuyla kutlandı.

Kutlamaya, aralarında

TKP/ML temsilcilerinin de bulunduğu çok sayıda parti ve örgüt temsilcisi, misafirler ve dinleyiciler katıldı. Konferans salonu FUDC üyesi 17 örgütün büyükçe amblemleriyle, Filipinler Komünist Partisi (FKP), Yeni Halk Ordusu (YHO) ve

Filipinler Ulusal Demokratik Cephesi'nin 30. Kuruluş Yıldönümü coşkuyla kutlandı!

FUDC'nin faaliyetlerini, mücadelesini işleyen görüntülerle, resimlerle donatılmıştı.

Kutlama film gösterisi, konferans, açık forum ve kültürel etkinlik bölümlerinden oluşmaktaydı. Yeni demokratik devrim mücadelesini işleyen resim sergisinden sonra, FUDC'nin mücadele tarihini, gelişimini konu alan film gösterimi yapıldı. Bu etkinliklerle Filipinler'deki devrimci mücadelenin gelişimi hakkında daha yakından ve çarpıcı şekilde tanınması sağlandı. Akabinde etkinliğin konferans bölümüne geçildi.

Konferansın dört konuşma-

cısı vardı. Londra Üniversite Koleji'nden ekonomi profesörü, "Avrupa Merkezilik ve Komünist Hareket (1987)" ve "Yeni Emperyalizm (2000)" kitaplarının yazarı ve ILPS Britanya temsilcilerinden **Robert Biel**, FUDC temsilcilerinden **Luis Jalandoni**, **Belçika İşçi Partisi'nin genel sekreteri** ve Filipinler Komünist Partisi kurucu başkanı ve FUDC baş politik danışmanı olan ve de ABD emperyalizminin "terör" listesine koyduğu **Profesör Jose Maria Sison** görüşlerini ifade ettikten sonra, soru ve cevap şeklinde ele alınan açık foruma geçildi. Bu bölümde yaşanan

tartışmaların çoğu "yeni emperyalizm" in ne olduğu ve ABD emperyalizminin Irak işgali ile birlikte gelecekte nelerin yaşanabileceği ve devrimci güçlerin bu gelişmeler karşısında neler yapması gerektiği üzerinde gelişti.

FUDC'nin 30. kuruluş yıldönümü, devrimci mücadeleyi işleyen kültürel etkinlikler, devrimci marşlar ve türkülerle son buldu. Proletarya enternasyonalizmi ve devrimci dayanışmanın iyi örneklerinin sergilediği etkinlik, sınıf kinini derinleştirirken halkın umudunu büyüttü. Düşmana korku halka güven verdi.

Bhutan Komünist Partisi (MLM) kuruldu!

22 Nisan 2003 tarihinde, Bhutan Komünist Partisi (Marksist-Leninist-Maoist)'in kurulduğuna dair dünya kamuoyuna Merkezi Örgütlenme Komitesi, Genel Sekreter Vikalpa imzalı bir basın bildirisi yayınlandı.

Enternasyonal proletaryanın ölümsüz önderlerinden Lenin yolunun doğumunun 133. yıldönümünde, Marksizm-Leninizm-Maoizm rehberliğinde kurulan BKP(MLM)'yi komünist coşkuyla selamlar, yeni demokratik devrim mücadelesinde başarılar dileriz.

Gelecekte halk savaşını mücadelesinin gelişeceği Bhutan hakkında şimdiden kısa bilgiler vermek önemlidir. Peki Bhutan nerede ve nasıl bir ülkedir? Bhutan, Hindis-

tan'ın kuzey doğusunda Çin'in ise güneyinde yer alan küçük bir ülkedir. Ülkenin doğu ve batısında da Hindistan vardır. Hindistan'ın eyaletlerinden biri olan Batı Bengal'in kuzeydeki dar koridoru (ünlü Naksalbari-Darjiling bölgesi) olmasa, Nepal ile sınırdır.

46.620 metre-karelik bir alana ve 2 milyon civarı bir nüfusa sahip küçük bir ülkedir. Himalya sıradağları üzerinde yer alan Avrupa'nın İsviçre'sinden çok daha güzel olan bu ülkenin dili Tibetçe, dini Budizm, başkenti Timbu'dur. İnanç bakımından Budistlerin oranı % 75, Hinduların ise % 25'tir. Etnik olarak Bhutialar % 50, Nepalliler % 35 ve diğer değişik etnik kabilelerin oranı ise % 15'tir.

Bhutan'da iktidar biçimi monarşidir. Ve **krala danışman statüsünde** göstermelik bir "ulusal meclis" var. Yılda iki kez toplanır. Bu göstermelik meclisin hiçbir gücü ve kuvveti yoktur. 96 yıldır iktidarda olan Wangçuk hanedanlığıdır. Bu hanedanlık Hint yayılcılığın ve

emperyalizmin çıkarlarına hizmet eden uşak bir rejimdir.

Bhutan'ın sömürgeci/işgalci güçlerle ilk tanışması 1774'te İngiliz "The East India Company" ile imzaladığı bağımlılık anlaşmasıyla oldu. (Bilindiği gibi İngiliz imparatorluğu 18. ve 19. yüzyılda Asya'nın birçok bölgesini bu ticari şirket aracılığıyla sömürgeleştirdi) 1910'da yapılan yeni bir anlaşmayla Bhutan'ın dış ilişkileri İngiliz Hindistan'ına devredildi. 1949 Delhi anlaşmasıyla da "bağımsız" bir ülke statüsüne kavuştu.

22 Nisan'da kurulan BKP(MLM), Bhutan'ı yarı-sömürge yarı-feodal bir ülke olarak tespit ediyor. Asgari programı anti-feodal, anti-emperyalist bir köylü devrimiyle yeni demokratik devrimi hedefliyor. Ülke halk savaşına, silahlı devrimci mücadeleye oldukça uygun bir arazi yapısına sahiptir. Yüksek ormanlı dağlara, büyük derin vadilere sahiptir.

Ülkede hiçbir demokratik hak ve özgürlük yok. Gözaltı kayıplar,

işkence ve devlet terörü yaşamın kopmaz parçası gibi. Değişik etnik kökene sahip pek çok kabile monarşinin yoğun baskısı altında. Sefalet, açlık ve yoksulluk gırtlığa kadar. Dünya ile ilişkileri son derece sınırlı, resmen izole olmuş bir ülkedir. Televizyon yayınına daha 1999'da geçildiğini söylersek, herhalde bu ülkenin dünyayla ilişkisinin boyutu bir yönüyle anlaşılabilir olur.

Bhutan Asya'nın en fakir, en az gelişmiş ve en fazla geri bırakılmış ülkelerinin başında gelir. **Yıllık kişi başı GSMH 230 dolardan azdır.** Okuma-yazma oranı % 25'ten düşüktür. Ülke zenginliği hanedan ailesi tarafından gasp edilmiştir.

Nüfusun yaklaşık % 92'si kırsal alanda yaşar. Halkın çoğu tarımla uğraşır. GSMH'nin bileşimi büyük bölümü tarımdan, bir kısmı ilkel halde üretilen sanayisinden, bir kısmı hidroelektrik enerjiden ve diğer küçük bir bölümü ise turizmden oluşur.

Dünya ve ülke gericiliği tarafından her tür temel hak ve özgürlük-

lerden mahrum bırakılarak yoğun baskı ve terörle sindirilen, iliğine kadar sömürülerek açlık ve sefaletle itilen yoksul Bhutan halkı, kendisini bu zulüm ve sömürü kısılcından çıkararak özgürleştiren, her çeşit gerici düşünce ve inançlara karşı en ileri teoriyle bilinçlendiren, bilimün gerici ve karşı-devrimci güçlere karşı iktidar perspektifiyle örgütleyerek iktidara taşıyan çok güçlü ve bilimsel bir araca, **MLM rehberliğinde sınıf mücadelesine atılan bir komünist partisine** sahiptir artık.

Hint yayılcı güçlerin ve emperyalizmin sadık uşağı orta-çağ Bhutan monarşisini halk savaşı yoluyla iktidardan al-aşağı edip yerine sosyalizm-komünizm perspektifli yeni demokratik iktidarı kurmak hedefiyle 22 Nisan 2003'de kurulan BKP(MLM)'yi, Ortadoğu'da alaca karanlığı parçalayan 24 Nisan Güneşiyle, proleter enternasyonalist duygu ve bilincimizle selamlıyor, mücadelesinde bir kez daha başarılar diliyoruz.

Dünyadan Notlar

EMPERYALİSTLER İŞGALCİLER

İRAK'DA RAHAT YÜZÜ GÖREMEYECEKLERDİR

ABD haydutu ve suç ortakları askeri olarak Irak topraklarını işgal etmişlerdir. Ama Irak halkını teslim alamayacaklardır. Ve tarihi yaratan da halktır. Bu demektir ki; teslim alınmamış Irak halkı, eninde sonunda işgalci güçleri topraklarından söküp atacaktır. Ve nitekim işgalcilerin 'zafer' ilan etmelerinin arkasından haftalar dahi geçmeden, Bağdat sokaklarında 'Ne Saddam, ne ABD' sesleri yükselmeye başladı. Bu ses Irak'ta yarın nelerin olabileceğinin ve işgalcileri bekleyen zorlu dönüş yolculuğunun habercisidir.

Emperyalist işgalciler, Irak sokaklarında kendilerine verilen mesajı almakta da gecikmediler. Ve bundan dolayıdır ki, Irak'a 'demokrasi götürdüklerini' iddia eden işgalci katiller, savunmasız insanlar üzerine kurşunlar yağdırarak, yaşlı-çocuk demeden Irak sokaklarında kan banyosu yapmaya devam ediyorlar ve edecekler de. Hiç şüphesiz bu da emperyalistlerin demokrasi anlayışıdır. 'Ya bizdensin, ya da düşmandan' ve sözü edilen 'iyi ve kötünün' savaşı da bu anlayışın ürünüdür. İşgalci haydutlara hayır demek, 'kötü'yü temsil etmektir. Ve aynı zamanda işgalci katillerin kurşunlarına hedef olmayı da hak etmektir. İşgalcilere yataklık yapmaksızın 'iyi'yi temsil etmektir. Görünen o ki Irak halkı süreç içinde tercihinin 'kötü' den yana yapmaya devam edeceklerdir. **Mevcut durumda işgalcilere en yakın duran YNK ve KDP önderlikleri dahi, gidişattan kaygılılar.** Nitekim

Barzani, "Irak'ın yeni yönetimi Irak'lılara teslim edilmelidir ve ABD güçleri çekilmelidir", temelinde açıklamalarda bulunmaya başladı.

Elbette ki Barzani'nin bu söylemlerinde samimi olup olmadığı tartışılır. Ama tartışılmayan bir gerçek vardır, o da başta Irak halkı olmak üzere Ortadoğu halklarının işgalcilere karşı tepkileri ve nefretleri giderek artacaktır. Emperyalist işgalcilerin 'dostluğunu' kazanan ya da işgalcilerin söylemiyle 'iyi' den yana tavır takınanlar Ortadoğu halklarının nefretini kazanmaktan; dostluğunu kaybetmekten kendini kurtaramazlar. Bu gerçeği göremeyenler tarihi fırsat masallarıyla kendi kendini kandırırlar, halkların ve tarihin şaşmaz tokadı ve gerçekleriyle yüzleşmekten kendini kurtaramazlar. İşte Barzani'ye ABD güçleri Irak topraklarını terk etmelidir açıklamasını yaptıran da yukarıda altını çizdiğimiz gerçeklerdir. Barzani bu tehlikeyi şimdiden seziyor.

Çünkü emperyalistlerin 'dostluğunun' ne tür felaketlere yol açtığını tarihi tecrübeleriyle biliyor. Ama bağımsız düşünme, özgücüne güvenme silahından yoksun olan burjuva feodal önderlikler dönüp dolaşp yine kurtuluşu halkların mücadelesinde - dostluğunda değil de cellatlarında arama beyhudeliğini yapmaktan da kendilerini kurtaramıyorlar. Diğer bir ifadeyle Kürt feodal burjuva önderlikleri yönünü Ortadoğu halklarına değil, işgalcilere çevirmeye

devam ederlerse, geçici olarak işgalcilerin 'dostluğunu' kazanabilirler. Ama bu 'dostluk' diğer Ortadoğu halklarına düşmanlık yapma zeminini doğuruyor.

Taktik ustalık adına, kısa vadeli 'çıkarları' uzun vadeli çıkarlara feda eden bu önderliklerin Kürt halkına iyilik değil, kötülük yaptıkları açıktır.

İŞGALCİLER İRAK'TA 'KİMYASAL SİLAHLARI' ARAMA DEĞİL, UNUTTURMAYA ÇALIŞIYOR

ABD haydutu ve suç ortaklarının Irak'a saldırmak için ileri sürdükleri biyolojik ve kimyasal silahların varlığı ve bu silahların dünya 'barışı' için oluşturduğu tehdit iddiaları hala soru olmaya devam ediyor. İşgalciler, saldırı öncesi biyolojik ve kimyasal silahların varlığından oldukça emindiler, dahası yaratıcıları oldukları Saddam diktatörünün bu silahları kendilerine karşı kullanacağı 'kaygısından' hareketle milyonlarca Amerikalıya aşı yaptırıldılar. Öyle ki aşı stokları tükendi.

Elbette ki tükenen sadece aşı stokları olmadı. Emperyalist haydutların ürettikleri kimyasal silah yalanı da inandırıcılığını yitirerek tükendi. Bilindiği gibi haydutlar Irak halkının tepesine günlerce bombalar yağdırdılar. Ve yüzlerce kadın ve çocuğu katlettiler. Tüm bunlara karşı yaratıcıları oldukları canavar elindeki 'kimyasal silahları' kullanmayı değil saklamayı tercih etti. Ve sonuçta işgalciler Irak topraklarını geçici de olsa işgal etmeyi başardılar. Ama hala ortada bulunan kimyasal silah yoktur. Dahası ABD haydutu ve suç ortakları kimyasal silah iddiasını unutturmaya çalışıyorlar. Bağdat işgalinin hemen arkasında 'kimyasal silahları' Suriye'de gören işgalci ka-

tiller sonuçta bu iddialarını da sessizce geçiştirdiler. ABD Dışişleri Bakanının Suriye ziyaretiyle 'kimyasal silahların' Suriye'yi de terk etmesi pekala mümkündür. Görünen o ki, sözü edilen kimyasal silahlar uçan daire gibidir. ABD haydutu hangi ülkeyi tehdit etmek isterse, hangi ülkeyi işgal etmek isterse kimyasal silahların rotası da o ülkelere doğru yöneliyor.

Tüm bu yaşananlar şaşırtıcı değildir. Emperyalizm denilen canavar da budur işte! **İkiyüzlülük, katillik, işgalcilik bu canavarın varlık gerekçesidir.** 'Özgürlük', 'demokrasi' vb gibi gerekçeler de, emperyalistlerin tüm gayri insani icraatlarının maskesidir. Geçen son yüzyıla bakın. İki büyük emperyalist paylaşım savaşının yaratıcısı, onlarca bölgesel savaşın tetikleyicisi olan bu haydutlar; saldırılarında hep propaganda malzemesi olarak yukarıdaki kavramları kullanmışlardır.

Oysa ABD haydutunun, Genelkurmay Başkanı **Myers Richard** gerçek amaçlarını şu cümlelerle özetliyor: 'Geniş düşünüyoruz. Afganistan sadece küçük bir parça. İlkinci dünya savaşından beri en büyük plan söz konusu, sanırım bu uzun ve yorucu bir savaş olacak'.

Herşey çok açık ve net değil midir? Evet, Afganistan sadece küçük bir parçaydı. Görünürde hedef yine CIA tarafından beslenip büyütülen Bin Laden'di. İşgal gerekçeleri ise 'terörizmle mücadele' idi. Irak işgaline dair de üretilen gerekçeler aynı. Tek fark Saddam diktatörünün Halepçe'de kimyasal silah kullandığının sabit olmasıydı. **ABD haydutu Saddam diktatörünün bu gayri insani icratını işgalci amaçları doğrultusunda bir propaganda aracına dönüştürdü.**

Şunu unutmamak gerekir ki, emperyalistler, yarattıkları tüm sa-

vaşlarda, gerçekleştirdikleri tüm işgallerde hep insani gerekçeleri öne sürmüşlerdir. Dolayısıyla Irak işgalinde uydurulan kimyasal silah masalı da şaşırtıcı değildir. Eğer sorun 'bu silahların oluşturduğu tehdit'ten kaynaklanmış olsaydı, insanlık için en büyük tehdit ve tehlikenin ABD haydutundan geldiği açıktır. Dünyayı 'kitle imha silahlarından kurtaracağımı' iddia eden ABD haydutunun elinde 6 bin adet nükleer silah vardır. Ve bütçesinde en büyük payı silahlanmaya ayıran da yine bu haydut çetesinin ta kendisidir.

Ve tüm bu gerçeklere karşın sahip olduğu askeri güç elinde bulundurduğu teknolojik imkanlar vasıtasıyla **silah ve petrol tekellerinin çıkarları uğruna** ABD haydutu dünya halklarına karşı suç işlemeye devam edecektir.

Hiç şüphesiz suçluyu durduracak ve bozguna uğratacak yegane güç, kitlelerin öfkesini ve tepkisini bağrında toplayacak **devrimci ve komünist iradeler** olacaktır.

Çin-Vietnam vb. ülkelerdeki tarihi tecrübeler bize bunu gösteriyor. Ve bu tarihi tecrübeler bize, yenilmez denilen emperyalist haydutların nasıl yenilgiye uğratıldığını gösteriyor. Ve yine bu tecrübeler bize; devrimci ve komünist parti ve örgütlerin önderliğinde siyasal iktidar mücadelesine kilitlenmiş örgütlü bir halkın yenilmezliğini gösteriyor. Dolayısıyla tüm dezavantajlarımızı rağmen karamsar ve umutsuz olmaya hakkımız yoktur. Haklılığımızdan ve meşruluğumuzdan kuşkuya düşmeye hakkımız yoktur. Sadece ve sadece zaferin garantisi olan kitleleri örgütleme diye bir görevimiz vardır. Bunu başardığımız oranda Vietnam ve Çin'de bozguna uğrayan emperyalist haydutların tarihlerindeki yenilgi sayfalarına yeni sayfalar eklememiz kaçınılmaz olacaktır.

Kendisini davasına vermiş, hep onun peşinden gidiyordu!

20 Mayıs 1987 tarihinde dört yoldaşıyla birlikte bir ihbar sonucu devlet güçleriyle girdikleri çatışmada şehit düşen Proletarya Partisinin şehit düşen üçüncü Genel Sekreteri Kazım Çelik'in ablasıyla söyleşi yaptık.

-Bize Kazım Çelik'i anlatır mısınız?

-Aşlı Çelik: Kardeşim köyde doğdu, köyde okudu. Lise sona kadar benim yanımda okudu. Lise dönemlerinde İstanbul'a çalışmaya geldi. İstanbul'a gelmeden önce benim yanımda oturuyordu. Okula gider gelir, hiç ders çalışmazdı. Öğlen okuldan geldiğinde soba yakardık. Odun kırdırır-dım ona. Odun kırarken kızlar "A.. bak Kazım gelip odun kırıyor" diyorlardı. Ben de "bak bu kızlar sınıfı geçecek sen kalacaksın" diyordum. "Göreceksin" diyordu. "Onlar kalacak ben geçeceğim" diyordu. "Sen kitabı eline almıyorsun ki nasıl geçeceksin" diyordum. Öbürleri kafalarını dersten kaldırmazken o sınıfını geçiyordu gerçekten de. Çok yardımseverdi.

Birgün böyle oturuyoruz. Kahvaltı yapıyoruz. Sanayağ vardı sofrada, tereyağımız yoktu. Sanayağ yerken oturur sallanırdı. Elinde ekmeğin sanayağ kağıdını sıyrırırdı. Ben de ona bakarak güldüm. "Ne yapıyorsun kağıdı yiyeceksin" dedim. Yerim, yiyemezsin derken dedim "sen o kağıdı ye ben sana ikibuçuk lira vereceğim." "Bak yerim" dedi. Ben inanmadım. Gerçekten de o kağıdı ağzına koydu çiğnemeye başladı. Kağıdı yedi yuttu. Kararlı olduğunu o zamandan anladım. Onun davasına bağlı olduğunu, devrimci olduğu o zamandan belliymiş.

-Devrimci düşüncelerle nasıl tanıştı?

İstanbul'a geldi çalıştı. Döndüğünde geldi "kendi paramı kendim kazandım" dedi. İnşaatlarda çalışıyordu. Tabi ne yaptığını ne ettiğini birgün söylemedi bana. Ne işle uğraştığını hiç bilmiyorduk. Tamam duyarlıydık ama ne iş yaptığını hiç bilmezdim. 80 sonrası biz köydeydik. Birgün polisler kapımıza geldi. "Ne oluyor" dedim. "Senin kardeşini arıyoruz" de-

diler. "Burda mı oturuyor" dediler. Ben biliyorum burdaydı. "Yok" dedim. "İstanbul'da oturuyor". "Ne yapmışlar" dedim. "Duvarlara yazı yazmışlar" de-

diler. O günden sonra göremedim, haber verdiler kaçtı.

Bir gün yazı yazdıklarında gitmişler bir eve. Evlerin içinde küçük bir lavabo gibi bir şey vardır. Orda ellerini yıkamışlar. O boya suda akınca çıkmış dışarıya. Boyalı suyun aktığını farkeden polisler gidiyor orayı basıyorlar. Diyorlar ki "kim yaptı" bunu. "Kim yıkadı elini?" "Kazım Çelik yıkadı" diyorlar. Onlar da düşüyorlar Kazım Çelik'in peşine. Tabi bulamıyorlar. Ondan sonra kendisini 81'miydi, 82'miydi neydi tam hatırlamıyorum İstanbul'da vatan caddesinde yürüyordum. Yürürken birden karşıma çıktı şok oldum. Biz de İstanbul'da oturuyorduk. Bize uğramıyordu. Sonra Beyoğlu'nda üç arkadaşıyla birlikte karşılaştım. Onları nasıl gördüm, arkalarından gittim, üçünü birden kucakladım. "Durun polis" dedim. Döndü bana güldüler. Yerini bile bilmiyordum. Keşke bilseydim üstünü başını alsaydım diye düşünüyordum.

-Kazım Çelik'in kişiliği nasıldı? İnsanlarla ilişkisi nasıldı? Bize anlatır mısınız?

Çok konuşmazdı O. Birşey sorduğun zaman tek tek söyler, yavaş söylerdi. Ailede ben biraz bağırırdım. Sesli konuşurdum.

Oysa çok rahat sakin konuşurdu hep.

Köylülerin tarlalarını biçerlermiş, otlarını kaldırırlarmış, onlara yardımcı olurlarmış.

Köylerde yaşlısı genci onu görenler Kazım'a Piro diyorlarmış. "Keşke o ölme de bizim çocuklarımız ölseydi, keşke o ölmeseydi de biz ölseydik" diyorlarmış. Malatya'da köylüler anlatıyor. Çocuklar çok seviyormuş Piro geldi diye gidip dizlerine oturuyormuş, tepesine çıkarlarmış. "Biz de Piro gibi olacağız" diyorlarmış.

O kadar paylaşımcı, o kadar yardımsevermiş ki... Mesela dayımların köyüne giderlermiş, köyde kendisine bir çift çorap verirlermiş, o çorabı orda alır öbür arkadaşına verirmiş. Bir gün İstanbul'da görüştü kendisiyle, para lazım olmuş. O zaman benden geldi tam 5 bin lira aldı. Daha sonra o 5 bin lirayı getirdi bana geri verdi. Ben çok üzülüm o zaman. Çok tutumlu biriydi. Partinin parasını 5 kuruş fazladan vermez yürüyerek gidebileceği yere yayan yürürdü. Parti parasını gereksiz yere harcamazdı asla. Öylesine dürüst bir insandı. Kazım Çelik, davasına çok emek verdi. Kendisini davasına vermiş, hep onun peşinden gidiyordu.

-Kazım Çelik hiç hapishanede kaldı mı?

78'miydi tam hatırlamıyorum. Malatya'da cezaevinde bir arkadaşı varmış. Herhalde arkadaşını görmeye gidiyor. Orda yakalanıyor. Çok işkence görüyor hiç birşey söylemiyor. Onun Kazım Çelik olduğunu anlayamıyorlar. Hiçbir şey kabul etmediği için de bırakmak zorunda kalıyorlar. Tam çıkarken haber geliyor. Sakın salmayın bu Kazım Çeliktir diye. Ama geç kalıyorlar. Tabi O o kadar rahat davranıyor ki onları bile hayrette bırakıyor. "Nasıl olur da bu elini kolunu sallayarak gider" diye hayret ediyorlar. Bizim bundan gene haberimiz çok geç oldu. Bir gün haber geldi gittik

köye. Kolu alçıdaydı. Gene de çok dirençliydi. Hep ayakta idi.

-Şehit düştüğü haberi size nasıl ulaştı, neler yaptınız?

Ben o zaman Beyoğlu'nda çalışıyordum. Ne olmuş bilmiyorum ama kulaktan kulağa "Kazım Çelik şehit olmuş" diye yayılmış. Bunu kızkardeşim duyuyor ama inanmıyor, bize de söylemiyor. Ben sonradan öğrendim. Hemen memleketi aradım. Önce onlar da bilmiyordu. Araştırdım 'doğruymuş' dediler. "Nerde" dedim. Elazığ'da olduğunu söylediler. Neredeyse üzerinden bir ay geçmiş. Biz apar topar Elazığ'a gittik. Ben şubeye gittim. Onlar da "yok" dediler "böyle birşey olamaz" dediler. Bir sürü resimler gösterdiler şehit olanların. Tanımadım ben. Kardeşimi tanımadım resimlerden. Parçalanmış insanlar. Bunlar şehit olduktan sonra bir de hepsine sırayla göğüslerinden kurşun sıkılmış. O arada da Palu'da olan olayları dia gibi birşeyden gösterdiler. Resimlerden gördüğüm kadarıyla tam net tanımadım. Benzettim yan duruş haliyle.

Memleketeye gittik, biri diyor "dün burdaydı". Öbürü diyor ki "öbür gün burdaydı" hep bizi öyle oyaladılar. Biz onun için inanmadık öyle birşey olduğuna. Sonradan tekrar şubeye gittik. En son karar verdik mezar açtırmaya. Gittik üç tane mezar var. Birinci mezarı açarken bir kan kokusu geldi. Ben hemen kenara çekildim. Babam da kimseyi bırakmadı açsın. "Ben

açacağım" dedi. Beni bırakmadı, ben kenarda kaldım. Ben kenarda kaldığım için birinci mezarı göremedim. Mezarı kapatıldı sonra. İkinci mezarda zaten hiçbir şey belli değildi. Üçüncü mezarı açıldı o değil sonradan öğrendim Ali Kayadoğanmış. Kardeşimin boyu uzundu. Mezarlar küçük ya ben hep uzun mezar aradım. Babam geri karakola gitmiş, karakol gene beni çağırdı. Beni teselli etmek için mi yoksa kendileri de inanmadıkları için mi bilmiyorum. Bir de Hıdır Aykır vardı arkadaşı. Birlikte şehit olmuş. Emniyet amiri "bu cenazeler karışmış" dedi. "Nasıl olur" dedim "Ne yapıyorsunuz siz" dedim "insanları öldürüyorsunuz birini oraya birini oraya mı atıyorsunuz" dedim. "Yok" dedi "bu askeriye gibi değil ki künyelerini falan alsınlar". Bana gösterdiğine göre Elazığ'da kalan benim kardeşim görünüyor Ovacık'a giden Hıdır Aykır görünüyor. Sonra ben onlara inanmadığım için Ovacık'a gittim. Hıdır Aykır'ın köyüne gittim amcasını gördüm. Adam dedi ki "bacım istersen mezarı açtırırım". Ben yıkadım ama kadınlar gördü, "bu Hıdır Aykır değil" dediler. Ama öbür taraftan gidip Hıdır Aykır'ı alan, onu tanıyan gençler ona da dediler ki "yok bu Kazım Çelik değil" dediler. "Hıdır Aykır" dediler.

Şimdi ben böyle bir şüphede kaldım. Elazığ'daki mi Kazım Çelik yoksa Ovacık'taki mi? Kafam karışıyor.

Orhan Bakır (Ohannes Bakırcıyan)

Ermeni milliyetine mensup olan Orhan Bakır, 13 Mayıs 1980'de Elazığ Karakoçan'da polisle girdiği çatışmada şehit düştü. Onu yoldaşlarının anlatımından birkaç örnekle anlatacak olursak; "Uzun yorucu bir yolculuk sonrası, güvenliği alınmış bir ortamda dahi, rahat bir uyku değil giysileriyle, sert bir zeminde, kıpırtısız ama dalgın olmayan birkaç saatlik uykudaki Orhan'ın başında nöbet tutanlar; ondan disiplini, kendini gerilla gibi yetiştirmenin çabasını öğreneceklerdir.

"Tutukluken tüm hapisanenin hatta hapisane yönetiminin saygısını kazanmış, sorunların çözümünde bilgi olmuştur. Yoldaşları tarafından kaçırılışı sırasında, ellerinin zincirle kelepçelenmiş olmasına karşın, jandarmalardan birisinin silahını kaparak etkisiz hale getirmesiyle en zor andaki eylemci duyarlılığını, ısrarcılığını göstermiştir.

"Daha önce tanıştığı bir yoldaşını kendisiyle görüşmeye getiren yerel elemanların, tanıştıklarını anlamaları için yüzünü kamufle ederek, hem gelen yoldaşının tanıdığını belli etmesini engellemiş, hem de bir illegallite dersi vermiştir.

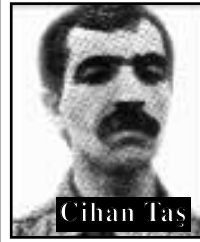
"Görevli olarak gittiği T. Kürdistanı bölgesinde ilk olarak gerilla savaşı için hazırlık çalışmalarına başlamış, bölgenin gerilla savaşı için uygun arazi koşullarının araştırılmasına girişmiş ve bölgede gerilla ruhunun yaratılmasında etkin bir rol oynamıştır.

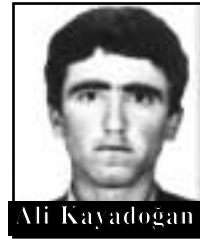
Diyarbakır zindanında Dörtlerin tutuşturduğu özgürlük ateşi

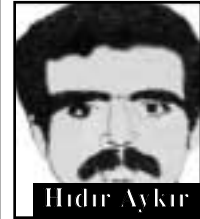
12 Eylül'le birlikte zulmün daha da katmerlendiği Diyarbakır Zindanında 4 PKK tutsağı, Ferhat Kutay, Necmi Öner, Mahmut Zengin, ve Eşref Anyık, 1982 yılında 17 Mayıs'ı 18 Mayıs'a bağlayan gece uygulanan zulme yanıt olarak bedenlerini tutuşturdular. Ateşler içinde ölümsüzleştikleri sırada "su döken haindir" diyen dörtler, Diyarbakır Zindanının direniş geleneğinin kendi cephelerinden sürdürücüsü olarak tarihteki yerlerini aldılar

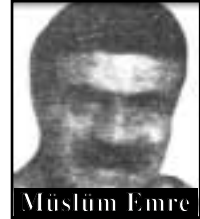
Cihan Taş

Ali Kayadoğan

Hıdır Aykır

Müslüm Emre

PALU ÇATIŞMASI

20 Mayıs 1987 tarihinde Elazığ Palu'da bir ihbar sonucunda Proletarya Partisi Genel Sekreteri Kazım Çelik ile birlikte Hıdır Aykır, Müslüm Emre, Cihan Taş, ve Ali Kayadoğan şehit düştüler.

Peru'da Halk Savaşı'nın yıldönümü

Marksizm Leninizm Ma-
oizmi ülkesinin somut koşu-
larına uygulayan Peru
Komünist Partisi, Peru'yu ya-
rı-feodal yarı-sömürge bir top-
lum olarak değerlendiriyor ve
Peru devriminin demokratik
bir devrim olması gerektiğini
savunuyordu. Demokratik
devrimin hedefleri olan üç da-
ğı (emperyalizm, bürokrat ka-
pitalizm ve feodalizm) devir-
mek için halk savaşı yürütül-
mesi gerekiyordu. Başkan

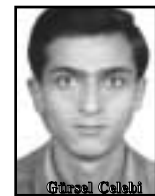
Gonzalo'nun dediği gibi; "Bu
halk savaşı üç dağı yerle bir
etmemizi ve görüşümüze pek
uzak olmayan bir gelecekte
ülkemizin bütününde iktidarı
ele geçirmemizi sağlayacaktır.
Bu demokratik devrimi derhal
bir sosyalist devrim takip et-
melidir. Başkan Mao, bize de-
mokratik devrimin bütün ül-
kede iktidarın ele geçirildiği
ve halk cumhuriyetinin kurul-
duğu gün sona erdiğini söyler.
Aynı gün ve saatte sosyalist

devrim başlar."

17 Mayıs 1980'de Ayacu-
ca'nın orta bölümünde yer
alan Chuschi kasabasına bas-
kın düzenleyen PKP gerillala-
rı "alışılmış eski oylar sadece
eski düzenin sürmesine hiz-
met ediyor. Oysa yeni bir güç
Peru'yu daha iyi bir toplum
haline getirerek halkın refahı-
na hizmet edecek" sözleriyle
seçim sandıklarını ateşe verdi-
ler. Bu Peru'da silahlı müca-
delenin ilk kıvılcımı oldu.

HASANPAŞA KATLIAMI

Kamuoyuna anti terör yasası olarak lanse edilen özünde devlet terörünün yasallaşması ola-
rak yürürlüğe giren yasanın yürürlüğe girmesinin ardından gelen katliamlardan biri de Hasan-
paşa Katliamıydı. 19 Mayıs 1991 tarihinde Kadıköy Hasanpaşa'da gece 23:00 sıralarında İs-
mail Oral ve Hatice Dilek Hatice Dilek'in oğlunun gözleri önünde katledildiler.

Gürsel Çelebi

Gülseren Ağgöl

Sekerman Şehitleri

12 Mayıs 1992 tari-
hinde Dersim'de işbirlik-
çi Muhtar Kemal'in Halk
Ordusu gerillaları tarafından cezalandırılmasının ardından
süren operasyonlarda devlet güçleriyle girdikleri çatışmada
gerillalardan Gürsel Çelebi ve Gülseren Ağgöl şehit dü-
ştü.

Mehmet Yaşar

1989 yılında gerillaya katılan Mehmet
Yaşar, 14 Mayıs 1992'de Dersim Nazımiye
Çakaran Deresi'nde çıkan çatışmada şehit
düştü.

Hasan Tanrıverdi

ATİF-Türkiyeli İşçiler Derneği'nde
Yönetim Kurulu Üyeliği yapan Hasan
Tanrıverdi geçirdiği ani beyin kanaması
sonucu hayatını kaybetti.

Eyüp Güllen (Sidar)

1993 yazında gerillaya katılan Eyüp
Güllen 11 Mayıs 1994'te Dersim Maz-
girt'te Dinar Köprüsü'nde bir kaza kurşunu
sonucu şehit düştü.

Kadının kıtalararası köleliliği sürüyor

“İnsanlığın en ilk gelişme aşamasında iki farklı kabile örgütlenmesinde, kadının konumunun, farklı iktisadi temel biçimlere uygun olarak farklı olduğunu gördük. Kadın, iktisadi sistemin esas üreticisi olduğu yerde, saygı gördü ve büyük haklara sahip oldu. Ancak **emeği iktisadi sistem için ikincil bir öneme sahip olduğunda, zamanla bağımlı ve haktan yoksun bir konuma düştü, erkeğin hizmetçisi, hatta kölesi haline geldi.**”

“İlkçağın birçok vahşi kabilelerinde kadın öylesine erkeğin malı olarak görülüyordu ki, ölümünde bile onu izlemek zorundaydı. Bu geleneğe, hem eski Rusya’da hem de Hindistan’da rastlanır: Kadınlar kocalarının mezarı üstünde bir odun yığınının üzerine çıkmak zorundaydılar ve orada yakılıyorlardı. **Bu barbarca görenek, Amerikan yerlileri, Norveç’in ilk yerlileri ve pagan Rusya’nın Slav göçebelere arasında uzun zaman hüküm sürdü.** Bu, özellikle hayvancılık için uygun olan Güney’in bozkır bölgelerinde geçerliydi. Bir dizi Asya ve Afrikalı halklarda tıpkı koyunlar, yün ya da meyveler gibi, kadınlar için de sabit fiyatlar vardır. Bu kadınların nasıl bir yaşam sürdüklerini düşünmek zor olmasa gerek.

Bir erkek zenginse, kendine birçok kadın satın alabilir. Bunlar ona bedava işgücü ve cinsel eğlencelerinde değişiklik sağlar. Doğu’da yoksul bir erkek bir kadınla yetinmek zorundayken egemen sınıflar, kendi aralarında, satın aldıkları cariyelerin sayısıyla yarışıyorlar.” (A. Kollantai-Toplumsal Gelişimde Kadının Konumu)

A. Kollantai’nin ilkel toplumun son döneminin kadın sorununu yorumlarken dile getirdikleri bugün yaşananlara açık bir paralellik gösterirken kadın sorununun bugün emperyalizmin gelişmesiyle daha da boyutlandığını yaşayarak görüyoruz. Kapitalizmin gelişmesiyle kölelik zincirleri daha da perçinlenen kadınlar dünyanın hemen her yerinde itilip-kalkmaya, horlanmaya maruz kalmakta.

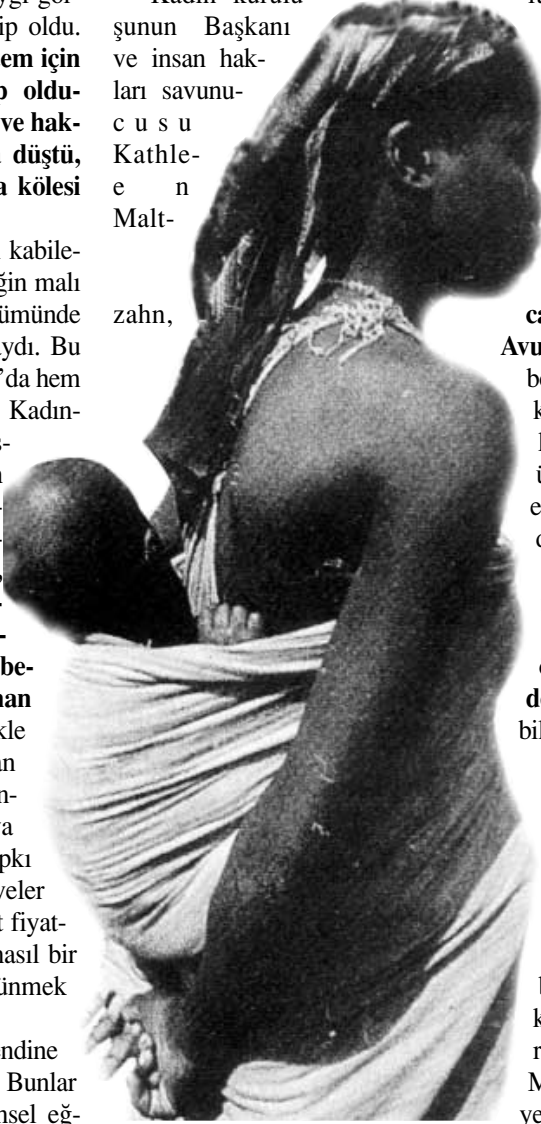
Kapitalist-emperyalist ülkelerde reklam materyali cinsel obje olan, sömürge yarı-sömürge ülkelerde ucuz işgücü olan, töre cinayetlerine kurban giden, mülteciliğe sürüklenen kadınların ortak sorunuysa fuhuş.

Tüm bu yaşananlara örnek aramak için uzaklara gitmeye hiç gerek yoktur. Geçtiğimiz günlerde “**Seks Endüstrisi’ndeki Kadın-**

lara Uygulanan Şiddete Karşı” (PR) adlı kuruluşun Başkanı Kathleen Maltzahn, kadınların yeraltı organizasyonları tarafından satıldığını belgeleyen açıklamalar yaptı.

Kadın kuruluşunun Başkanı ve insan hakları savunucusu Kathleen Malt-

zahn,

Avustralya genelindeki **genelevlerde köle olarak çalıştırılan kadınların sayısının bin kadar olduğunu** tespit edildiğini söyledi. Başta Tayland olmak üzere Burma, Çin, Kore, Japonya, Filipinler ve diğer Asya ülkelerinden toplanan kızların Tayland’da toplanarak sahte evraklar düzenleyerek satışa sunan şebekelerin köle(!) kızları günde 15 saat ücretsiz veya az bir ücretle çalıştırıldığını belirten Maltzahn, köle(!) tüccarının köleyi tümünden satın alacak maddi güçten yoksunsa, başka birisiyle yarı yarıya ortak olarak satın alabileceğini de belirtti.

Şebekeler yaptıkları 12 aylık kontratla güzel beyaz tenli Çinli köleleri(!) 80 bin dolara, esmer tenli Taylandlıları ise 50 bin dolara piyasada müşteriye sunuyor.

PR Başkanı Kathleen Maltzahn, seks ticareti kurbanları olan kadınların gözaltına alınarak sınır dışı edilmelerinin insan hakları ihlali olduğunu belirterek bu kadınların sınır dışı edilmemelerini ve onlara sahip çıkılması gerektiğini vurguladı.

Sınırdışı edilen kadınların ya

cinayette ya intiharda öldüklerini belirten Maltzahn, birkaç ay öncesinde yaşanan örneklerin konunun aciliyetini açıklayacak nitelikte olduğunu belirtti.

Avustralya’da seks kölesi olarak çalıştırılan Asyalı kızlardan 20 yaşında olanı **26 Eylül 2002** gecesi Villawood sığınmacı merkezinde daha önceden yakalandığı hastalıklardan kaynaklı sürekli kusma sonucu ölü olarak bulunmuştur.

Yine, **1986 yılında daha 12 yaşında iken, seks ticaretinde kullanılmak üzere Avustralya’ya getirilen** ve 20 yıl boyunca genelevde çalıştırılan kadın köle(!), bir baskında yakalanmış, sınırdışı edilmek üzere konulduğu sığınmacı evinde **13 Ocak 2003** tarihinde intihar etmiştir.

Yakın çevremize baktığımızda kadının maruz kaldığı saldırıların en pervasızlarının özellikle **müslüman ülkelerde** yaşandığını rahatlıkla görüyoruz.

Nijerya’da, Pakistan’da, Hindistan’da, Suudi Arabistan’da yaşayan kadınların dramları burjuva gazetelerin manşetlerine dahi yansımıştı. Ülkemizde de tecavülden fuhuşa, intihardan sürgüne birçok saldırıya maruz kalan kadınlar diğer dünya kadınlarıyla aynı sonu paylaşıyor. Mültecilik için yolu Türkiye’den geçen kadınların yaşadıklarıysa anlattıklarımız kapsamında olan ayrı bir konu. Türkiye, Doğu, Kuzey ve Güney’den gelenlere kapılarını kapatmasına rağmen yoğun bir şekilde mülteci sorunu yaşıyor. Oldukça stratejik bir bölgede bulunan Türkiye gerek geçiş bölgesi olmasından gerekse de emperyalistlerin pençe atmaya çalıştığı bölgelere sınır masından kaynaklı yıllardır mülteci akımına uğruyor. Mültecilerin dram haberlerinin artık sıradanlaştığı ayrı bir sorunken mülteci kadınların yaşadıkları da içler acısı.

Batı’ya geçmek isteyen binlerce kişi için “transit yol” olarak Türkiye’yi kullanırken baskı ve zulümden kurtulma yolunda onca işkenceye de maruz kalıyor.

İstanbul Barosu Mülteci ve Sığınmacı Hakları Komisyonu Üyesi Av. **Ayşe Akkaya** 18 Nisan 2003’te yaptığı açıklamada; mültecilerin yüzde yetmişini kadın ve çocukların oluşturduğunu belirtiyor. Mültecilerin hukuki statüsüne ilişkin BM sözleşmesi çıktığında mültecilik gerekçesi sayılmayan, **cinsiyet kaynaklı zulüm ve baskılar artık mültecilik nedeni sa-**

ylabiliyor. Savaş ve yoksulluğun en çok kadınları ve çocukları etkilediği ortamda aynı oranda kadın ve çocuk mülteci sayısı da artıyor. Mültecilik adına yola çıkan kadınların yaşadıklarını; “Ülkeden kaçarken ülke görevlilerinin cinsel tacizine, şiddetine maruz kalma oranları çok fazla. Sığınmak istedikleri ülke sınırına giderken yine istismar ediliyorlar. Geldikleri ülkede de aynı sorunlar devam ediyor. Çok korunmasızlar” şeklinde anlatan Akkaya **en çok Doğu’dan Türkiye’ye gelenlerin bu sorunları yaşadığını, beklerlerken parasız kaldıklarını ve sonrasında fuhuş batağına sürüklendiklerini** belirtti.

Milyonlarca kadının ömründe zorunlu döngülercesine yaşanan tecavüz, fuhuş, taşlanarak öldürülme, intihar, dayak, sürgün hiç de kader değildir. Yüzyıllardır süregelen kadın sorunu gibi kadının özgürlüğü hiç de yeni bir konu değildir. Cinsiyete bağlı rol ayrımının, tarihsel gelişim içinde özellikle kapitalizmin gelişmesiyle kadına yakıştırdığı ikincil konum, insanlığın bir türlü gideremediği kamburlardan biridir. Ve bu kambur tüm dünyada ulusal-cinsel-sınıfsal sömürüye maruz kalan kadınların sınıfsal kurtuluş mücadelesi çerçevesinde örgütlenip, savdığı oranda yok olacaktır.

Kürt kadınına dayaklı doğum

Ulusal kimliğinden kaynaklı aşağılanmaya, hor görülmeye dahası işkenceye, sürgüne maruz kalan Kürt halkının, Kürt kadınının acıları bitmiyor.

Urfa Doğum Hastanesi’nde yaşanan son olay ise devletin resmi ideolojisinin bir yansıması olarak Kürt gerçekliğini gözler önüne seriyor.

Şanlı Urfa’nın Bozova ilçesinde oturan **Rahime Polat** 14 Nisan 2003 sabahı doğum yapmak üzere Şanlı Urfa Doğum Hastanesi’ne kaldırıldı. Türkçe konuşmayı çok fazla bilmeyen Rahime Polat doğum esnasında **Doktor İhsan Aykut**’un kendisini dövdüğünü ve hakaret ettiğini belirtti. Dr. İhsan Aykut’un kendisine “**Siz Kürtler bir doğum yapmasını bile beceremiyorsunuz**” dediğini belirten Polat, Şanlı Urfa Cumhuriyet Savcılığı’na suç duyurusunda bulundu. Polat’ın refakatçisi olan **Güzel Polat**, kendisinin odaya girdiğinde Rahime Polat’ın gözünün şiş olduğunu ve ağzında kan olduğunu belirtti. Suçlamaları reddeden Dr. Aykut ise konuya ilişkin şu açıklamayı yaptı. “Burada en önemli sorun dil sorunudur. Rahatlıkla konuşamadığımız için hasta söylenenleri anlamıyor. O tepkiler sırasında elim çarpmış olabilir(...) Herhangi bir hakaret söz konusu değildir.”

Kürt kadınının kadın kimliğinin yanısıra ulusal kimliğine yapılan bu saldırı yaşanan binlerce olaydan sadece birisidir. Devletin resmi ideolojisinin pratik yansıması olan bu gibi olaylar ancak Kürt halkı özgürleştiği oranda son bulacaktır.

AIHM’deki coplu tecavüz davası polis tehdidinde

Kürt ulusal hareketinin önüne geçmek üzere bölge halkına çektiğimiz işkence bırakmayan TC “AB yolunda demokratikleşeceğiz” neraları atarken öte yandan aynı işkencelerine devam ediyor. PKK/KADEK barış beklentisini hala dillendirirken bölgede gözaltında kayıplar, korucu despotluğu, gözaltı ve baskınlar sürüyor.

Adana Emniyet Müdürlüğü’ne bağlı polislerce **1996 yılında coplu tecavüze uğradığını** belirterek Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AIHM)’ne başvuru yapan **Kaze Özlü (55)**, başvurusunu geri çekmesi için polisler tarafından baskı gördüğünü, başına silah dayanarak tehdit edildiğini açıkladı.

Maruz kaldığı coplu tecavüz olayından 7 yıl sonra polisin tehditlerine uğrayan Özlü’nün evi **23 Nisan 2003** tarihinde polisler tarafından basıldı. Başvurusunu geri çekmeyeceğini belirten Özlü, son olarak ekmeğe aldığı sırada polislerin yine kafasına silah dayadığını ve kendisini ölümle tehdit ettiğini belirtti.

Polislerin baskınlarından kaynaklı komşularının da tedirginlik yaşadığını, **kendisini TİHV’e götüren komşusunun da tehdit edildiğini** belirten Özlü, **29 Nisan 2003** tarihinde de Adana Cumhuriyet Başsavcılığı’na suç duyurusunda bulundu.

Öykü Günleri'nin Onur Ödülü Yazar Erdal Öz'e verildi

7. Ankara Öykü Günleri Ödülleri, Çankaya Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde düzenlenen bir etkinlikte sahiplerini buldu. Etkinlikte bir konuşma yapan Edebiyatçılar Derneği Genel Başkanı **Özcan Karabulut**, Türkiye'de öykücülüğün nicel ve nitel anlamda gelişmekte olduğunu söyledi. Edebiyatçılar Derneği'nin öncülüğünü yaptığı ve Uluslararası kapsamda da kutlanmasını istediği öykü günlerinin ilk önemli ayağının 14 Şubat'ta gerçekleştirildiğini belirten Karabulut, bu etkinlikte birçok yerde farklı farklı dillerden öyküler okunduğunu söyledi. Karabulut bu etkin-

liğin başka kentler, başka ülkeler için bir model oluşturduğunu ifade etti. Karabulut konuşmasına, Sait Faik Abasıyanık'ın, **"Bir insanı sevmekle başlar her şey ve paylaştıkça güzelleşir"** sözleriyle son verdi.

Karabulut'un ardından bu yıl ilk kez öykü günlerine katılan, Uluslararası PEN Uluslararası Sekreteri **Terry Carlbom** bir konuşma yaptı. Carlbom, edebiyatın geliştirilmesi için ifade özgürlüğünün sağlanması gerektiğini vurguladı. **Uluslararası PEN Örgütü'nün diğer yazar örgütleriyle rekabet halinde olmadığını** kaydeden Carlbom, Uluslararası PEN'in

yazma ve ifade özgürlüğünün tehdit altında olması durumunda iletişim ve dayanışmayı amaçladığını kaydetti. UNESCO ile örtüşen idealleri olduğuna dikkat çeken Carlbom, **"Barış, insanın zihninde başlamalı ve yeryüzündeki aydınlar bunu ürettikleri eserlerle, topluma taşımaları"** diye konuştu. Carlbom, amaçlarından birinin de yazarların deneyimlerini başkalarıyla paylaşabileceği uluslararası düzeyde platformlar oluşturmak olduğunu ifade etti.

Carlbom ayrıca Uluslararası PEN örgütünün, her aydının istediği seçenek doğrultu-

sunda kendisini ifade etme hakkına sahip olması gerektiğini savunduğunu belirtti.

Etkinlikte ayrıca Çankaya Belediye Başkanı **Haydar Yılmaz**, Dil Derneği Başkanı **Sevgi Özel**, Türk PEN Yazarlar Derneği Başkanı **Üstün Akmen** ve Türkiye Yazarlar Sendikası Başkanı **Nasif Öztürk** birer konuşma yaptı. DEM müzik grubunun da bir dinleti sunduğu etkinlikte bu yılın **"Onur Ödülü"** Öykü Yazarı **Erdal Öz**'e verilirken, Terry Carlbom ve Feridun Andaç da **"Onur Konuşu"** ödülünü aldı. Etkinlik ödülünün dağıtılmasının ardından son buldu.

Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale en çok satanlar listesinde

Adana Kitap-San Kitapevi'nde bulunan yayınevimizin kitaplarına olan ilgi yoğunlaşıyor. Özellikle son olarak çıkartılan **"Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale İbrahim Kaypakkaya"** isimli kitap geçtiğimiz haftalarda yapılan anketlerde en çok satan kitaplar arasında girdi. Yazarları dahil

olmak üzere yayınevimize ve matbaaya kadar hakkında davalar açılan kitap **1 hafta içinde en çok satılan kitap-**

lar listesinde ikinci sırada yer aldı.

Sabahattin Ali cinayeti 55 yıl sonra TBMM'de

2 Nisan 1948 yılında katledilen şair-yazar **Sabahattin Ali**'nin ölümü üzerindeki sır perdeleri hala korunmakta.

Halkımızın yaşam gerçekliğini, acılarını, sevinçlerini eserlerine taşıma cesaretiyle egemenlerin hedefi olan Sabahattin Ali yıllarca hapisanelerde kalmış ve bir dizi olanaksızlıklar nedeniyle sıkıntılı bir yaşam sürmüştür.

Üzerinden 55 yıl geçen Sabahattin Ali cinayeti CHP Denizli Milletvekili **Mustafa Gazalçı** tarafından TBMM'ye taşındı. R. Tayyip Erdoğan'dan cinayete ilişkin devlet arşivlerindeki belgeleri açıklamasını isteyen Gazalçı, aradan geçen 55 yıla karşın bu cinayetin açıklanabileceğini belirtti. Ülkemiz topraklarında devletin karanlık cinayetlerine kurban giden sanatçı-yazar-aydınlardan olan Sabahattin Ali'yi katledenlerin kendilerini yargılayacağı elbette beklenemez ancak konuyu gündeme taşımak, kamuoyuna maletmek bir

olumluluktur.

Akıntıya Karşı Yazılar kitabına dava açıldı

Doç. Dr. **Fikret Başkaya**'nın yazdığı ve Ocak ayında yayınlanan **"Akıntıya Karşı Yazılar"** adlı kitabı; "Cumhuriyeti ve devletin askeri kuvvetlerini alenen tahkir ve tezyif ettikleri" gerekçesiyle 3 kişi hakkında dava açılmasına neden oldu. Söz konusu kitapta **"Sivas katliamı, bugüne kadar olduğu gibi düpedüz devletçe örgütlenmiş bir katliamdır"**, **"... asıl söz konusu olan işkence cumhuriyetidir"**, **"Türkiye'de işkence sadece askeri rejimlere özgü bir şey değildir. Bizatihi devlet işkenceci bir devlettir"** ifadelerine yer verilerek devlete hakaret edildiği iddiasıyla kitabın yazarı Başkaya'ya, kitabı yayına hazırlayan **Özden Bayram**'a ve kitabın çıkarıldığı **Maki Basın Yayın Şirketi**'nin sorumlusu olan **İsmet Erdoğan**'a TCY'nin 159/1 maddesi uyarınca 1-3 yıl arası hapis istemiyle Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından dava açıldı. Sanıklar, amaçlarının devlete hakaret etmek olmadığını söylediler. (Ankara)

Bursa'da film günleri

Yerli film gösterimi sıkıntısını aşmak amacıyla düzenlenen '4. Bursa Sinema Şenliği', Türkiye sinemasının seçkin örneklerinin gösterilmesiyle devam ediyor.

Bursa Büyükşehir Belediyesi Kültür Sanat ve Turizm Vakfı'nın Çağdaş Sinema Oyuncuları Derneği (ÇASOD) işbirliğiyle düzenlediği '4. Bursa Sinema Şenliği' 5 Mayıs'a kadar ünlü sinemacıları seyirciler ile buluşturdu. Bursa Büyükşehir Belediyesi Sanat Danışmanı **Ekrem Demiröz**, şenlik ve hedefleri hakkında DİHA'ya bilgi vererek, "Birinci hedefimiz des-

teklenmeye değer gördüğümüz kendi sinemamızı desteklemek ve özellikle Amerikan Sineması'nın egemenliğine karşı gelmek" dedi. Genel hedeflerinin Balkan Sinema Şenliği düzenlemek olduğunu belirten Demiröz, bu hedeflerinin bu yıl Irak saldırganlığı dolayısıyla ertelendiğini söyledi.

Festivale seyircilerin yoğun bir ilgisi olduğunu ve bu cesaretle devam ettiklerini vurgulayan Demiröz; "Seyircinin ilgisinden sonra başarılı yorumunu yapabiliyorum. Çok ciddi bir kapasite bu. Geçen yılki oranlarla şimdiki sayımız bile geçmiş

durumda. Bundan sonraki geçmiş şenlikleri geçecek. Seyirci çok ilgili çünkü. Balkan Sinema Şenliği düzenlendiği takdirde bu seyirci hakettiğini düşünüyorum."

Bursa'da sanatsal etkinliklerin yaygın olduğunu ifade eden Demiröz, şunları aktardı:

"Bursa çok göç alan bir kent. Anadolu'dan birçok insan Bursa'ya göç ederken kendi kültürünü de beraberinde getiriyor. İstekler de farklılık gösteriyor; kimi tiyatro istiyor, kimi sinema. Bursa'da ayrıca çok kalabalık öğrenci var ve aynı zamanda sanayi kenti Bursa. Bu potansiyeli açığa çıkarmaya çalışıyoruz. Hiç sinema olmasa Bursa'da sinema seyircisinden bahsedebilir miydik? Bir anlamı olmazdı. Türk sineması ile başladık. 'Destek-

lenmeye değmiyor' denilerek eleştirildi ama 'biz bir destekleyelim' dedik ve yola çıktık. Umut etmekle iyi yaptık. Bu kadar ilgi gören başka festival görmedim."

Demiröz, son olarak hedeflerini anlatarak, "Festivalin çerçevesini genişletip 10 Balkan ülkesinin katılacağı sinema şenliğine dönüşmesini istiyoruz. Balkan Filmleri buluşmasına dönüşüreceğiz. Çekilen Türk filmi sayısı arttığı takdirde film günlerinin sayısını artıracamız" dedi.

Tayyare Kültür Merkezi Sinema Salonu'nda 3 Mayıs'ta Nuri Bilge Ceylan'ın Uzak isimli filmi; 4 Mayıs'ta Aydın Sayman ve Ümit Cin Güven'in Sır Çocukları adlı filmi gösterilirken son gün ise Mazlum Çimen'in konseri yapıldı. (Bursa)

Barbara Halk Sahnesi

Tohum Kültür Merkezi bünyesinde çalışmalarını sürdüren Barbara Halk Sahnesi (BHS), *Tohum, Barbara, Bir Cemilsin Bir İshak'sın, Yumurtlamalısın, Gülay'ın Geleceği, Ben Alttı Kaldım Abi* adlı oyunları sergiledi. F tipi hapishaneleri, tecriti, izolasyonu ve bunun insanlar üzerindeki etkilerini anlatan Dario Fo'nun yazmış olduğu *Ben Ulrike Bağırıyorum* isimli oyunla birçok yerde sahne aldı. Bolu beyine ve onun halk üzerindeki zulmüne bayrak açan *Köroğlu Döğüş Destanı* oyunuyla rüştünü ispatladı. Destansı ve bir o kadar da zor olan bu oyun, izleyenler üzerinde uzun süre etki bıraktı. *Haşmet Zeybek*'in yazıp yönettiği *Köroğlu* oyunundan sonra yine *Haşmet Zeybek*'in *Karşılaştırmalı Mitoloji Meddahlık Sınavı* ve *Savaş Mitosu* adlı oyunlarının son provalarını yaparak kısa sürede seyirciyle buluşmanın heyecanını şimdiden yaşıyorlar.

Ali Yıldırım

Tiyatro yaşanmış olan eylemlerin yansıtılmasıdır. Fakat her eylem bir sonuçtur. Ve her sonuç birşeylerin başlangıcıdır. Biz yaşanmış birşeyleri verirken sahnede aslında yeni birşeyin başlangıcını da veriyoruz. Geçmiş olmayanın geleceği de olmaz. Geçmişini bilmeyenler, geleceğini de bilemezler.

Barbara Halk Sahnesi oyuncularından son oyunları *Savaş Mitosu* hakkında görüş aldık. Oyuncular ayrıca diğer çalışmalarını hakkında da bilgi verdi.

Ali Yıldırım

Bu oynanmış olduğumuz *Savaş Mitosu* adlı oyunun yönlendiricisi durumundayım. Tohum Kültür Merkezi'nde çalışıyoruz. Söz konusu oyun *Haşmet Zeybek*'in yazmış olduğu bir oyun. Bu oyunu daha önce başka yerlerde de çıkardık ve oynadık. Daha sonra Tohum Kültür Merkezi'nde *Meddahlık Sınavı* diye bir oyunla çalışmalara başladık. *Savaş Mitosu* oyununun hazırlanış nedeni bizim toplumumuzun hafızasının çok zayıf olması. Geçmişte ya-

şanan olayları çok çabuk unutabiliyoruz. Zaten tiyatro yaşanmış olan eylemlerin yansıtılmasıdır. Fakat her eylem bir sonuçtur. Ve her sonuç birşeylerin başlangıcıdır. Biz yaşanmış birşeyleri verirken sahnede aslında yeni birşeyin başlangıcını da veriyoruz. Geçmiş olmayanın geleceği de olmaz. Geçmişini bilmeyenler, geleceğini de bilemezler. Geçmişteki olayları bugüne uyarlayarak, tarihsel süreci içerisinde ele alıp gösteriyoruz. *Savaş Mitosu*'nun sahneye konuluş biçimi böyle. Bundan başka çalışmalarımız içerisinde *Dadaloğlu* var. Aslında *Dadaloğlu* adlı oyun da *Savaş Mitosu* gibi bir oyun. Geçmiş anlatıp bugüne taşıyor yani. Bugün biz *Savaş Mitosu* adlı oyunda 1950'li yılları anlatıyoruz. O yıllarda Amerika ile ilişkiler, Amerika'nın ekonomik yardımları, sonra Amerikan emperyalizmine bağlılık, bugünkü yönetimlerin birebir Amerika ile bağları vb. konuları açıklayabilmek için nasıl 1950'yi anlatmak zorundayız, toplumların yapıtaşlarının nasıl bozulduğunu anlatmak için de 1980'li yıllara gitmemiz gerektiğini hissediyoruz. O dönemde Kuzey Amerika'daki, Kuzey-Güney Savaşı, Tekstil alanında gelişmeler, pamuk üretimine uygulanan kotaları anlatmak istedik. Pamuk alanındaki üretimin yoğun olduğu Çukurova'ya insanlar zorla göç ettiriliyor İngiltere tarafından. Ve oralarda hastalıktan insanlar ölmeye başlıyor. Ve o dönemde *Dadaloğlu* da diyor ki "Ferman padişahınsa dağlar bizindir". O dönemi kavrayamadan Cumhuriyet'in gerçekliğini ve Osmanlı'yı kavrayamayız.

Bu oyunu hazırlarken bunlar bizim düşüncelerimizdi. Biz düşüncelerimizi tiyatro yoluyla bütün insanlara duyurmayı istiyoruz.

Ne kadar çok kitleye ulaşırsak bizim burada yapmış

olduğumuz tiyatronun güç bulacağını düşünüyoruz. Biz bunları yaparken bildiğimizi insanlara öğretelim, bilmediğimizi öğrenelim diye düşünüyoruz.

Bugün sanatın merkezlere çekilmiş yerlerde yapıldığı koşullarda Tohum Kültür Merkezi'nin burada emekçi bir semtte yapmış olduğu sanat ve kültür eylemleri çok önemlidir. Tiyatro yapmak isteyen insanlar bugün Taksim'e, Beyoğlu'na ve önemli merkezlere gidip kendisini göstermek istiyor. Ama buralarda parası olmayanlar bunu yapamıyor. Biz bunun karşısında buralarda çalışıyoruz. Bunun dışında Çocuk Tiyatro Grubumuz var, yine Tohum Kültür Merkezi'nde çalışma yapan. Onlarla birlikte daha çok anlayacakları ve çocukların sorunlarını, aile yapılarını, toplumsal tarzda çocukların yaşadığı sorunları ele alıyoruz. Aziz Nesin'in kitaplarından yararlanıyoruz. Bunun dışında okullarda çocuklara tiyatro dersleri vermekteyim. Çocukların da bu toplumdaki yerini kendilerinin anlatmasını istediğimiz için çalışıyoruz.

Ender Gülçiçek

Kapalıçarşı'da çalışıyorum. 3 senedir Tohum Kültür Merkezi bünyesinde Barbara Halk Sahnesi'nde tiyatro çalışmalarına katılıyorum. Şu an iki tane oyunumuz var. Bunlardan biri *Savaş Mitosu*. Niçin *Savaş Mitosu*? Çünkü ABD emperyalist saldırganlığını en son Irak saldırısı özgülünde "özgürleştirme" adı altında gerçekleştirdi. Bunu teşhir etmek burjuva tiyatrolardan önce bizim görevimizdir. Zaten *Savaş Mitosu* adlı oyunumuz da 1948'den günümüze kadar yaşanan savaş ve IMF politikalarının halkımız üzerindeki etkilerini gözler önüne seriyor. Çünkü biz hafızasını yitirmiş bir toplumuz. Olayları ancak görünce hatırlıyoruz,

görmezsek unutuyoruz. Oyunun güncel bölümüne değinmiyoruz. Burayı seyircilerimize bırakıyoruz. ABD yoz kültürünün içimize kadar girmiş olduğu şu süreçte biz kendi kültürümüz; yani Batı kültüründen önce Mezopotamya diyoruz. Çünkü Batı kültürünün temel özelliklerini Mezopotamya'dan aldığına inanıyorum. Diğer bir oyunumuz *Meddahlık Sınavı*, yazarı *Haşmet Zeybek*. *Meddahlık Sınavı* daha çok didaktik ve belgesel bir oyundur. Bu oyunda daha çok kendi kültürümüz destanlar ve masalları anlatıyoruz. Bütün bunları bir sandalye, bir sopa ve mendille anlatıyoruz. Işığımız yok. Dekorumuz bu kadar. Bunları biraz da burjuva tiyatrosuna bir tavır olarak görüyorum. 20. yüzyıl tiyatrosunun artık emekçi oyuncu tiyatrosu olduğunu düşünüyorum. Sanatın sadece halk için yapılması gerekir. Sanatçının topluma olan toplumsal sorumluluğunu yerine getirmesi gerektiğine inanıyorum. Oyunlarımızı sadece tiyatro sahnelerinde değil, miting alanlarında, kitlelerle buluştuğumuz pikniklerde oynuyoruz. Buralarda daha çok epik öğeleri kullanıyoruz. Yani seyirciye açık biçim olarak. Son olarak da diyorum ki halkım bu çığığa kulak ver, kendini kurtar, geleceğini kur.

Ender Gülçiçek

Oyunlarımızı sadece tiyatro sahnelerinde değil, miting alanlarında, kitlelerle buluştuğumuz pikniklerde oynuyoruz. Buralarda daha çok epik öğeleri kullanıyoruz. Yani seyirciye açık biçim olarak. Son olarak da diyorum ki halkım bu çığığa kulak ver, kendini kurtar, geleceğini kur.

Mustafa Demir

Bir saldırganlık rejimi yaşıyoruz ve saldırganlık sürecinde de dünyada bu kadar büyük bir tepkinin olduğunu görüyoruz. Bu tepkilerin içinin boşaltıldığını da görüyoruz. Burjuva medyasının halkın üzerinde büyük bir etkisi var. Savaş Mitosu Amerikan hayranı bir uşak, bunun yanında bir halk kültürünü sahiplenen bireyleri öne çıkaran bir oyun.

Mustafa Demir
Bir şirkette muhasebeci olarak çalışmaktayım. Ayrıca Tohum Kültür Merkezi bünyesinde çalışan Barbara Halk Sahnesi'nde gönüllü olarak çalışmaktayım. Burada bulunmamın amacı kişisel anlamda bir beklentiden kaynaklı değil. Biraz da topluma karşı sorumluluğumdan kaynaklı buradayım. Her bireyin birşeyler verebileceği, öğreteceği, öğrenebileceği bilinciyle buradayım. Oynadığımız iki oyunun ortak bir noktası var bana göre. Mevcut sistemi eleştirirken alternatif yapıyı da göstermek. Bir saldırganlık rejimi yaşıyoruz ve saldırganlık sürecinde de dünyada bu kadar büyük bir tepkinin olduğunu görüyoruz. Bu tepkilerin içinin boşaltıldığını da görüyoruz. Burjuva medyasının halkın üzerinde büyük bir etkisi var. Savaş Mitosu Amerikan hayranı bir uşak, bunun yanında bir halk kültürünü sahiplenen bireyleri öne çıkaran bir oyun. Ayrıca seyredenlere sıkıcı gelmesin diye oyunu mizahi yaptık.

Alev Haner
Ben 8.5 ay oluyor Barbara Halk Sahnesi'nde çalışmaya başlayalı. Bu süre içinde iki tane oyun hazırladık. Bu oyunları hazırlarken amacımız insanlara emperyalist saldırganlığı anlatmak oldu. Aslında halk biliyor emperyalizmi, faşizmi. Kavram olarak bilmesede biliyor ezenleri. Biz onlara birşeyleri verirken, yaşayarak veriyoruz. Savaş Mitosu Amerika'nın Irak'a saldırganlığını teşhiri noktasında gündeme oturdu. Olumlu tepkiler

aldık. İlk olarak Tohum Kültür Merkezi'nde oynadık. Sonra farklı yerlerde oynadık. Ve insanların tepkisi hoştu.

Ayhan Kaya
Üç yıldır Tohum Kültür Merkezi Barbara Halk Sahnesi'ndeyim. Bu süreç içinde Köroğlu Dövüş Destanı, Meddahlık Sınavı ve Savaş Mitosu isimli oyunları sahneledik.

Meddahlık Sınavı: Meddah, sopa, sandalye ve mendil gibi objeleriyle dramatik hikaye anlatıcısı geleneksel seyirlik oyunların belli başlı bir türü.

Bu oyunda mitolojik kültürler üzerinden günümüze kadar geldik. Mezopotamya'ya Sümer ve Anadolu coğrafyasına uzandık. Oyunun bütününe olduğu gibi burada da varolan resmi bakışı sorguluyoruz. Avrupalı merkezci anlayışın kültür sanatlarının çıkış noktası olarak Yunan mitolojisini öne çıkarıp ondan önce varolan, onu besleyen Mezopotamya, Mısır, Fenike, Anadolu kültürlerini es geçmesine eleştirel bakış sunuyoruz.

Geleneksel kültürü öne çıkarıyoruz. Emperyalizmin bize giydirmeye çalıştığı dejenere yoz kültüre eleştirel bakış sunuyoruz. Yani kültürlerin değişimi tabandan yayılmayınca diyalektik süreç istemeyince doku uyuşmazlığı yaşanıyor ve sonucunda dejenere yoz kültür çıkıyor ortaya.

Oyunumuzda didaktik öğeler yoğun olduğu için geleneksel tiyatrunun türlerinden güldürü nüveleri taşıyan Ortaoyunu ile harmanlamaya

çalıştık.

Mao Zedung'un "Kendi tarihini bilmeyen devrimi yapamaz" vecizesiyle ifade ettiği Pir Sultan Abdal, Dadaloğlu, Hallacı Mansur, Köroğlu, Şeyh Bedrettin gibi kendi tarihsel dönemlerinin devrimcilerini bilince çıkardık.

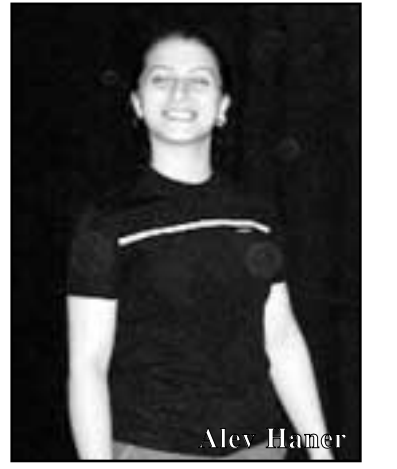
Köroğlu oyununda ezen ezilen ilişkisine daha yoğun olarak değindik ve şunu anlatmaya çalıştık. "Sınıflı toplumlarda her zaman Hızır Paşalar, Bolu Beyleri olacaktır." O günden günümüze değişen şeylerin biçimden ibaret olduğu o zamanki Osmanlı'nın kavramlarının baskılarının adı şimdi Maraş, Çorum, Sivas, Dersim, Ulucanlar... olduğunu oyununun alt metninde vermeye çalıştık.

Savaş Mitosu'nda ise ABD emperyalizminin Irak'a saldırısıyla yoğunlaşan savaş politikalarını biz de oyunumuzla teşhir etmeye çalıştık. TC'nin ABD hegemonyasına girdiği 1948'lerden başlayan süreçteki sömüren-sömürülen ilişkisini yansıtmaya çalıştık.

Tek partili dönemde CHP kliğinin tasfiye edilip yerine Amerikancı DP kliğinin Marshall yardımları, Kore Savaşı ve yapılan ikili anlaşmalarla nasıl Türkiye halklarının kanının emildiğini anlatmaya çalıştık.

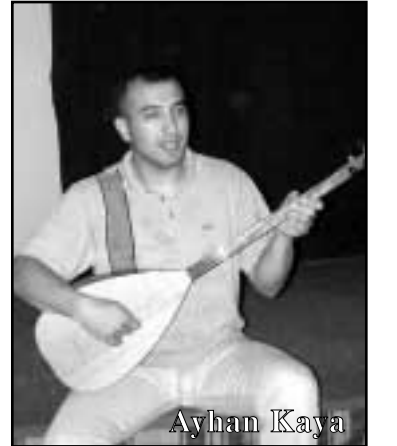
Emperyalizmin kültürel boyutunda ise sömürgeleşmeyi kanıksamış insanların dejenere yoz kültürü nasıl içselleştirdiğini anlatıp eleştirel bakış sunmaya çalıştık.

Güncele çok fazla değinmedik. Bilinçli tercihimizi bu. Sürecin başlangıcında yoğunlaştık.

Alev Haner

Bu oyunları hazırlarken amacımız insanlara emperyalist saldırganlığı anlatmak oldu. Aslında halk biliyor emperyalizmi, faşizmi. Kavram olarak bilmesede biliyor ezenleri. Biz onlara birşeyleri verirken, yaşayarak veriyoruz. Savaş Mitosu Amerika'nın Irak'a saldırganlığını teşhiri noktasında gündeme oturdu.

Ayhan Kaya

Geleneksel kültürü öne çıkarıyoruz. Emperyalizmin bize giydirmeye çalıştığı dejenere yoz kültüre eleştirel bakış sunuyoruz. Yani kültürlerin değişimi tabandan yayılmayınca diyalektik süreç istemeyince doku uyuşmazlığı yaşanıyor ve sonucunda dejenere yoz kültür çıkıyor ortaya.

Barbara Halk Sahnesi
6 Nisan'daki savaş karşıtı mitingde

İşçi-köylü'den

1 MAYIS 2003: BİR KEZ DAHA BIKMADAN USANMADAN, YORULMADAN DURMADAN KİTLE ÇALIŞMASINDA YOĞUNLAŞ, PARTİ İNŞASINDA DERİNLEŞ!

Uluslararası proletaryanın Birlik Mücadele ve Dayanışma günü olan bir 1 Mayıs'ı daha geride bıraktık. 2003 1 Mayıs'ı pek çok açıdan değerlendirilmeli ve gerekli dersler çıkarılmalıdır. Her şeyden önce 2003 1 Mayıs'ı başta İstanbul olmak üzere tüm Türkiye çapında yaygın ve kitlesel bir biçimde kutlandı. Türkiye'de 1 Mayıs kutlamalarının merkezi olan İstanbul'da, 1 Mayıs'ın işgününe denk gelmesine rağmen kitlesel bir biçimde kutlanması, işçi sınıfı ve emekçi halkın kendiliğinden gelme mücadelesinin belli bir ivme kazandığını, kendi içerisinde öfke ve hoşnutsuzluk birikiminin arttığını göstermektedir.

1 Mayıs'ın işgünü olmasına rağmen daha önceki 1 Mayıs'lara nazaran sendikacı işçilerin katılımında az da olsa artış olması; işçi sınıfının kendisine yönelik gerçekleştirilen sendikasılaştırma saldırısına, özelleştirme uygulamalarına ve hali hazırda bekletilen "kölelik yasasına" karşı duruşunun bir yansımasıydı.

Bu duruş önümüzdeki süreçte işçi sınıfının mücadelesinin ivmeleştiğini gösteriyor. **Ekonomik-sendikacı temelde kalma tehlikesi içinde barındıran bu ivmelen-**

me önümüzdeki sürecin nasıl bir seyir izleyeceğinin ipuçlarını vermektedir.

Bu anlamıyla işçi sınıfı içerisinde devrimci demokratik bir inisiyatifin geliştirilmesi/varolandan daha da ileriye taşınması yaşamsaldır. Sınıfın içerisinde yükselen bu karşı koyuş, ekonomist-reformist-sarı sendikacı anlayışların inisiyatifine bırakılmamalıdır.

2003 1 Mayıs'ının İstanbul'da, politik içeriğinin özellikle emperyalizmin Irak'ı işgal etmesine yönelmesi doğal bir sürecin ürünüydü. Katılımın kitlesel olmasının bir nedenini de burada aramak gerekiyor. Emperyalizmin Irak saldırganlığının gündemleştiği dönemlerden itibaren başlayan "emperyalist saldırganlığa" ve genel olarak da "saşa hayır" eylemlilikleri ve irili ufaklı, çeşitli renklerden partilerin ve örgütlenmelerin yürütmüş oldukları ajitasyon ve propaganda 1 Mayıs alanında semeresini verdi.

Günlerdir varolan ve kendisini emperyalizmin karşıtlığında somutlayan bu çalışma örgütlü, örgütsüz pek çok insanın kendisini 1 Mayıs alanında ifade etmesine vesile oldu.

Bu 1 Mayıs'ın diğer önemli yanlarından birisi de özellikle bazı

devrimci yapılanmaların kitlesel-liklerinde belli bir artışın gözlenmesi oldu. **Bu durum devrimci ve komünistlerin özellikle F tipi hapisane saldırısıyla sıkıştırılmak istedikleri cendereyi kırmaya başladıklarının ipucu olarak görülmelidir.** Devrimci yapılanmaların emperyalist saldırganlık ve işgale karşı yürütmüş oldukları çalışma kendisini 1 Mayıs alanında hissettirdi.

Partizan güçler de geçtiğimiz yıllara oranla daha kitlesel bir biçimde alanda yerlerini aldılar. Ancak hemen şunu belirtelim ki Partizan güçlerin katılımı beklenilenin altındaydı.

Bu durum kitle faaliyetinin olması gerektiği gibi bir üst seviyeye sıçratılmadığı; 24 Nisan, 1 Mayıs vesilesiyle harekete geçirilen kitleler ile alanda yer alan kitlenin orantılı bir seyir izlemediği olarak açıklanabilir. **Hiç kuşkusuz ki 1 Mayıs öncesinde yürütülen çalışmalarında yakalanan ivme yeterli bir biçimde 1 Mayıs alanına yansıtılmadı.**

Bu durum geçmişe oranla bir kitlesellik yakalanmasına rağmen, halen kitle faaliyetinde belli amatörlikler yaşandığının göstergesidir. Bu gerçeklik üzerinde durulmalıdır. Gerçi faaliyetin öngününde bu eksiklikler ifade edilmişti.

Yürütülen çalışmalarda kitlelere ulaşıldığı, harekete geçirildiği ancak örgütlenmede eksik kaldığı vurgusu yapılmıştı. 1 Mayıs'ın bize gösterdiği, sürdürülen bu faaliyetin aksatılmadan devam ettirilmesi ve bölgelerde yakalanan ilişkilerin somut örgütlülüklerle evrilmesinin sürdürülmesi gerektiği olarak ifade edilebilir.

1 Mayıs öncesinde bazı alanlarda bu öngörülen faaliyet yaşam bulmuş, ancak 1 Mayıs'ın da

gösterdiği gibi bütüne mal olmamıştır. Zaten bu kadar kısa bir süreçte olması da beklenemezdi.

Ancak çalışmaların aksatılmadan sürdürülmesi ve yedinci yönemin öngördüğü biçimde her alanda örgütlenmeye devam edilmelidir. **Bu yapıldığı oranda sadece kitlesellik yakalanmayacak aynı zamanda bir nitelik sıçraması da yaratılacaktır.**

Şu bir gerçektir; 1 Mayıs'ın da gösterdiği gibi küçümsemeyecek bir sayıda kitle, **"İBO'nun partisine"** emek ve gönül vermiş, işçi ve emekçiler Partizan pankartı altında saf tutmaktadırlar. Ancak bu yeterli midir? Hiç kuşkusuz ki yeterli değildir. Alanda yakalanan kitlesellik bizleri yanıltmamalıdır.

Objektif gerçeklik, örgütlenecek ve harekete geçirilecek kitlenin yeterince harekete geçirilemediğini, bu sürecin daha başında olduğumuzu göstermektedir. Örneğin başta darbeci tasfiyeciliğin etkisi altında olan ve halen bu çizginin tasfiyeci çizgisinin peşinden giden kitleler olmak üzere, bir dönem Partizan güçlerle tanışmış, çeşitli düzeylerde faaliyet yürütmüş kitlelerin örgütlenmesi bir görev olarak karşımızda durmaktadır.

24 NİSAN VE 1 MAYIS'TA YAKALANAN İVME 18 MAYIS ÖFKEMİZLE BİRLEŞMELİDİR!

Hiç kuşkusuz ki; Partizan güçler yürütmüş oldukları kitle faaliyetinde bu sorunları da aşacaklardır. Kitle faaliyetine, kitle çalışmasına olabildiğince vurgu yaptığımız bu günlerde, bu faaliyetin sonuç alabilmesi için yürütülen faaliyetin aksatılmadan devam ettirilmesinin yanı sıra, bu faaliyet çeşitli düzeylerde

ve biçimlerde partileşmelidir. 24 Nisan ve 1 Mayıs'ta yakalanan kitle çalışması aksatılmadan devam ettirilmeli, 18 Mayıs'ın komünist özünü yansıtır düzeyde bir nitelik seviye yakalanmalıdır. **Kitle faaliyetimiz örgütlenme ve örgütlenme çalışmasından bağımsız değildir.** Bir yandan kitle faaliyeti sürdürülürken bu faaliyetin doğal sonucu olarak, kendi eksikliklerimizi göreyerek gidermeli ve örgütlü bünyemizde bir nitelik sıçraması yaratmalıyız. Aynı zamanda bu faaliyet kitlelerin her koşul altında, ilkel örgütlenmelerden tutalım da parti komitelerine kadar, çeşitli biçimlerde ve düzeylerde, **hiçbir ilişkinin ilişkisiz-örgütsüz kalmayacağı bir sürece evrilmelidir.** Bu başarıldığı oranda 1 Mayıs'lar kazanılabilir, 18 Mayıs'ın direniş ve kavgayı yükseltme çağrısı layıkınca yerine getirilebilir. Çünkü 18 Mayıs'ın çağrısı salt bir başına direniş değildir. 18 Mayıs aynı zamanda parti bayrağını daha yükseklere kaldırma, İbo'nun gözbebeği partisini geliştirme, yaygınlaştırma, yetkinleştirme çağrısı olarak da algılanmalıdır. Yedinci yönemin bize buyurduğu budur. **Bu görev bıkmadan, usanmadan, yorulmadan, durmadan yerine getirilmelidir.** 30 yıl önce önder yoldaşı katlederek durdurulacağı hesap edilen bu görev, soluksuz bir biçimde bugünlere aktarılmışsa, şimdi bize düşen bu soluğa soluk olmak, partili yürüyüşü hızlandırmak, nicel ve nitel olarak kitleselleştirmektir.

MGK'da kriz ertelendi

ABD emperyalizminin Irak'ı işgalinden ve Kıbrıs'taki Rum yönetiminin AB'ye alınmasının ardından burjuva basında kritik olarak değerlendirilen MGK toplantısı 30 Nisan'da yapıldı. 7,5 saat gibi son yılların en uzun süren MGK toplantısının ardından, toplantı sonuçları basına geniş bir şekilde verilmedi. Sadece toplantının "olağan" geçtiği ve temel sonucunun **"laikliğin önemi ve titizlikle korunması"** konuları basında dillendirildi. Oysa toplantı öncesi yaşananlar, boykot edilen resepsiyonlar ve toplantının süresinin

uzunluğu belli şeylerin olağan olmadığını göstergesi. Belki son yıllarda MGK toplantısı sonrası patlak veren krizler bu toplantı sonucunda çıkmadı ama **yakın bir gelecekte yeni yeni krizlerin yaşanacağını habercisi** durumunda.

Faşist Kemalist Diktatörlüğün en temel kurumlarından biri olan MGK, tüm devlet kurumlarından bilgi alarak, bilgi ısmarlayan, bilgi derleyip, hemen hemen tüm kurumları yönlendiren bir kurumdur. Bu kurumların içerisine hükümet ve meclis de dahildir. Geline aş-

maya baktığımızda ise Türk egemen sınıfları açısından işlerin yolunda gitmediğini görüyoruz. Egemenler bir yanda ABD'ye olan uşaklıklarının gereklerini becerememenin ezikliğini de yaşamaktadır. ABD emperyalizmi Irak'ı işgaliyle ortaya çıkan pastaların kırıntılarını bile Türk egemen sınıflarına koklatmamakta ve Türkiye Irak Kürdistanı'nda yaşananların dışında kalmaktadır. Diğer yandan ise Kıbrıs'taki Rum yönetiminin AB'ye alınması ile Türkiye'nin geleneksel Kıbrıs politikası bir anlamda iflas etmiştir. **Tüm bu gelişmeler Türk egemen sınıfları için kaygı vericidir. Ve bu fatura AKP'ye çıkarılmak istenmektedir.** Diğer yandan her şeyi kontrol altında tutmaya çalışan faşist devlet, sivil toplum örgütlerini daha iyi denetle-

mek için yeni yeni yasalar çıkmaktadır. Bülent Ecevit'in seçimlerden dört gün sonra, gider ayak onayladığı kararla MGK'ya yeni bir görev verilmiştir. Bu karar; "Hükümet dışı kuruluşların, ulusal ve uluslararası alanda rolü ve öneminin artması dikkate alınarak bir **'Sivil Toplum Örgütlerini Geliştirme Kurulu'** oluşturularak bu faaliyetlere engel olması"dr. MGK özellikle Avrupa'daki "Milli Görüş" vakıflarının AKP ile olan ilişkilerini de denetlemek istemektedir. AKP hükümeti ile MGK'nın tersleştiği bir diğer nokta da, AKP hükümetinin bir kadrolaşma çabası içerisinde olmasıdır. Tüm bu gelişmeler karşısında MGK'nın, AKP hükümetine bir uyarıda bulunmasının vaktinin geldiğinin göstergesi olarak görülebilir. Toplantı öncesi suni

laiklik gündemi oluşturulmuş ve 23 Nisan resepsiyonu türban gerekçesiyle boykot edilmiştir. Oysa tehlikeyi sezen AKP'liler eşlerinin resepsiyona katılmayacaklarını açıklamışlardır. Ancak bu boykotu engelleyememiş ve suni bir türban krizi oluşturulmuştur. MGK toplantısının sonrasında kıyametler kopartılan "kritik" konuların bir cümleden oluşan maddeyle geçiştirilmesi ve metinde daha önceki tartışmalı MGK toplantılarında ifade bulunan "irticayla mücadele" yerine "laiklik ilkesinin korunması" ibaresinin yer bulması **bu çelişkilerin şimdilik kontrol altında olduğunu** göstermektedir. Ancak ülkenin içinde bulunduğu mevcut durum gözönünde tutulduğunda yakın bir gelecekte yeni bir krizin patlaması kaçınılmazdır.

Baştarafı Sayfa 32'de

İşçiler, Köylüler, Gençler;

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı 30 yıl önce aramızdan alan, ancak beynimizden ve kalbimizden sökmeyi başaramayan düşmanlarımız; dünya halklarına, bütün devrimci dinamiklere ve proletaryanın öncüleri komünistlere karşı büyük çaplı bir saldırıyı, dozunu her geçen gün artırarak sürdürüyorlar. Eceli gelen kudurganlıkla, gözü dönmüş bir çaresizlikle, alçaklığın doruğa çıkarıldığı bir pervasızlıkla ellerinden geleni artlarına koymuyorlar. Kan dökerek kanlanacaklarını, öldürerek canlanacaklarını, dehşet yaratarak korkularını yeneceklerini sanıyorlar.

Yürüyüşlerini koşuya, rüzgarı kasırgaya çevirerek yüklenirken, kaçınılmaz sonlarına hızla yaklaşıyorlar. Başını ABD'nin çektiği emperyalizm, "herkese, her şeye, her yere saldırı" parolasıyla, "daha fazla şiddet, daha fazla ölüm, daha fazla yıkım" sloganıyla, yeryüzünün ve insanlığın bütün zenginlikleri, birikimleri ve değerlerini yağmalamak amacıyla, kesintisiz bir savaşı sürdürmektedir. Emperyalistler; demokrasi adına faşizmi, özgürlük adına esareti, adalet adına haksızlığı, insan hakları adına köleliği, barış adına haksız savaş ve işgalleri, medeniyet adına her türden soykırımı dayatmakta, ahlaksızlığı, hırsızlığı, yağmacılığı, gaspçılığı, katliamcılığı ve işkenceciliği meşrulaştırmaya çalışmaktadırlar.

Bu insanlık ve halk düşmanlığının kaynağı ve zemini

olarak hüküm süren emperyalist-kapitalist sistemin, can çekişme nöbetlerinin sıklaşması üzerine ölçsüzleşen azgınlığı; sınıfsal çelişkilerin keskinleşmesi ve derinleşmesine paralel dünya halklarının öfkelerini ve tepkisini büyütmekte, direnme ve savaşma yeteneğini güçlendirmekte, dayanışma ve birlikte hareket etme eğilimine ruh kazandırmaktadır. Her türden kötülüğün, haksızlığın, eziyet ve sömürünün üretim merkezi olan emperyalizm; ortak bir duygu ve şekilleniş meyleden halkların ve ezilen ulusların doğrudan hedefi haline gelecektir.

Demokratik ve proleter bütün devrimlerin yaratıcısı olan kitlelerde bilinçli bir anti-emperyalist duruşun güçlendirilmesi, komünist ideolojinin filizlenmesi için oldukça elverişli bir temel yaratmaktadır. Ezilen, sömürülen, zulme ve saldırıya uğrayan yığınların komünistlerin önderliğine şiddetle ihtiyacı vardır. 1960'lı yılların ikinci yarısında, emperyalizmin geliştirdiği saldırılar, işgal ve katliamlar karşısında, Vietnam başta olmak üzere komünistlerin önderliğinde yürütülen kahramanca direnişler, tesirli bir anti-emperyalist rüz-

gar yaratmıştı.

Bu rüzgarın ülkemiz gençliği önderliğinde güçlü bir biçimde estirilmesinde, öncü rollerden birisini üstlenen İbrahim yoldaş; Büyük Proleter

Kültür Devrimi'nin yarattığı sosyalist bilinç fırtınasıyla, komünizmin Türkiye topraklarında ete kemiğe bürünme-

sini sağlamıştır. Partimizin kuruluşunun tarihi sürecine damgasını vuran bu damar, bugün de mücadelenin geliştirilmesinde kendisini sıkı bir tarzda dayatmaktadır.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş, anti-emperyalist mücadelenin ülkemiz devrimci gençliği tarafından gelenekselleştirilmesinde oynadığı rolü, emperyalist sistemin ortadan kaldırılması savaşına taşımayı da başarmıştır. Önder yoldaş, "yenilmez bir güç kaynağı" olarak tanımladığı Marksizm-Leninizm-Maoizm silahını kuşanarak, demokratik halk devrimi yolunda halk savaşına yönelmenin tayin edici adımlarını atmıştır.

İbrahim yoldaş, emperyalistlere ve onların uşaklarına karşı yürütülecek mücadelenin, kararlılık, azim ve cesaret istediği kadar, düşmanın saldırısına karşı direnişte de güç ve dayanıklılık gerektirdiğini, yenilmezlik ve zafer olgularının bu bileşenden doğacağı-

nın bizzat pratiğini yaşatmıştır. Yoldaş, savaşırken ve direnirken gösterdiği komünist azim ve iradesiyle, temsilcisi olduğu sınıftan aldığı kendinden, haklılığından ve gücünden emin tavrı ve kendine güveniyle hep yenilmezlik sembolümüz olarak yaşayacaktır.

Önder yoldaşımızın, proleter ideolojinin karargahı, halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinin öncü kurmayı, komünizmin Türkiye'deki bayrağı olarak kurduğu ve yönünü tayin ettiği partimiz; onun mirasını savaş andı bellemiş, onun ideallerini rehber olarak kavramıştır. Bugün, İbrahim yoldaş gibi partimizin bayrağını taşıyarak şehit düşen bütün yoldaşlarımız adına da sürdürdüğümüz savaşta; geleceğe daha da umutla bakmamızın nedenlerini çoğaltığımız bir ilerleme sürecini başlatmış bulunuyoruz..

Ve her daim olduğu gibi, halkımızı, İbrahim Kaypakkaya yoldaşın aydınlattığı demokratik halk devrimi yolunda, partimiz önderliğinde mücadeleye çağırıyoruz.

İbrahim Kaypakkaya, komünizm ateşinin sönmez meşalesidir!

18 Mayıs, faşizmin korkusuna yenildiği gündür!

İbrahim yoldaş, emperyalizme karşı direnişimizin sembolüdür!

Kahrolsun emperyalizm, faşizm ve her türden gerici-lik!

Kahrolsun Kemalist-faşist diktatörlük!

Yaşasın MLM bilimi ışığında şekillenen İbrahim yoldaşın kıvılcığı!

Yaşasın Partimiz TKP/ML ve önderliğindeki TİKKO, TMLGB!

Yaşasın Halk Savaşı!

Türkiye Komünist Partisi/ Marksist Leninist Merkez Komite- Siyasi Büro Mayıs 2003

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

işçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışları Müdürü: Beşir KASAP
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com

BÜROLAR

KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
ANKARA: MEŞRUTİYET MAH. KONUR SOK. NO: 14/24 KIZILAY/ANKARA TEL: (0312) 418 25 26 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAXS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0 536 558 45 04
BURSA: GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKMEN İŞHANI, NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 612 81 98
SAMSUN: KALE MAH., YUSUF KEPELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0535 454 22 50
TURHAL: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2. NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0533 414 65 54
MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT:1 NO: 47 MERSİN CEP: 0543 434 12 53
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

AND OLSUN Kİ ANDINI, ŞAN OLSUN Kİ ADINI YAŞATIYORUZ! GÖZBEBEĞİNDİ PARTİN, GÖZBEBEĞİMİZDİR PARTİMİZ!

Türk, Kürt ve Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza;

Elimize posta kanalıyla ulaşan aşağıdaki açıklamayı haber niteliği taşıdığından olduğu gibi yayınlıyoruz.

Komünizm davasının ülkemiz topraklarında çığır açan temsilcisi, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının ölümsüz önderi, Türkiye proletaryasının öncü kurmayı partimizin kurucusu **İbrahim Kaypak-kaya** yoldaşı; aramızdan fiziki olarak ayrılışının 30. yıldönümünde, onun ardılları olmanın gururu ve onurunu her geçen gün daha iyi duyumsamanın verdiği güçle anıyoruz.

İbrahim yoldaş, kısacık ömrüne sığdırdığı öğretilerinin rehberliğiyle, sınıf mücadelesini kızıştıran felsefesiyle, proleter kültürü aşladığı yaşam biçimiyle, kavgadaki inatçılık, mücadeledeki tükenmezlik ve direnişteki yenilmezlik karakteriyle, yaşayan bir önder olmaya devam ediyor. Hep de devam edeceği

gerçeğinin sırrı, Türkiye devrimine giden yolda, sosyalizme açılan pencerede, komünizm idealinin yeşertilmesinde oynadığı rolün belirleyici, tayin edici öneminden kaynaklanıyor.

İbrahim Kaypak-kaya yoldaş, proletaryanın ideolojisini, **Marksizm-Leninizm-Maoizm** bilimini derinlemesine kavramayı başarmış ve bu öğretilerin ışığında Türkiye devriminin temel meselelerine doğru çözümler getirmiştir. **Mustafa Suphi** yoldaşın Kemalist faşist diktatörlük tarafından katledilmesinin ardından, onun çizgisini devam ettirmeyenlerce modern revizyonist kulvara sokulan TKP başta olmak üzere, çeşitli renklerden bütün revizyonist, oportünist, sosyal şoven, reformist, troçkist akım ve anlayışların yönünü ve hedefini sakatladığı proletaryanın, ken-

di için sınıf olma bilincini taşıması yolunda tarihi adımlar atmıştır.

Lenin yoldaşın deyişiyle, “*kirli gömleği çıkarıp atmanın, temiz çamaşır giymenin zamanıdır*” diyerek yola koyulmuş; sosyo-ekonomik yapıdan, sınıfların ve devlet yapısının tahliline; faşist diktatörlüğün kurucu-resmi ideolojisi Kemalizm’in teşhirinden, ulusal sorun çözümlemesine; devrimin niteliği ve stratejisinin tayininden, başlıca çelişki ve meselelerinin tespitine; mücadele biçimleri ve çalışma tarzının esaslarını belirlemeden, örgütlenme prensiplerini saptamaya kadar bir dizi temel öneme sahip konuda, karanlığa ışık tutan tez ve ilkeler geliştirmiştir.

İbrahim yoldaş, işkencehanelerde emperyalizmin ve faşizmin katillerini yenilgiye uğratarak, komünizm davasının

tarihi sembollerinden birisi mertebesine yükselirken, örnek bir direniş sergilemiş, haklının gücünü kanıtlamış, komünist karakterin rengini verdiği kıvılcık bir meşale olarak, teslim olmama geleneğine destansı bir sayfa eklemiştir.

Ardından geçen 30 yılda, onun gözbebeği partisi, partimiz **TKP/ML**; demokratik halk devrimi mücadelesini sürdürmek, savaş ve direniş geleneğine bağlı kalmak adına yol alırken, kurucu-önder yoldaşının ideolojik-siyasal güzergahından ayrılmamayı rehber edindi. Bu yolda iç ve dış düşmanlarla hesaplaşırken, her türden engeli bertaraf ederken, bütün ihanet ve yoldan çıkmaları saf dışı bırakırken hep ondan güç ve ilham aldı. İbrahim yoldaşın eseri, partimiz **TKP/ML**, ne adına ne de ilkelerine leke sürdürmeden yürümüş; bütün eksik-

lerini, zaafalarını, hatalarını ve yetmezliklerini aşmayı, yenilgilerden, geri kalmalardan, savrulmalardan sıyrılmayı ve ders çıkarmayı her defasında bilmiştir.

Partimiz; sınıf mücadelesinde temsil ettiği sınıfın gücünü, direncini, sabrını ve kendine güvenini gösterme yeteneğini, tüm zorluklara karşı başarmanın verdiği moralle savaşa yeniden ve yeniden atılmıştır. **7. Parti Konferansı**'nı başarıyla sonuçlandırarak, özgüvenini pekiştirmenin, asli değerleriyle zayıflayan bağlarını tazelemenin, ideolojik arınma ve birlik konusunda adımlar atıp kan dolaşımını hızlandırmanın verdiği güçle, bugün, önder yoldaşının gözlerinin içine yeniden daha cesaretli bir biçimde bakacak hale gelmiştir.